

III

(Forberedende retsakter)

RÅDET

RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING (EU) Nr. 20/2021

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa, og om ændring og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009

Vedtaget af Rådet den 26. maj 2021

(EØS-relevant tekst)

(2021/C 225/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 209 og 212 og artikel 322, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽³⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det generelle mål for instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa (»instrumentet«), der er et program med henblik på den flerårige finansielle ramme, bør være at forsvare og fremme Unionens værdier, principper og grundlæggende interesser i hele verden ved at forfølge målene og principperne i Unionens optræden udadtil som fastsat i artikel 3, stk. 5, og artikel 8 og 21 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU).
- (2) I overensstemmelse med artikel 21 i TEU påser Unionen, at der er sammenhæng mellem de forskellige områder inden for dens optræden udadtil og mellem disse og dens øvrige politikker, samt arbejder for en høj grad af samarbejde på alle områder i tilknytning til internationale forbindelser. De mange forskellige tiltag, som støttes i henhold til instrumentet, bør bidrage til de mål, der er fastsat i artikel 21, stk. 1 og 2, i TEU.
- (3) EU-tiltag bør fremme respekten for og være forankret i international menneskeret, herunder verdenserklæringen om menneskerettigheder, og humanitær folkeret og bør bygge på menneskerettighedernes universalitet og udelelighed.

⁽¹⁾ EUT C 110 af 22.3.2019, s. 163.

⁽²⁾ EUT C 86 af 7.3.2019, s. 295.

⁽³⁾ EUT C 45 af 4.2.2019, s. 1.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets holdning af 27.3.2019 (EUT C 108 af 26.3.2021, s. 312) og Rådets førstebehandlingsholdning af 26.5.2021. Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (4) I overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i TEU udvikler Unionen særlige forbindelser med sine nabolande med henblik på at skabe et område med velstand og godt naboskab, der bygger på Unionens værdier og er kendetegnet ved tætte og fredelige forbindelser baseret på samarbejde. Instrumentet bør bidrage til dette mål.
- (5) Hovedmålet for Unionens politik for udviklingssamarbejde er at nedbringe og på sigt udrydde fattigdommen, jf. artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Unionens politik for udviklingssamarbejde bidrager også til målene for Unionens optræden udadtil, navnlig til at fremme en bæredygtig udvikling i økonomisk, social og miljømæssig henseende i udviklingslandene med det hovedformål at udrydde fattigdommen, jf. artikel 21, stk. 2, litra d), i TEU.
- (6) Unionen skal sikre politikkoherens for udviklingssamarbejde i henhold til artikel 208 i TEUF. Unionen bør tage hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i de politikker, der formodes at få betydning for udviklingslandene, hvilket er et centralt element i strategien for at nå de verdensmål for bæredygtig udvikling (SDG'erne), der er fastsat i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling («2030-dagsordenen»), som blev vedtaget af De Forenede Nationer (FN) i september 2015. Det er nødvendigt at tage hensyn til, hvilken virkning alle politikker har på bæredygtig udvikling på alle niveauer — nationalt, inden for Unionen, i andre lande og på globalt plan — hvis det skal sikres, at der er sammenhæng i politikkerne for bæredygtig udvikling som forankret i 2030-dagsordenen.
- (7) Instrumentet bør bidrage til at bevare freden, forebygge konflikter og styrke den internationale sikkerhed, jf. artikel 21, stk. 2, litra c), i TEU.
- (8) Instrumentet bør oprettes for en periode på syv år for at tilpasse dets varighed til varigheden af den flerårige finansielle ramme 2021-2027, der er fastlagt i Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 ⁽⁵⁾ («FFR for 2021-2027»).
- (9) Instrumentet bør muliggøre tiltag til støtte for disse EU-mål og for politikkerne for Unionens optræden udadtil og bygger videre på de tiltag, der tidligere fik støtte i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 230/2014 ⁽⁶⁾, (EU) nr. 232/2014 ⁽⁷⁾, (EU) nr. 233/2014 ⁽⁸⁾, (EU) nr. 234/2014 ⁽⁹⁾, (EU) nr. 235/2014 ⁽¹⁰⁾, (EU) nr. 236/2014 ⁽¹¹⁾ og (EU) 2017/1601 ⁽¹²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU ⁽¹³⁾,

Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 ⁽¹⁴⁾, (Euratom) nr. 237/2014 ⁽¹⁵⁾ og (EU) 2015/322 ⁽¹⁶⁾ og 11. Europæiske Udviklingsfonds (EUF's) interne aftale ⁽¹⁷⁾.

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 230/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument, der bidrager til stabilitet og fred (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et europæisk naboskabsinstrument (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 27).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020 (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 44).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 234/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 77).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 235/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et finansieringsinstrument for demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 85).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2014 af 11. marts 2014 om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne til finansiering af Unionens optræden udadtil (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 95).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 af 26. september 2017 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling (EFSD), en EFSD-garanti og en EFSD-garantifond (EUT L 249 af 27.9.2017, s. 1).

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU af 16. april 2014 om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med finansieringstransaktioner til støtte for investeringsprojekter uden for Unionen (EUT L 135 af 8.5.2014, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 10).

⁽¹⁵⁾ Rådets forordning (Euratom) nr. 237/2014 af 13. december 2013 om oprettelse af et instrument for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 109).

⁽¹⁶⁾ Rådets forordning (EU) 2015/322 af 2. marts 2015 om gennemførelse af 11. Europæiske Udviklingsfond (EUT L 58 af 3.3.2015, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Intern aftale mellem repræsentanterne for Den Europæiske Unions medlemsstaters regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering af Den Europæiske Unions bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 i overensstemmelse med AVS-EU-partnerskabsaftalen samt om tildeling af finansiel bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke fjerde del i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse (EUT L 210 af 6.8.2013, s. 1).

- (10) Den generelle baggrund for at gøre en indsats er stræben efter en regel- og værdibaseret verdensorden med multilateralisme som det centrale princip og med FN i centrum. 2030-dagsordenen er sammen med Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ⁽¹⁸⁾, («Paris-aftalen»), og Addis Abeba-handlingsplanen fra den tredje internationale konference om udviklingsfinansiering («Addis Abeba-handlingsplanen») det internationale samfunds svar på globale udfordringer og tendenser i forbindelse med bæredygtig udvikling. 2030-dagsordenen er med SDG'erne i centrum en politisk ramme for forandring med henblik på at udrydde fattigdom og opnå bæredygtig udvikling på globalt plan. Dens anvendelsesområde er universelt og sikrer en omfattende fælles ramme for handling, som finder anvendelse på Unionen, dens medlemsstater og dens partnere. Den skaber ligevægt mellem de økonomiske, sociale og miljømæssige dimensioner af bæredygtig udvikling, idet de vigtige indbyrdes sammenhænge mellem dens forskellige mål anerkendes. Hensigten med 2030-dagsordenen er, at ingen lades i stikken, og den søger at nå ud til de dårligst stillede først. Gennemførelsen af 2030-dagsordenen koordineres nøje med Unionens øvrige relevante internationale forpligtelser. De tiltag, der støttes i henhold til instrumentet, bør bygge på principperne og målene fastsat i 2030-dagsordenen, Parisaftalen og Addis Abeba-handlingsplanen og bør bidrage til at nå SDG'erne. Der bør lægges særlig vægt på de indbyrdes sammenhænge mellem SDG'erne og integrerede tiltag, der kan skabe sidegevinster og opfylde flere mål på en sammenhængende måde uden at underminere andre mål.
- (11) Gennemførelsen af instrumentet bør bygge på de fem prioriteter, der er fastsat i den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik (juni 2016) (den »globale strategi«), som Rådet erklærede sig enig i i sine konklusioner af 17. oktober 2016, og som udgør Unionens vision og ramme for et fælles og ansvarligt engagement udadtil i partnerskab med andre for at fremme dens værdier og interesser. Unionen bør udbyde partnerskaberne og fremme politisk dialog og fælles svar på globale udfordringer. Unionens indsats bør understøtte dens grundlæggende interesser, principper og værdier i alle deres aspekter. Med henblik herpå bør Unionen anvende en integreret tilgang og efterleve og fremme principperne om høje sociale, arbejdsmæssige og miljømæssige standarder, herunder med hensyn til klimaændringer, retsstatsprincippet og folkeretten, herunder under hensyntagen til den humanitære folkeret og international menneskeret.
- (12) Gennemførelsen af instrumentet bør også bygge på den europæiske konsensus om udvikling af 8. juni 2017 («konsensusen»), som udstikker rammen for Unionens og dens medlemsstaters fælles tilgang til udviklingssamarbejde med henblik på at gennemføre 2030-dagsordenen og Addis Abeba-handlingsplanen. Udryddelse af fattigdom, bekæmpelse af forskelsbehandling og ulighed, sikring af, at ingen lades i stikken, miljøbeskyttelse og bekæmpelse af klimaændringer samt øget modstandsdygtighed er kernen i politikken for udviklingssamarbejde og bør understøtte gennemførelsen af instrumentet.
- (13) Instrumentet bør tage hensyn til relevante politikdokumenter, herunder fremtidige revisioner heraf, såsom: FN's konvention om flygtninges retsstilling, FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, FN's konvention om barnets rettigheder, handlingsprogrammet fra den internationale konference om befolkning og udvikling (ICPD), Beijinghandlingsprogrammet, FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, EU-konceptet for støtte til afvæbning, demobilisering og reintegration, den samlede strategi for EU's gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution (UNSCR) 1325 (2000) og 1820 (2009) om kvinder, fred og sikkerhed, konceptet for styrkelse af EU's mæglings- og dialogkapaciteter, Rådets konklusioner af den 20. juni 2011 om konfliktforebyggelse, EU's strategiske ramme for menneskerettigheder og demokrati og de handlingsplaner, som bygger herpå, Rådets konklusioner af 14. november 2016 om en EU-dækkende strategisk ramme for støtte til en reform af sikkerhedssektoren, som godkender den fælles meddelelse »Elementer til en EU-dækkende strategisk ramme for støtte til en reform af sikkerhedssektoren«, EU-strategien til bekæmpelse af ulovlige skydevåben, håndvåben og lette våben samt ammunition hertil, EU's menneskerettighedsretningslinjer, andre relevante FN-konventioner og Den Internationale Atomenergiorganisations konvention om nuklear sikkerhed.
- (14) Instrumentet bør sigte mod at skabe større sammenhæng og sikre, at Unionens optræden udadtil er virkningsfuld og derved forbedrer gennemførelsen af de forskellige politikker for optræden udadtil.

⁽¹⁸⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

- (15) Det bør anerkendes, at der er behov for at gå væk fra krisestyring og -inddæmning og i retning af en mere struktureret, langsigtet strategi, som mere effektivt afhjælper sårbare situationer, naturkatastrofer, menneskeskabte katastrofer og langvarige kriser i overensstemmelse med den globale strategi, konsensusen og Sendairammen, som blev vedtaget den 18. marts 2015, for katastrofeforebyggelse 2015-2030. Det er nødvendigt med større fokus på og fælles tilgange til risikoreduktion, -forebyggelse, -minimering og -beredskab og med yderligere bestræbelser for at fremme den hurtige reaktion og en mere vedvarende genopretning. Instrumentet bør derfor bidrage til at øge modstandsdygtigheden og til at skabe sammenhæng mellem humanitær bistand og udviklings tiltag, navnlig ved hjælp af tiltag vedrørende hurtig reaktion samt relevante geografiske og tematiske programmer, samtidig med at det sikres, at humanitære principper overholdes.
- (16) I overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser i forbindelse med Busanpartnerskabsaftalen for effektivt udviklingssamarbejde, bekræftet på forummet i Nairobi på højt niveau i 2016 og gentaget i konsensusen, bør Unionen inden for rammerne af dens officielle udviklingsbistand (ODA) og på tværs af alle bistandsformer anvende principperne om udviklingseffektivitet, nemlig udviklingslandenes ejerskab af udviklingsprioriteterne, fokus på resultater, inklusive udviklingspartnerskaber, gennemsigtighed og gensidig ansvarlighed samt tilpasning og harmonisering. I den henseende er det vigtigt, at de nationale udviklingsstrategier omfatter brede høringsprocesser i overensstemmelse med principperne i Pariserklæring om bistandseffektivitet, navnlig når disse tjener som grundlag for programmeringen.
- (17) Instrumentet bør i medfør af SDG'erne bidrage til styrket overvågning og rapportering med fokus på resultater, som dækker output, resultater og virkninger i de partnerlande, der modtager Unionens eksterne finansielle bistand.
- (18) Kommissionen bør sikre, at der er indført klare overvågnings- og evalueringsmekanismer for at sikre reel ansvarlighed og gennemsigtighed i forbindelse med gennemførelsen af Unionens budget og for at sikre en effektiv vurdering af fremskridtene hen imod opfyldelse af målene for instrumentet. Resultaterne af Unionens optræden udadtil bør så vidt muligt, og når det er relevant, overvåges og evalueres ud fra forud fastsatte, gennemsigtige, landespecifikke og målbare indikatorer, der er tilpasset instrumentets særlige karakter og mål, og gerne baseret på partnerlandets resultatramme.
- (19) Kommissionen bør regelmæssigt overvåge de tiltag, der finansieres i henhold til instrumentet, og evaluere de fremskridt, der er gjort hen imod de forventede resultater, som dækker output og resultater. De eksisterende resultatrammer bør så vidt muligt anvendes. Indikatorerne til at måle fremskridt bør være i overensstemmelse med SDG'erne og være klare, relevante og baseret på robuste metoder. Dataene vedrørende indikatorerne bør være lettilgængelige og af god kvalitet. Indikatorværdierne pr. 1. januar 2021 bør anvendes som grundlag for at vurdere, i hvilket omfang målene for instrumentet er nået, og vil blive integreret i årsrapporterne samt midtvejsevalueringen og den endelige evaluering af instrumentet. Kommissionen bør også gøre passende brug af uafhængige eksterne evalueringer. I denne henseende bør Kommissionen, hvor det er relevant, sikre passende inddragelse af Europa-Parlamentet, Rådet samt andre interessenter, herunder civilsamfundsorganisationer.
- (20) Kommissionen bør sende sine evalueringsrapporter til Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne. Evalueringer kan drøftes efter anmodning fra medlemsstaterne i henhold til denne forordning.
- (21) Instrumentet bør bidrage til Unionens kollektive mål om at yde 0,7 % af bruttonationalindkomsten (BNI) som ODA inden for tidsrammen for 2030-dagsordenen ved at støtte realistiske, verificerbare tiltag for at opfylde dette tilsagn, hvis fremskridt fortsat bør overvåges og rapporteres. I den forbindelse bør mindst 93 % af de midler, der ydes i henhold til instrumentet, bidrage til tiltag, der er udformet på en sådan måde, at de opfylder kriteriet for ODA som fastsat af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings Komité for Udviklingsbistand (OECD).
- (22) For at sikre, at ressourcer stilles til rådighed dertil, hvor behovet er størst, især til de mindst udviklede lande og lande (LDC'er), der befinder sig i skrøbelig situationer eller konflikter, bør instrumentet bidrage til Unionens kollektive mål om at nå mellem 0,15 og 0,20 % af Unionens BNI som ODA til LDC'er på kort sigt og at nå op på 0,20 % af BNI som ODA inden for tidsrammen for 2030-dagsordenen ved at støtte realistiske, verificerbare tiltag for at opfylde dette tilsagn, hvis fremskridt fortsat bør overvåges og rapporteres. Som fastlagt i konsensusen forventes tiltag i henhold til instrumentet at bidrage til, at mindst 20 % af den ODA, som finansieres i henhold til instrumentet, går til social inklusion og menneskelig udvikling, herunder basale sociale tjenester såsom sundhed, uddannelse, ernæring, vand, sanitet og hygiejne samt social beskyttelse, navnlig til de mest marginaliserede.

- (23) Instrumentet bør støtte børn og unge som vigtige forandringsagenter og bidragydere til gennemførelsen af 2030-dagsordenen og lægge særlig vægt på deres behov og indflydelse og status.
- (24) Instrumentet bør afspejle behovet for at fokusere på strategiske prioriteter, både geografisk — det europæiske naboskab og Afrika såvel som lande, der er i en skrøbelig situation og har størst behov — men også tematisk — sikkerhed, migration, klimaændringer og miljø samt menneskerettigheder og demokrati.
- (25) Instrumentet bør bidrage til statens og samfundets modstandsdygtighed inden for global folkesundhed ved at håndtere globale trusler mod folkesundheden, styrke sundhedssystemer, opnå universel sundhedsdækning, forebygge og bekæmpe overførbare sygdomme og bidrage til at sikre prismæssigt overkommelige lægemidler og vacciner til alle.
- (26) De finansieringsrammer, der er forudset til de geografiske programmer for naboskabet og Afrika syd for Sahara, bør kun forhøjes i lyset af den særlige prioritet, som Unionen giver disse regioner.
- (27) Instrumentet bør støtte gennemførelsen af den europæiske naboskabspolitik, der blev revideret i 2015 og godkendt af Rådet i dets konklusioner af 14. december 2015, samtidig med at der bevares en passende geografisk balance, og gennemførelsen af regionale samarbejdsrammer såsom grænseoverskridende samarbejde, tværnationalt og maritimt samarbejde samt de eksterne aspekter af relevante makroregionale strategier og politikker og havområdestrategier og -politikker i det østlige og sydlige naboskabsområde, herunder den nordlige dimension og det regionale samarbejde i Sortehavsområdet, samt den integrerede EU-politik for Arktis. Disse initiativer udgør supplerende politiske rammer for uddybningen af forbindelserne med og mellem partnerlandene på grundlag af principperne om gensidig ansvarlighed, fælles ejerskab og ansvar.
- (28) Den europæiske naboskabspolitik sigter mod at uddybe demokratiet, fremme menneskerettighederne og opretholde retsstatsprincippet samt at stabilisere nabolandene og styrke deres modstandsdygtighed, navnlig ved at fremme politiske, økonomiske og sociale reformer, som Unionens vigtigste politiske prioriteter. Den europæiske naboskabspolitik, der blev revideret i 2015, fokuserer for at nå sit mål på følgende prioriterede områder: god regeringsførelse, demokrati, retsstatsprincippet og menneskerettighederne med særligt fokus på større inddragelse af civilsamfundet samt socioøkonomisk udvikling, herunder bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed, uddannelse, miljø-mæssig bæredygtighed, øget konnektivitet, sikkerhed og migration og mobilitet, herunder håndtering af de grundlæggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse. Differentiering og øget gensidigt ejerskab, herunder ved gennemførelse af den incitamentsbaserede tilgang som reaktion på resultater på centrale områder, er kendetegnende for den europæiske naboskabspolitik, idet den anerkender forskellige grader af engagement og afspejler hvert lands interesser med hensyn til arten af og fokus for dets partnerskab med Unionen. Instrumentet bør støtte gennemførelsen af associerings-, partnerskabs- og samarbejdsaftaler, associeringsdagsordener og partnerskabsprioriteter, der er vedtaget i fællesskab, og andre relevante nuværende og fremtidige dokumenter, der er vedtaget i fællesskab med lande i naboskabsområdet. Synligheden af Unionens bistand i naboskabsområdet bør øges.
- (29) Instrumentet bør støtte gennemførelsen af partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side⁽¹⁹⁾ («AVS-EU-partnerskabsaftalen»), der blev undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 og trådte i kraft den 1. april 2003 og efterfølgende aftaler med gruppen af stater i Afrika, Caribien og Stillehavet (ACS) og give Unionen og dets ACS-partnere mulighed for at udvikle de stærke alliancer vedrørende centrale globale udfordringer yderligere. Instrumentet bør navnlig støtte fortsættelsen af det etablerede samarbejde mellem Unionen og Den Afrikanske Union i overensstemmelse med den fælles Afrika-EU-strategi og bygge på AVS-EU -partnerskabsaftalen, herunder ved en kontinental tilgang til Afrika og et gensidigt fordelagtigt partnerskab mellem Unionen og Afrika, der er indgået mellem ligeværdige partnere.
- (30) Unionen bør også bestræbe sig på at videreudvikle forbindelserne og skabe partnerskaber med tredjelande i Asien og Nord-, Syd- og Mellemamerika. Geografiske programmer bør støtte Stillehavsområdet og Vestindien med et vejledende beløb på henholdsvis mindst 500 000 000 EUR og mindst 800 000 000 EUR.
- (31) Instrumentet bør også bidrage til de handelsrelaterede aspekter af Unionens eksterne forbindelser, herunder due diligence i forsyningskæden, for at sikre sammenhæng og gensidig støtte mellem Unionens handelspolitik og udviklingsmål og -tiltag.

⁽¹⁹⁾ EUT L 317 af 15.12.2000, s. 3. AVS-EU-partnerskabsaftalen blev ændret ved aftalen undertegnet i Luxembourg den 25. juni 2005 (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27) og ved aftalen undertegnet i Ouagadougou den 22. juni 2010 (EUT L 287 af 4.11.2010, s. 3).

- (32) Unionen bør tilstræbe den mest effektive anvendelse af de midler, der er til rådighed, for at optimere virkningen af sin optræden udadtil. Dette bør opnås ved at sikre sammenhæng, overensstemmelse og komplementaritet mellem Unionens eksterne finansieringsinstrumenter, herunder instrumentet til førtiltrædelsesbistand, der er oprettet ved en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA III), instrumentet for humanitær bistand, der er oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 ⁽²⁰⁾, de oversøiske lande og territoriers associering med Unionen, der er oprettet ved Rådets afgørelse om associering af de oversøiske lande og territorier med Den Europæiske Union, herunder forbindelser mellem Den Europæiske Union på den ene side og Grønland og Kongeriget Danmark på den anden side («afgørelsen om associeringen af oversøiske lande og territorier, herunder Grønland»), det europæiske instrument for internationalt samarbejde om nuklear sikkerhed, der er oprettet ved Rådets forordning (Euratom) 2021/... ⁽²¹⁾ (*), den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder, hvis det er relevant, den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, og den europæiske fredsfacilitet, der er oprettet ved Rådets afgørelse (FUSP) 2021/509 ⁽²²⁾, som finansieres uden for EU-budgettet, samt ved synergi med andre EU-politikker og EU-programmer.

Dette indebærer sammenhæng og komplementaritet med makrofinansiel bistand, når det er relevant. For at få størst mulig virkning af kombinerede interventioner med henblik på at nå et fælles mål bør instrumentet give mulighed for en kombination af finansiering med andre EU-programmer, så længe bidragene ikke dækker de samme omkostninger.

- (33) Instrumentet bør på baggrund af Erasmus+-programmets positive resultater give Unionen mulighed for yderligere at forbedre Erasmus+-programmets eksterne dimension. Et vejledende beløb på 1 800 000 000 EUR fra de geografiske programmer i henhold til instrumentet bør anvendes til at finansiere tiltag under den internationale dimension af Erasmus+-programmet, der gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... ⁽²³⁾ (***) og med det programmeringsdokument, der vedtages i medfør af instrumentet. Programmering i henhold til instrumentet bør fuldt ud forbedre Erasmus+-programmets potentiale.
- (34) EU-finansiering i henhold til instrumentet bør anvendes til at finansiere tiltag under den internationale dimension af programmet Et Kreativt Europa, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... ⁽²⁴⁾ (***), med henblik på at bidrage til at styrke de internationale kulturelle forbindelser og anerkende kulturens rolle i fremme af europæiske værdier.
- (35) I forbindelse med tiltag, der finansieres i henhold til instrumentet, bør geografiske programmer være den primære fremgangsmåde for at opnå størst mulig virkning af Unionens bistand og bringe Unionens foranstaltninger tættere på partnerlandene og deres forskellige befolkningsgrupper. Denne primære fremgangsmåde bør, hvor det er relevant, suppleres af tematiske programmer og tiltag vedrørende hurtig reaktion, samtidig med at der sikres overensstemmelse og sammenhæng mellem alle programmer og tiltag.
- (36) Lokale myndigheder omfatter en bred vifte af subnationale niveauer og dele af den offentlige forvaltning, herunder kommuner, lokalsamfund, distrikter, amter, provinser og regioner og deres sammenslutninger. I overensstemmelse med konsensusen bør Unionen fremme tæt samråd med og tilknytning af lokale myndigheder samt deltagelse heraf i forbindelse med at bidrage til bæredygtig udvikling og til gennemførelse af SDG'erne på lokalt niveau, navnlig med hensyn til demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder, grundlæggende frihedsrettigheder og social retfærdighed og som leverandører af basale sociale tjenester. Unionen bør anerkende de mange roller, som lokale myndigheder spiller som fortalere for en territorial tilgang til lokal udvikling, herunder decentraliseringsprocesser, deltagelse og ansvarlighed. Unionen bør øge sin støtte yderligere til lokale myndigheders kapacitetsopbygning for at styrke deres stemme i processen for bæredygtig udvikling og fremme politisk, social og økonomisk dialog samt decentraliseret samarbejde. Støtten til lokale myndigheder i henhold til de geografiske programmer bør vejledende beløbe sig til mindst 500 000 000 EUR.

⁽²⁰⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand (EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1).

⁽²¹⁾ Rådets forordning (Euratom) 2021/... af ... om oprettelse af et europæisk instrument for internationalt samarbejde om nuklear sikkerhed, der supplerer instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa på grundlag af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab og om ophævelse af forordning (Euratom) nr. 237/2014 (EUT L ... af ..., s. ...).

(*) Nummeret på forordningen i dokument ST 12568/20 [2018/0245(NLE)].

⁽²²⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2021/509 af 22. marts 2021 om oprettelse af en europæisk fredsfacilitet og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2015/528 (EUT L 102 af 24.3.2021, s. 14).

⁽²³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... af ... om oprettelse af »Erasmus+«: EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1288/2013 (EUT L ... af ... s. ...).

(**) Nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 32/21 [2018/0191(COD)] i.

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... af ... om oprettelse af programmet Et Kreativt Europa (2021-2027) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1295/2013 (EUT L ... af ... s. ...).

(***) Nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 31/21 [2018/0190(COD)].

- (37) Unionens og medlemsstaternes politikker for udviklingssamarbejde bør supplere og styrke hinanden. Unionen og dens medlemsstater bør stå sammen, forenet i mangfoldighed, og samarbejde bedre og derved benytte en række forskellige erfaringer og tilgange under hensyntagen til deres respektive komparative fordele. Unionen bør derfor fremme inklusivitet og samarbejde med medlemsstater med henblik på at maksimere merværdien og under hensyntagen til erfaring og kapaciteter og derved styrker fælles interesser, værdier og mål. I denne henseende bør Unionen og dens medlemsstater også søge at fremme udveksling af bedste praksis, videndeling og kapacitetsopbygning mellem hinanden. I tilfælde af former for EU-finansiering, som medlemsstaternes offentlige forvaltninger er involveret i, såsom twinning, bør forenklede gennemførelses- og kontraktbestemmelser drøftes med medlemsstaterne og anvendes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽²⁵⁾ (»finansforordningen«).
- (38) I overensstemmelse med konsensusen bør Unionen og dens medlemsstater øge deres fælles programmering for at opnå større kollektiv virkning ved at samle deres midler og kapaciteter. Fælles programmering bør fremmes og styrkes, men forblive frivillig, fleksibel, inklusiv og skræddersyet til landekonteksten og bør give mulighed for, at Unionens og medlemsstaternes programmeringsdokumenter kan erstattes med fælles EU-programmeringsdokumenter. Den fælles programmering bør bygge på partnerlandenes deltagelse, tilegnelse og ejerskab. Unionen og dens medlemsstater bør så vidt muligt tilstræbe at støtte partnerlandene gennem fælles gennemførelse. Fælles gennemførelse bør være inkluderende og åben for alle Unionens partnere, som er enige i og kan bidrage til en fælles vision, herunder medlemsstaternes agenturer og deres udviklingsfinansieringsinstitutioner, de lokale myndigheder, den private sektor, civilsamfundet og den akademiske verden.
- (39) De kriterier, der anvendes til at fastlægge partnernes behov under programmeringsprincipperne, bør være i overensstemmelse med gennemsigtighedsprincipperne i denne forordning.
- (40) Da respekt for demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet er væsentlig for forsvarlig økonomisk forvaltning og effektiv EU-finansiering som omhandlet i finansforordningen, kan bistand suspenderes i tilfælde af forringelse af demokratiet, menneskerettighederne eller retsstatsforholdene i tredjelande.
- (41) Unionen er engageret i at fremme de mål for samarbejde om nuklear sikkerhed, der er fastsat i forordning (Euratom) 2021/... ^(*). Derfor bør partnerlandenes resultater med hensyn til opfyldelse af forpligtelser og tilsagn vedrørende nuklear sikkerhed tages i betragtning og tages op i den regelmæssige politiske dialog med disse lande. Hvor et partnerland vedvarende undlader at overholde de grundlæggende nukleare sikkerhedsstandarder og -bestemmelser i de relevante internationale konventioner, bør Unionen tage passende skridt.
- (42) Inden for rammerne af instrumentet bør Unionen behandle spørgsmål om menneskerettigheder og demokratisering på alle niveauer. Selv om demokrati og menneskerettigheder, herunder ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status, bør afspejles og integreres generelt i gennemførelsen af instrumentet, bør den EU-bistand, der ydes i henhold til det tematiske program for menneskerettigheder og demokrati og det tematiske program for civilsamsfundsorganisationer, have en specifik komplementær og supplerende rolle, dels på grund af sin globale karakter, dels fordi indsatsen er uafhængig af samtykke fra de pågældende tredjelandes regeringer og andre offentlige myndigheder. Denne rolle bør give mulighed for samarbejde og partnerskab med civilsamsfundet, navnlig vedrørende følsomme spørgsmål om menneskerettigheder og demokrati. Unionen bør på en fleksibel måde lægge særlig vægt på de lande og krisesituationer, hvor menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder er mest truet, og hvor manglende respekt for disse rettigheder er særlig udtalt og systematisk.
- (43) EU-valgobservationsmissioner bør bidrage til øget gennemsigtighed af og tillid til afviklingen af valg og give en velunderbygget vurdering af valgene samt henstillinger om, hvordan afviklingen heraf kan forbedres fremover i forbindelse med Unionens samarbejde og politiske dialog med partnerlande. Et vejledende beløb, der ikke overstiger 25 % af de midler, der i første omgang er tildelt det tematiske program for menneskerettigheder og demokrati, bør afsættes til finansiering af EU-valgobservationsmissioner.

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

^(*) Nummeret på forordningen i dokument ST 12568/20 [2018/0245(NLE)].

- (44) Gennemførelsen af instrumentet bør følge principperne om ligestilling mellem kønnene, styrkelse af kvinders og pigers indflydelse og status samt om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet og bør søge at beskytte og fremme kvinders rettigheder i overensstemmelse med Unionens kønshandlingsplaner og relevante rådskonklusioner og internationale konventioner, herunder Rådets konklusioner af 10. december 2018 om kvinder, fred og sikkerhed. Styrkelse af ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status i Unionens optræden udadtil og en øget indsats for at nå de minimumsstandarder for resultater, der er angivet i Unionens kønshandlingsplaner, bør føre til en kønsbevidst og transformativ tilgang i hele Unionens optræden udadtil og i alt internationalt samarbejde. Mindst 85 % af de nye tiltag, der gennemføres i henhold til instrumentet, bør have ligestilling mellem kønnene som hovedmål eller væsentligt mål som defineret i OECD's Komité for Udviklingsbistands markør for ligestilling. Mindst 5 % af disse tiltag bør have ligestilling mellem kønnene og kvinders og pigers rettigheder og styrkelse af deres indflydelse og status som hovedmål.
- (45) Instrumentet anerkender, at befolkningstilvækst og demografiske ændringer kan have en betydelig indvirkning på udviklingsmæssige gevinster og økonomiske fremskridt. For at sikre, at de nuværende og fremtidige generationer kan udnytte deres fulde potentiale på en bæredygtig måde, bør instrumentet støtte partnernes bestræbelser på at opnå en integreret tilgang, der minimerer udfordringerne med hensyn til befolkningstilvækst og maksimerer fordelene ved en demografisk dividende og samtidig respekterer de enkelte landes ret til at træffe afgørelse om deres befolkningspolitik og samtidig overholder, beskytter og iagttager menneskerettighederne samt ligestilling mellem kønnene.
- (46) Civilsamfundsorganisationer omfatter en bred vifte af aktører med flere roller og opgaver, hvilket omfatter alle ikke-statslige, uafhængige og ikkevoldelige nonprofitstrukturer, hvorigennem folk organiserer sig for at forfølge fælles mål og idealer, hvad enten de måtte være politiske, kulturelle, religiøse, miljømæssige, sociale eller økonomiske. Organisationerne, som kan arbejde på lokalt, nationalt, regionalt eller internationalt plan, kan findes i byerne eller på landet og være formelle eller uformelle. Unionen værdsætter civilsamfundsorganisationers mangfoldighed og særlige karakter og samarbejder med ansvarlige og gennemsigtige civilsamfundsorganisationer, som deler dens engagement i bæredygtig udvikling og i de grundlæggende værdier fred, frihed, lige rettigheder og menneskelig værdighed.

Instrumentet bør sikre EU-støtte til civilsamfundsorganisationer med henblik på at forfølge Unionens værdier, interesser og mål. Civilsamfundsorganisationerne bør høres behørigt og have rettidig adgang til relevante oplysninger, således at de kan blive inddraget i tilstrækkelig grad og er i stand til at spille en meningsfuld rolle i løbet af udformningen, gennemførelsen og den dertil hørende overvågning af programmer. Den rolle, som organisationer, der støtter demokrati, frie valg, civilsamfundet, menneskerettigheder og retsstatsprincippet i hele verden, såsom Den Europæiske Demokratifond samt borgervalgobservationsorganisationer og deres europæiske og andre regionale og globale platforme spiller, bør støttes i henhold til instrumentet.

- (47) Instrumentet bør fremme civilsamfundsorganisationernes deltagelse i at bidrage til bæredygtig udvikling og gennemførelsen af SDG'erne inden for bl.a. demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder, grundlæggende frihedsrettigheder, social retfærdighed og basale sociale tjenester.
- (48) Der fastsættes ved denne forordning en finansieringsramme for instrumentet, som skal udgøre det primære referencebeløb for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 18 i den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter ⁽²⁶⁾.
- (49) For at afspejle betydningen af at bekæmpe klimaændringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen og at nå FN's SDG'er bør instrumentet bidrage til at integrere klimaforanstaltninger i Unionens politikker og til at nå et overordnet mål om, at 30 % af udgifterne i Unionens budget støtter klimamål. Tiltag i henhold til instrumentet forventes at bidrage med 30 % af dens samlede finansieringsramme til klimamål. Relevante foranstaltninger vil blive fastlagt under gennemførelsen af instrumentet, og det samlede bidrag fra instrumentet bør indgå i relevante overvågnings-, evaluerings- og revisionsprocesser. Med henblik på at bidrage

⁽²⁶⁾ EUT L 4331 af 22.12.2020, s. 28.

til at standse og vende faldet i biodiversitet bør instrumentet bidrage til ambitionen om at afsætte 7,5 % af de årlige udgifter inden for den flerårige finansielle ramme til biodiversitetsmål i 2024 og 10 % af de årlige udgifter inden for den flerårige finansielle ramme til biodiversitetsmål i 2026 og 2027, samtidig med at der tages hensyn til de eksisterende overlapninger mellem klima- og biodiversitetsmål. Unionens tiltag på dette område bør have særligt fokus på overholdelsen af Parisaftalen og FN's konvention om den biologiske mangfoldighed, FN's rammekonvention om klimaændringer og FN's konvention om bekæmpelse af ørkendannelse og ikke bidrage til miljøforringelse eller skade miljøet eller klimaet. De midler, som tildeles inden for rammerne af instrumentet, bør navnlig være i overensstemmelse med det langsigtede temperaturmål om at holde stigningen i den globale gennemsnitstemperatur et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og fortsætte indsatsen for at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C. De bør også være i overensstemmelse med målet om at øge evnen til at tilpasse sig de negative virkninger af klimaændringerne og fremme modstandsdygtighed over for klimaændringer. Der bør lægges særlig vægt på tiltag, der skaber sidegevinster og opfylder flere mål, herunder for klima, biodiversitet og miljø.

- (50) Unionen bør fremme et konstruktivt engagement i mobilitet og alle aspekter af migration og arbejde for at sikre, at migration finder sted på en sikker og velreguleret måde. Det er væsentligt yderligere at intensivere samarbejdet om migration med partnerlande, samtidig med at medlemsstaternes kompetencer respekteres, idet fordelene ved velordnet, sikker, regulær og ansvarlig migration udnyttes, og irregulær migration og tvangsfordrivelse håndteres effektivt. Et sådant samarbejde bør bidrage til at sikre adgang til international beskyttelse, håndtere de grundlæggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse, styrke grænseforvaltningen og fortsætte bestræbelserne på at forhindre irregulær migration og tvangsfordrivelse, bekæmpe menneskehandel og smugling af migranter og arbejde på værdige og holdbare tilbagesendelser og værdig og holdbar tilbagesendelse og reintegration, hvor det er relevant, på grundlag af gensidig ansvarlighed og fuld opfyldelse af humanitære forpligtelser og menneskerettighedsforpligtelser i henhold til folkeretten og EU-retten og ved at inddrage diasporasamfund og støtte lovlige migrationsveje. Effektivt samarbejde mellem tredjelande og Unionen på dette område bør derfor være en integreret del af instrumentet. Større sammenhæng mellem migration og udviklingssamarbejde og andre eksterne politikker er vigtig for at sikre, at Unionens eksterne bistand støtter partnerlande i at styre migrationen mere effektivt med henblik på bæredygtig udvikling. Instrumentet bør bidrage til en koordineret, helhedsorienteret og struktureret tilgang til migration med størst mulig synergi og anvendelse af den nødvendige løftestangeffekt.
- (51) Instrumentet bør gøre det muligt for Unionen i samarbejde med medlemsstaterne i fuld udstrækning at reagere på udfordringer, behov og muligheder vedrørende migration og tvangsfordrivelse på en måde, der er sammenhængende med og komplementær til Unionens migrationspolitik. For at bidrage til dette formål og med forbehold af uforudsete omstændigheder bør vejledende 10 % af finansieringsrammen for instrumentet øremærkes til tiltag til støtte for styring og forvaltning af migration og tvangsfordrivelse inden for målene for instrumentet. Desuden bør dette mål også omfatte tiltag til at håndtere de grundlæggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse, når de direkte er rettet mod specifikke udfordringer i forbindelse med migration og tvangsfordrivelse. Migrationsrelaterede tiltag i henhold til instrumentet bør efter behov gennemføres gennem dens geografiske og tematiske programmer og tiltag vedrørende hurtig reaktion bygge på erfaringen fra gennemførelsen af den europæiske dagsorden for migration og den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 med henblik på at opbygge omfattende partnerskaber. EU-støtte bør tage hensyn til de udviklingsmæssige fordele ved regulær migration. Migrationsrelaterede tiltag i henhold til instrumentet bør bidrage til en effektiv gennemførelse af EU-aftaler og -dialoger om migration med tredjelande ved at tilskynde til samarbejde på grundlag af en fleksibel incitativ tilgang og understøttet af en koordineringsmekanisme i henhold til instrumentet. Denne koordinationsmekanisme bør gøre det muligt at håndtere aktuelle og nye migrationsudfordringer i henhold til instrumentet ved anvendelse af alle relevante komponenter gennem fleksibel finansiering, samtidig med at dens finansieringsrammer respekteres, og det sikres, at de anvendes på en fleksibel måde. Disse tiltag bør gennemføres med fuld respekt for folkeretten, herunder den internationale menneskerettigheds- og flygtningelovgivning, samt Unionens og medlemsstaternes kompetencer. Kommissionen bør udvikle og anvende et robust og gennemsigtigt sporingssystem til at måle sådanne udgifter og rapportere herom.
- (52) Instrumentet bør tage højde for digitale løsninger og informations- og kommunikationsteknologier som stærke katalysatorer for bæredygtig udvikling og inklusiv vækst og bidrage til yderligere at fremme digitalisering.

- (53) De tiltag, der vedtages i henhold til instrumentet, og som vedrører terrorisme og organiseret kriminalitet, cybersikkerhed og bekæmpelse af cyberkriminalitet samt kapacitetsopbygning hos militære aktører til støtte for udvikling og sikkerhed for udvikling, bør sigte mod at skabe direkte fordele for befolkningen for så vidt angår menneskers sikkerhed, at omfatte relevant god praksis til at sikre bæredygtighed og ansvarlighed på mellemlang og lang sigt, herunder effektiv demokratisk kontrol, og at fremme retsstatsprincippet, gennemsigtighed og etablerede folkeretlige principper.
- (54) 2030-dagsordenen understreger vigtigheden af at støtte fredelige og inklusive samfund, både som et SDG 16 og med henblik på at opnå andre udviklingspolitiske resultater. SDG 16.a kræver specifikt, at »Relevante nationale institutioner skal styrkes, blandt andet gennem internationalt samarbejde, for at opbygge kapacitet på alle niveauer, og i særdeleshed i udviklingslande, for at forhindre vold og bekæmpe terrorisme og kriminalitet«.
- (55) I kommunikéet fra mødet på højt niveau af 19. februar 2016 ajourførte OECD's Komité for Udviklingsbistand rapporteringsdirektiverne om ODA på området fred og sikkerhed. Finansiering af de tiltag, der gennemføres i henhold til instrumentet, udgør ODA, hvis den opfylder de kriterier, der er fastsat i disse rapporteringsdirektiver eller eventuelle efterfølgende rapporteringsdirektiver, som Komitéen for Udviklingsbistand er i stand til at blive enige om.
- (56) Kapacitetsopbygning til støtte for udvikling og sikkerhed for udvikling bør udelukkende anvendes i de særlige tilfælde, hvor målene for instrumentet ikke kan opfyldes af ikkemilitære aktører.
- (57) Instrumentet bør bygge på de erfaringer, der er gjort med tiltag til kapacitetsopbygning med henblik på udvikling og sikkerhed for udvikling, navnlig i forbindelse med relevante høringer og evalueringer, som er blevet gennemført inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2306 ⁽²⁷⁾. I denne forbindelse bør Kommissionen også, hvor det er relevant, tage højde for fælles evalueringer med medlemsstaterne.
- (58) Unionen bør også fremme en konfliktfølsom og kønsbevidst tilgang i alle tiltag og programmer inden for rammerne af instrumentet.
- (59) Horisontale finansielle regler, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 322 i TEUF, finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastsat i finansforordningen og fastlægger navnlig proceduren for opstilling og gennemførelse af budgettet ved hjælp af tilskud, priser, udbud, indirekte forvaltning, finansielle instrumenter, budgetgarantier, finansiell bistand og godtgørelse af eksterne eksperter. Regler, der er vedtaget på grundlag af artikel 322 i TEUF, omfatter også en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget.
- (60) Finansieringsformerne og gennemførelsesmetoderne i henhold til denne forordning bør vælges på grundlag af, om de giver mulighed for at nå de specifikke mål med tiltagene og levere resultater, navnlig under hensyntagen til kontrolomkostningerne, den administrative byrde og den forventede risiko for manglende overholdelse. Når dette valg træffes, bør anvendelse af faste beløb, enhedsomkostninger og faste takster samt finansiering, som ikke er knyttet til den pågældende transaktions omkostninger, jf. finansforordningens artikel 125, stk. 1, litra a), overvejes.
- (61) I overensstemmelse med finansforordningens artikel 193, stk. 2, kan der ydes tilskud til en allerede påbegyndt foranstaltning, forudsat at ansøgeren kan godtgøre, at det var nødvendigt at igangsætte foranstaltningen inden undertegnelsen af tilskudsaftalen. Dog er omkostninger, som er påløbet forud for datoen for indgivelse af ansøgningen om tilskud, ikke støtteberettigede, undtagen i behørigt begrundede undtagelsestilfælde. For at undgå enhver afbrydelse af EU-støtte, der kan være til skade for EU-interesser, bør det være muligt i finansieringsafgørelsen at fastsætte, i en begrænset periode ved begyndelsen af FFR for 2021-2027 og kun i behørigt begrundede tilfælde, at tiltag og omkostninger er støtteberettigede fra den 1. januar 2021, selv om disse tiltag er blevet gennemført, og disse omkostninger er påløbet, inden ansøgningen om tilskud blev indgivet.

⁽²⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2306 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 230/2014 om oprettelse af et instrument, der bidrager til stabilitet og fred (EUT L 335 af 15.12.2017, s. 6).

- (62) Den nye Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling Plus (EFSD+), som bygger på Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling (EFSD), der er oprettet ved forordning (EU) 2017/1601, bør udgøre en integreret finansiel pakke, som yder finansiering i form af tilskud, teknisk bistand, finansielle instrumenter, budgetgarantier og blandingstransaktioner på verdensplan. EFSD+, suppleret med bestræbelser på at forbedre investeringsklimaet for partnerne, bør blive en del af den eksterne investeringsplan og kombinere blandings- og budgetgarantitransaktioner, der er omfattet af garantien for foranstaltninger udadtil, herunder dem, der dækker risici forbundet med statslige låntagere i forbindelse med långivningstransaktioner, og som tidligere blev foretaget inden for rammerne af Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) eksterne lånemandat. Tildelingen af midler til transaktioner under EFSD+ bør baseres på de relevante programmeringsdokumenter, navnlig de prioriteter, der er fastsat heri, og bør bl.a. tage hensyn til de specifikke faktiske forhold og behov i de enkelte partnerlande eller -regioner og den relative vægt af tildelingen af midler pr. geografisk område som fastsat i denne forordning. Programmeringen bør føre til en passende balance mellem blandings- og budgetgarantitransaktioner under EFSD+ samt andre former for EU-finansiering, der er fastsat i nærværende forordning. EFSD+ bør gennemføres ved hjælp af en åben og samarbejdsbaseret investeringsarkitektur for at sikre en optimal udnyttelse af de støtteberettigede modparters sektorspecifikke og geografiske ekspertise og maksimere dens udviklingseffekt. EFSD+ bør bestå af regionale investeringsplatforme inden for de regionale områder, der er omfattet af denne forordning og, hvor det er relevant, af IPA III-forordningen.

For at sikre, at risikostyring af EFSD+ er uafhængig, upartisk, inklusiv og gennemsigtig, bør der nedsættes en gruppe til teknisk risikovurdering, der er tilgængelig for eksperter fra EIB, andre støtteberettigede modparter og interesserede medlemsstater, og som tilrettelægges og ledes af Kommissionen. Kommissionen bør sikre, at oplysninger og analyser deles rettidigt og på en gennemsigtig og inklusiv måde med alle medlemsstaterne under behørig hensyntagen til fortrolighedsspørgsmål. Kommissionen bør indgå aftaler om garantien for foranstaltninger udadtil med alle udvalgte støtteberettigede modparter, herunder EIB, efter høring af og under hensyntagen til rådgivning fra gruppen til teknisk risikovurdering og bør forelægge de centrale elementer i disse aftaler for det berørte strategiske udvalg.

- (63) I betragtning af den rolle, EIB har i henhold til traktaterne, og dens erfaringer i de seneste årtier med at støtte Unionens politikker, bør den forblive en naturlig partner for Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af transaktioner under garantien for foranstaltninger udadtil. EIB og Kommissionen bør styrke deres samarbejde og koordinering under gennemførelsen af garantien for foranstaltninger udadtil under EFSD+, herunder i programmeringsprocessen og på stedet. EIB bør overdrages gennemførelsen af et særligt investeringsvindue, der giver omfattende dækning af risici ved transaktioner med statslige modparter og ikkekommercielle ikkestatslige modparter, som bør være eksklusive, undtagen for så vidt angår transaktioner, som EIB ikke kan gennemføre eller beslutter ikke at gennemføre.

Der bør oprettes yderligere ikkeeksklusive særlige investeringsvinduer for EIB, hvor det er relevant, for at give omfattende dækning af risici ved transaktioner med kommercielle ikkestatslige modparter og transaktioner til fremme af udenlandske direkte investeringer, handel og internationalisering af partnerlandenes økonomier, herunder gennem indadgående udenlandske direkte investeringer, samt andre tematiske EU-prioriteter til støtte for målene for instrumentet og i overensstemmelse med SDG'erne, herunder, men ikke begrænset til, europæiske institutter for udviklingsfinansiering i Unionen og enheder i den private sektor i Unionen. EU-garantien bør kun yde dækning af en politisk risiko ved transaktioner i den private sektor, som bør være i overensstemmelse med eksportkreditagenturens transaktioner i medlemsstaterne. Disse investeringsvinduer, som bør udgøre de særlige mandater, som EIB kræver for at operere uden for Unionen, bør anvende de samme regler og betingelser som alle andre investeringsvinduer under EFSD+, herunder forvaltningsreglerne, og bør bortset fra det eksklusive investeringsvindue oprettes efter proceduren for støtteberettigelse og udvælgelse af transaktioner og modparter for garantien for foranstaltninger udadtil under EFSD+ fastsat i denne forordning. For disse tre særlige EIB-investeringsvinduer bør det samlede vejledende beløb være 26 725 000 000 EUR. Beløbene for hvert af investeringsvinduerne bør begrundes og bekræftes som følge af programmeringsprocessen i begyndelsen af den flerårige finansielle ramme og under revisionerne af programmeringen. Målene, prioriteterne og beløbene for hvert af investeringsvinduerne og deres gennemførelse bør sikre fuld tilpasning af politikken til Unionens prioriteter og være i overensstemmelse med denne forordning og de relevante flerårige vejledende programmer, herunder dens geografiske og tematiske prioriteter. Den risikovurdering og aflønningsmetode, der er omfattet af EFSD+, bør finde konsekvent anvendelse på alle investeringsvinduer, herunder dem, der vedrører EIB, for at sikre lige konkurrencevilkår. De investeringsvinduer, der gennemføres af EIB, bør kunne omfatte ethvert af de lande, der er berettiget til støtte fra garantien for foranstaltninger udadtil, navnlig hvor det er mest tiltrængt, og i overensstemmelse med de geografiske prioriteter i instrumentet og, hvor det er relevant, IPA III-forordningen. EFSD+-garantier for EIB-transaktioner med kommercielle ikkestatslige modparter og transaktioner i den private sektor bør ydes på vilkår, der svarer til de garantier, der ydes andre støtteberettigede modparter.

Det bør være muligt for EFSD+-garantier, der af EIB eller andre støtteberettigede modparter ydes til transaktioner med statslige modparter og ikkekommercielle ikkestatslige modparter og transaktioner med kommercielle ikkestatslige modparter, der ikke skaber betydelige indtægter, at være vederlagsfrie for at bidrage til at reducere omkostningerne til finansiering af investeringer i den offentlige sektor, som foretages af partnerlande. I overensstemmelse med instrumentets mål og generelle principper, de relevante vejledende programmeringsdokumenter samt, hvor det er relevant, IPA III-forordningen bør Kommissionen og EIB indgå særlige aftaler om garantien for foranstaltninger udadtil for de særlige EIB-investeringsvinduer.

- (64) EFSD+ bør sigte mod at støtte investeringer og derved bidrage til opfyldelsen af SDG'erne ved at fremme en bæredygtig og inklusiv økonomisk, miljømæssig og social udvikling, omstillingen til en bæredygtig økonomi med merværdi og et stabilt investeringsmiljø og fremme den socioøkonomiske og miljømæssige modstandsdygtighed i partnerlande med særlig fokus på fattigdomsudryddelse, bidrage til mindske af de socioøkonomiske uligheder, bæredygtig og inklusiv vækst, bekæmpelse af klimaændringer i overensstemmelse med Parisaftalen, tilpasning til og modvirkning af klimaændringer, miljøbeskyttelse og -forvaltning, skabelse af anstændige job på grundlag af grundlæggende arbejdsstandarder fra Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO), økonomiske muligheder, færdigheder og iværksætterier, socioøkonomiske sektorer, herunder sociale virksomheder og kooperativer, mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder («SMV'er»), bæredygtig konnektivitet og støtte til sårbare grupper, respekt for menneskerettigheder, ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders og unges indflydelse og status samt tackle de specifikke socioøkonomiske grundlæggende årsager til irregulær migration og de grundlæggende årsager til tvangsfordrivelse i overensstemmelse med de relevante vejledende programmeringsdokumenter.

Gennemførelsen af EFSD+ bør ske i overensstemmelse med instrumentets mål, generelle principper og politikramme og, hvor det er relevant, IPA III-forordningen, navnlig de gældende internationalt aftalte retningslinjer, principper og konventioner om investeringer, herunder FN's principperne for ansvarlige investeringer, FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder, FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisations principper for ansvarlig investering i landbrugs- og fødevarer-systemer, ILO's konventioner, international menneskeret og principperne om udviklingseffektivitet som fastsat i Busanpartnerskabet for effektivt udviklingssamarbejde og bekræftet i forummet i Nairobi på højt niveau i 2016, herunder ejerskab, tilpasning, fokus på resultater, gennemsigtighed og gensidig ansvarlighed samt målet om ubunden bistand. Der bør lægges særlig vægt på lande i en skrøbelig situation eller konfliktsituation, LDC'er, små udviklingsøstater, udviklingslande, der er indlandsstater og højt forgældede fattige lande.

- (65) EFSD+ bør maksimere finansieringens additionalitet, afhjælpe markedssvigt og suboptimale investeringsforhold, støtte lokale offentlige enheder i at øge og autonomt finansiere deres investeringer, levere innovative produkter og tiltrække midler fra den private sektor. Additionalitet bør anvendes i overensstemmelse med instrumentets mål og principper og andre relevante EU-politikker. Inddragelse af den private sektor, herunder SMV'er, i Unionens samarbejde med partnerlande gennem EFSD+ bør give en målbar og ekstra udviklingseffekt uden at forvride det lokale marked og udsætte lokale økonomiske aktører for illoyal konkurrence. EFSD+ bør være omkostnings-effektiv, gennemsigtig og baseret på gensidig ansvarlighed og risiko- og omkostningsdeling. EFSD+ bør fungere som en »one-stop-shop«, der modtager finansieringsforslag fra de finansielle institutioner og offentlige eller private investorer og leverer forskellige former for finansiell støtte til støtteberettigede investeringer. Den løftestangeffekt, der opnås med EFSD+, bør evalueres ved at måle mobiliseringen af yderligere midler til bæredygtig udvikling ved hjælp af finansiell støtte fra EFSD+. Løftestangeffekten bør måles i overensstemmelse med definitionen i finansforordningens artikel 2, nr. 38), og internationale regler og international praksis for måling af de beløb, der mobiliseres fra den private sektor gennem officielle udviklingsfinansieringsinterventioner, f.eks. OECD's Komité for Udviklingsbistands metoder. Europa-Parlamentet og Rådet bør kunne indbyde støtteberettigede modparter og civilsamfundet til at deltage i en udveksling af synspunkter om de finansierings- og investeringstransaktioner, der er omfattet af denne forordning.
- (66) Der bør oprettes en garanti for foranstaltninger udadtil, på grundlag af den eksisterende EFSD-garanti, der er oprettet ved forordning (EU) 2017/1601, og de garantier, der støttes af garantifonden for aktioner i forhold til tredjeland, der blev oprettet ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009. Garantien for foranstaltninger udadtil bør støtte transaktioner under EFSD+, som er omfattet af budgetgarantier, makrofinansiell bistand og lån til tredjelande på grundlag af Rådets afgørelse 77/270/Euratom⁽²⁸⁾. Disse transaktioner bør støttes af bevillinger i

⁽²⁸⁾ Rådets afgørelse 77/270/Euratom af 29. marts 1977 om bemyndigelse for Kommissionen til at optage Euratom-lån med henblik på et bidrag til finansieringen af atomkraftværker (EFT L 88 af 6.4.1977, s. 9).

henhold instrumentet samt bevillinger i henhold til IPA III-forordningen og forordningen (Euratom) 2021/... (*), som også bør omfatte hensættelse af midler og forpligtelser som følge af henholdsvis makrofinansiel bistand i form af lån og lån til tredjelande som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (Euratom) 2021/... (*). Ved finansiering af transaktioner under EFSD+ bør der gives prioritet til dem, som maksimerer additionalitet og udviklingseffekt, herunder dem, der har stor indvirkning på skabelsen af anstændige job, og hvis cost-benefit-forhold styrker investeringernes bæredygtighed, og som sikrer bæredygtighed og langsigtet udviklingseffekt. De transaktioner, der understøttes af garantien for foranstaltninger udadtil, bør ledsages af en grundig forudgående vurdering af miljømæssige, finansielle og sociale aspekter, hvis det er relevant, og være i overensstemmelse med kravene om bedre regulering.

Budgetgarantier og finansielle instrumenter bør overholde EU-politikken for ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner og ajourføringer heraf, som er fastsat i relevante EU-retsakter og Rådets konklusioner, Rådets konklusioner af 8. november 2016 og bilaget hertil samt de fastlagte principper i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 ⁽²⁹⁾. Alle relevante bestemmelser i finansforordningen finder anvendelse, navnlig bestemmelserne om indirekte forvaltning i finansforordningens afsnit VI. Leveringen af væsentlige offentlige tjenester bør fortsat være statens ansvar.

- (67) Der bør med hensyn til støtteberettigede modparter indføres en undtagelse fra reglerne vedrørende metoderne til gennemførelse af Unionens budget, der er fastsat i finansforordningen, således at der skabes fleksibilitet, øget interesse i den private sektor, og investeringernes virkning maksimeres. De pågældende støtteberettigede modparter kan også være organer, der ikke har fået overdraget ansvaret for gennemførelsen af et offentligt-privat partnerskab, eller privatretlige organer undergivet lovgivningen i et partnerland.
- (68) Med henblik på at øge virkningen af garantien for foranstaltninger udadtil bør medlemsstaterne og de kontraherende parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽³⁰⁾ have mulighed for at bidrage i form af kontantbidrag eller garantier. Et bidrag i form af en garanti bør ikke overstige 50 % af beløbet for de transaktioner, der garanteres af Unionen. De finansielle forpligtelser, der følger af denne garanti, bør ikke hensættes, og likviditetsstødpuden bør finansieres ved den fælles hensættelsesfond, der er oprettet ved finansforordningens artikel 212.
- (69) Tiltag udadtil gennemføres ofte i et meget ustabil miljø, der kræver løbende og hurtig tilpasning til nye behov, som opstår hos Unionens partnere, til globale udfordringer vedrørende menneskerettigheder, demokrati, god regeringsførelse, sikkerhed, stabilitet, klimaændringer og miljøet og verdenshavene og til udfordringer vedrørende migration og tvangsfordrivelse og de grundlæggende årsager hertil. Forening af princippet om forudsigelighed med behovet for hurtigt at kunne reagere på nye behov betyder derfor tilpasning af den finansielle gennemførelse af programmerne. For at øge Unionens evne til at reagere på uforudsete behov og bygge på de positive erfaringer med Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) bør der bibeholdes et ikketildelt beløb, der kan fungere som stødpude til nye udfordringer og prioriteter. Beløbet bør anvendes i overensstemmelse med procedurerne fastsat i denne forordning.
- (70) Stødpuden til nye udfordringer og prioriteter bør garantere følgende yderligere midler: 200 000 000 EUR til det tematiske program for menneskerettigheder og demokrati, 200 000 000 EUR til det tematiske program for civilsamfundsorganisationer og 600 000 000 EUR til det tematiske program for globale udfordringer.
- (71) Kommissionen bør underrette Europa-Parlamentet i enkeltheder, inden den anvender midlerne til stødpuden til nye udfordringer og prioriteter, og bør tage fuldt hensyn til Parlamentets bemærkninger om den art, de mål og de finansielle beløb, der er planlagt.
- (72) Selv om princippet om, at Unionens budget fastsættes årligt, skal overholdes, bør der i forordningen være mulighed for at udnytte den fleksibilitet, som finansforordningen allerede giver mulighed for i forbindelse med andre politikker, nemlig fremførsler af og indgåelse af forpligtelser på ny for midler, således at der sikres en effektiv brug af Unionens midler både for Unionens borgere og partnerlandene, hvorved de EU-midler, der er til rådighed for Unionens tiltag udadtil, maksimeres.

(*) Nummeret på forordningen i dokument ST 12568/20 [2018/0245(NLE)].

⁽²⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

⁽³⁰⁾ EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.

- (73) Kapacitetsopbygning hos militære aktører i tredjelande bør gennemføres som led i Unionens politik for udviklings-samarbejde, når den primært forfølger mål på udviklingsområdet, og som led i Unionens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), når den primært forfølger mål på freds- og sikkerhedsområdet, i overensstemmelse med artikel 40 i TEU. Denne forordning respekterer anvendelsen af institutionernes procedurer og omfanget af deres beføjelser i henhold til Unionens politik for udviklings-samarbejde og Unionens FUSP.
- (74) Tiltag i henhold instrumentet, der involverer tilvejebringelse eller finansiering af udstyr, tjenester eller teknologi, bør være i overensstemmelse med de relevante EU-bestemmelser, nationale og internationale bestemmelser, navnlig reglerne i Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP ⁽³¹⁾, med Unionens restriktive foranstaltninger og med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... ⁽³²⁾ (*). Kommissionens risikovurderinger i henhold til instrumentet berører ikke medlemsstaternes vurdering af ansøgninger om eksportlicenser. Hver enkelt medlemsstat bør vurdere de ansøgninger om eksportlicenser, som den har modtaget, herunder dem, der vedrører overførsler mellem regeringer, for produkter på EU's fælles militære liste i det konkrete tilfælde i forhold til de kriterier, der er fastlagt i holdning 2008/944/FUSP. I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/125 ⁽³³⁾ bør sådanne tiltag ikke finansiere tilvejebringelsen af nogen form for udstyr, der kan anvendes til tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.
- (75) Afgørelsen om associeringen af oversøiske lande og territorier, herunder Grønland fastsætter en finansierings-ramme for associeringen mellem de oversøiske lande og territorier med Unionen. Denne finansieringsramme er den primære finansieringskilde for de oversøiske lande og territorier. I medfør af afgørelsen om associeringen af oversøiske lande og territorier, herunder Grønland bør personer og enheder, som er etableret i oversøiske lande og territorier, være berettiget til at modtage finansiering i henhold til denne afgørelse i overensstemmelse med dens regler og mål samt eventuelle ordninger, som finder anvendelse på den medlemsstat, som det pågældende oversøiske land eller territorium hører under. Endvidere bør samarbejde mellem partnerlandene og de oversøiske lande og territorier samt Unionens regioner i den yderste periferi, jf. artikel 349 i TEUF, fremmes på områder, hvor der er interessesammenfald.
- (76) Med henblik på at styrke partnerlandenes ejerskab til deres udviklingsprocesser og den eksterne bistands bæredygtighed bør Unionen, hvor det er relevant, fremme anvendelsen af partnerlandenes egne institutioner, kapaciteter og ekspertise, systemer og procedurer i alle aspekter af samarbejdets projektførelse og samtidig sikre fuld inddragelse af lokale myndigheder og civilsamfundet. Unionen bør stille oplysninger og uddannelse til rådighed for potentielle modtagere af EU-midler om, hvordan man ansøger om EU-finansiering.
- (77) Kommunikation fremmer den demokratiske debat, styrker den institutionelle kontrol med EU-midler og bidrager til at øge Unionens troværdighed. Unionen og modtagerne af EU-midler bør øge synligheden af Unionens tiltag og på passende vis viderefremme merværdien af Unionens støtte. I denne henseende bør aftaler, der er indgået med modtagere af EU-midler, i overensstemmelse med finansforordningen indeholde forpligtelser, der sikrer tilstrækkelig synlighed, og Kommissionen bør handle hensigtsmæssigt og rettidigt, hvor disse forpligtelser ikke opfyldes.
- (78) De årlige eller flerårige handlingsplaner og foranstaltninger, der er omhandlet i denne forordning bør udgøre arbejdsprogrammer i henhold til finansforordningen. Årlige eller flerårige handlingsplaner bør bestå af en række foranstaltninger, der er grupperet i ét dokument.

⁽³¹⁾ Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP af 8. december 2008 om fælles regler for kontrol med eksport af militærteknologi og -udstyr (EUT L 335 af 13.12.2008, s. 99).

⁽³²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... af... om en EU-ordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed, teknisk assistance og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse (EUT L ... af ... s. ...).

(*) Nummeret på forordningen i dokument PE-CONS nr. 54/20 [2016/0295(COD)].

⁽³³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/125 af 16. januar 2019 om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (EUT L 30 af 31.1.2019, s. 1).

- (79) I overensstemmelse med finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁽³⁴⁾ og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95⁽³⁵⁾, (Euratom, EF) nr. 2185/96⁽³⁶⁾ og (EU) 2017/1939⁽³⁷⁾ skal Unionens finansielle interesser beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende forebyggelse, opdagelse, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder, herunder svig, vedrørende tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og, hvor det er relevant, vedrørende pålæggelse af administrative sanktioner. Navnlig har Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EU, Euratom) nr. 883/2013 beføjelse til at foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, med henblik på at fastslå, om der foreligger svig, korrupsion eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) er i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 beføjet til at efterforske og retsforfølge strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371⁽³⁸⁾.

I overensstemmelse med finansforordningen skal enhver person eller enhed, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om beskyttelse af Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, Revisionsretten og for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, EPPO de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at eventuelle tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, tildeler tilsvarende rettigheder. Af denne grund bør aftaler med lande og territorier uden for Unionen og med internationale organisationer, og enhver anden kontrakt eller aftale, der følger af instrumentets gennemførelse, indeholde bestemmelser, som udtrykkeligt giver Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage revision samt kontrol og inspektion på stedet i overensstemmelse med deres respektive beføjelser, og som sikrer, at eventuelle tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, gives tilsvarende rettigheder.

- (80) Instrumentet bør bidrage til den internationale bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse, svig, korrupsion og hvidvask af penge.
- (81) For at supplere eller ændre ikkevæsentlige elementer i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår ændring af beløbet til tiltag til kapacitetsopbygning hos militære aktører til støtte for udvikling og sikkerhed for udvikling, det maksimale beløb til garantien for foranstaltninger udadtil, tilførselsatserne og det maksimale tilførselsbeløb til garantien for foranstaltninger udadtil, de samarbejds- og interventionsområder, der er opført i bilag II, III og IV, og de prioriterede områder for transaktioner under EFSD+, der er opført i bilag V, indikatorerne i bilag VI og for så vidt angår supplerende af denne forordning med specifikke mål og prioriterede samarbejdsområder ud fra samarbejdsområderne for de geografiske programmer fastsat i bilag II, herunder prioritering per underregion, tematiske mål og vejledende finansielle tildelinger for visse underregioner, og supplerende af denne forordning med bestemmelser om oprettelse af en overvågnings- og evalueringsramme. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder af relevante interessenter såsom civilsamfund og eksperter, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽³⁹⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (82) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af de relevante bestemmelser i denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽⁴⁰⁾.

⁽³⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽³⁵⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

⁽³⁶⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁽³⁷⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed («EPPO») (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

⁽³⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

⁽³⁹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽⁴⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (83) I henhold til punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning bør instrumentet evalueres på grundlag af oplysninger indsamlet i overensstemmelse med specifikke overvågningskrav, samtidig med at en administrativ byrde, navnlig for medlemsstaterne, og overregulering undgås. Disse krav bør, hvor det er relevant, omfatte målbare indikatorer som grundlag for evaluering af instrumentets virkninger i praksis.
- (84) Henvisningerne til Unionens eksterne bistandsinstrumenter i artikel 9 i Rådets afgørelse 2010/427/EU ⁽⁴¹⁾, som erstattes af denne forordning, bør læses som henvisninger til denne forordning. Kommissionen bør sikre, at denne forordning gennemføres i overensstemmelse med Tjenesten for EU's Optræden Udadtils rolle som fastsat i nævnte afgørelse.
- (85) Tiltag og foranstaltninger som fastsat i denne forordning bør, hvor det er relevant, supplere, være i overensstemmelse med og overholde de foranstaltninger, der vedtages af Unionen med henblik på gennemførelse af målsætningerne for FUSP inden for rammerne af afsnit V, kapitel 2, i TEU, og de foranstaltninger, der vedtages inden for rammerne af femte del, afsnit IV, i TEUF.
- (86) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (87) Afgørelse nr. 466/2014/EU bør ændres og ophæves, og forordning (EU) 2017/1601 og (EF, Euratom) nr. 480/2009 bør ophæves.
- (88) For at sikre kontinuitet i ydelsen af støtte på det relevante politikområde, og for at gennemførelsen kan påbegyndes fra begyndelsen af FFR for 2021-2027, bør denne forordning træde i kraft så hurtigt som muligt og finde anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning opretter instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa (»instrumentet«), herunder Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling Plus (»EFSD+«) og garantien for foranstaltninger udadtil, for perioden for FFR for 2021-2027.

Den fastsætter instrumentets mål, budgettet for perioden 2021-2027, formerne for EU-finansiering og reglerne for ydelsen af sådan finansiering.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »vejledende landeprogram«: et vejledende program, der omfatter et land
- 2) »vejledende flerlandeprogram«: et vejledende program, der omfatter mere end et land
- 3) »vejledende regionalt program«: et vejledende flerlandeprogram, der omfatter mere end et tredjeland inden for samme geografiske område, jf. artikel 4, stk. 2
- 4) »vejledende tværregionalt program«: et vejledende flerlandeprogram, der omfatter mere end et tredjeland inden for forskellige geografiske områder, jf. artikel 4, stk. 2
- 5) »grænseoverskridende samarbejde«: samarbejde mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelands og territorier langs Unionens ydre tilstødende land- og søgrænser, som også omfatter tværnationalt samarbejde hen over større tværnationale territorier eller omkring havområder samt interregionalt samarbejde som fastsat i en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet om særlige bestemmelser for målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg), der støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og de eksterne finansieringsinstrumenter (»Interreg-forordningen«)

⁽⁴¹⁾ Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).

- 6) »juridisk enhed«: en fysisk person eller en efter EU-retten, national ret eller folkeretten oprettet og anerkendt juridisk person, der har status som juridisk person og evne til at handle i eget navn, udøve rettigheder og være pålagt forpligtelser, eller en enhed, der ikke er en juridisk person, som omhandlet i finansforordningens artikel 197, stk. 2, litra c)
- 7) »civilsamfundsorganisation«: en bred vifte af aktører med mange roller og mandater, der kan variere over tid og på tværs af institutioner og lande, og omfatter alle ikkestatslige, almennyttige uafhængige og ikkevoldelige strukturer, hvorigennem folk organiserer sig for at forfølge fælles mål og idealer, herunder politiske, kulturelle, religiøse, miljømæssige, sociale eller økonomiske mål og idealer, og som opererer på lokalt, nationalt, regionalt eller internationalt plan og som omfatter formelle og uformelle organisationer i byer og landdistrikter
- 8) »lokal myndighed«: offentlige institutioner med status som juridisk person, som er en del af statsstrukturen, under niveauet for centralregeringer, såsom landsbyer, kommuner, distrikter, amter, provinser eller regioner, og som er ansvarlige over for borgerne, og sædvanligvis er sammensat af et deliberativt eller beslutningstagende organ såsom et råd eller en forsamling, og et udøvende organ, såsom borgmesteren eller en anden administrerende direktør, der er direkte eller indirekte valgt eller udpeget på lokalt plan
- 9) »investeringsvindue«: et udpeget område, hvortil der ved hjælp af garantien for foranstaltninger udadtil under EFSD+ kan ydes støtte til investeringsporteføljer i bestemte regioner, lande eller sektorer
- 10) »additionalitet« det princip, baseret på artikel 209, stk. 2, i finansforordningen, i henhold til hvilket støtten fra garantien for foranstaltninger udadtil under EFSD+, inden for rammerne af denne forordning og IPA III-forordningen, bidrager til bæredygtig udvikling ved hjælp af transaktioner, der ikke kunne have været gennemført uden den pågældende garanti, eller hvorved der opnås positive resultater, der går ud over, hvad der ville have kunnet opnås uden støtte. Ved additionalitetsprincippet forstås også, at de transaktioner, der støttes under garantien for foranstaltninger udadtil, tiltrækker finansiering fra den private sektor og afhjælper markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold samt forbedrer en investerings kvalitet, bæredygtighed, effekt eller øger dens omfang. Princippet sikrer desuden, at transaktioner, der er omfattet af garantien for foranstaltninger udadtil, ikke erstatter støtte fra en medlemsstat, privat finansiering eller andre finansielle tiltag fra Unionens eller international side og ikke fortrænger andre offentlige eller private investeringer, medmindre det begrundes behørigt i overensstemmelse med instrumentets mål og principper. Projekter, der støttes af garantien for foranstaltninger udadtil, har typisk en højere risikoprofil end den portefølje af investeringer, der støttes af de støtteberettigede modparter inden for rammerne af deres normale investeringspolitikker uden garantien for foranstaltninger udadtil
- 11) »transaktioner med statslige modparter og ikkekommercielle ikkestatslige modparter«: enhver transaktion, hvor modparten direkte er enten en stat eller en offentlig enhed, som er fuldt dækket af en eksplicit statsgaranti, fordi den ikke har rets- og handleevne eller finansiell autonomi eller mulighed for at drage fordel af den nødvendige direkte finansiering
- 12) »transaktion med kommercielle ikkestatslige modparter«: enhver transaktion, hvor modparten er en offentlig enhed, som ikke er dækket af en eksplicit statsgaranti, og som finansielt er i stand til at låne på egen risiko og har rets- og handleevne til at gøre det
- 13) »bidragyder«: en international finansieringsinstitution, en medlemsstat eller en offentlig institution i en medlemsstat, et offentligt organ eller en anden offentlig eller privat enhed, der bidrager til den fælles hensættelsesfond
- 14) »partnerland«: et land eller territorium, der kan modtage EU-støtte fra instrumentet i henhold til artikel 4.

Når der i denne forordning henvises til menneskerettigheder, omfatter dette også de grundlæggende frihedsrettigheder.

Artikel 3

Mål for instrumentet

1. De generelle mål for instrumentet er:
 - a) at opretholde og fremme Unionens værdier, principper og grundlæggende interesser i hele verden med henblik på at forfølge målene og principperne for Unionens optræden udadtil som fastsat i artikel 3, stk. 5, og artikel 8 og 21 i TEU og således bidrage til at mindske og på lang sigt udrydde fattigdom, at konsolidere, styrke og fremme demokrati, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne, bæredygtig udvikling og bekæmpelse af klimaændringer samt håndtere irregulær migration og tvangsfordrivelse, herunder de grundlæggende årsager hertil

- b) at bidrage til at fremme multilateralisme og opfylde de internationale forpligtelser og mål, som Unionen har tilsluttet sig, navnlig SDG'erne, 2030-dagsordenen og Parisaftalen
 - c) at fremme stærkere partnerskaber med tredjelande, herunder med lande omfattet af den europæiske naboskabspolitik, med udgangspunkt i gensidige interesser og ejerskab med henblik på at fremme stabilisering, god regeringsførelse og opbygning af modstandsdygtighed.
2. De specifikke mål for instrumentet er:
- a) at støtte og fremme dialog og samarbejde med lande og regioner uden for Unionen i naboskabet, Afrika syd for Sahara, Asien, Stillehavet, Nord-, Syd- og Mellemamerika og Vestindien
 - b) at udvikle særlige styrkede partnerskaber og et udvidet politisk samarbejde med lande omfattet af den europæiske naboskabspolitik, som er baseret på samarbejde, fred og stabilitet og et fælles engagement i de universelle værdier demokrati, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne, og som sigter mod et velforankret og bæredygtigt demokrati og en gradvis socioøkonomisk integration samt mellemfolkelige kontakter
 - c) på verdensplan:
 - i) at beskytte og fremme demokrati, retsstatsprincippet, herunder ansvarlighedsmekanismer, og menneskerettighederne, herunder ligestilling mellem kønnene og beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere, også under de vanskeligste forhold og i hastesituationer
 - ii) at støtte civilsamfundsorganisationer
 - iii) at fremme stabilitet og fred og forebygge konflikter og derved bidrage til beskyttelse af civile og
 - iv) at håndtere andre verdensomspændende udfordringer såsom klimaændringer, beskyttelse af biodiversitet og miljøet samt migration og mobilitet
 - d) hurtigt at reagere på
 - i) krise-, ustabilitets- og konfliktsituationer, herunder situationer, der kan opstå som følge af migrationsstrømme, tvangsfordrivelse og hybride trusler
 - ii) modstandsdygtighedsudfordringer, herunder naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, og sammenkobling af humanitær bistand og udviklingsforanstaltninger, og
 - iii) Unionens udenrigspolitiske behov og prioriteter.
3. Opfyldelsen af de i denne artikels stk. 1 og 2 omhandlede mål måles ved hjælp af relevante indikatorer, jf. artikel 41.
4. Mindst 93 % af udgifterne i henhold til instrumentet skal opfylde de kriterier for ODA, der er fastsat af Komitéen for Udviklingsbistand i OECD, og således bidrage til de kollektive tilsagn vedrørende ODA, herunder i forhold til LDC'er. Der skal tages hensyn til den særlige karakter af udgifterne vedrørende de partnerlande og -territorier, der er opført i bilag I.

Artikel 4

Anvendelsesområde og struktur

1. EU-finansiering i henhold til instrumentet gennemføres ved hjælp af:
- a) geografiske programmer
 - b) tematiske programmer
 - c) foranstaltninger vedrørende hurtig reaktion.
2. De geografiske programmer omfatter samarbejde med et eller flere lande i følgende områder:
- a) naboskab
 - b) Afrika syd for Sahara

- c) Asien og Stillehavet
- d) Nord-, Syd- og Mellemerika og Caribien.

Geografiske programmer kan omfatte alle tredjelande, undtagen kandidatlande og potentielle kandidatlande som defineret i forordning (EU) 2021/... (*) og oversøiske lande og territorier.

Der kan også oprettes geografiske programmer med et kontinentalt eller tværregionalt anvendelsesområde, navnlig et panafrikansk program, som omfatter afrikanske lande i henhold til første afsnits litra a) og b), og et program, som omfatter lande i Afrika, Vestindien og Stillehavsområdet i henhold til første afsnits litra b), c) og d).

Geografiske programmer i naboskabsområdet kan omfatte alle lande eller territorier, der er opført i bilag I.

For at opfylde målene for instrumentet baseres de geografiske programmer på de samarbejdsområder, der er fastsat i bilag II.

3. De tematiske programmer omfatter tiltag med tilknytning til opfyldelsen af SDG'erne på globalt niveau på følgende områder:

- a) menneskerettigheder og demokrati
- b) civilsamfundsorganisationer
- c) fred, stabilitet og konfliktforebyggelse
- d) globale udfordringer.

Tematiske programmer kan omfatte alle tredjelande samt oversøiske lande og territorier.

For at opfylde målene for instrumentet baseres de tematiske programmer på de interventionsområder, der er fastsat i bilag III.

4. Tiltagene vedrørende hurtig reaktion skal muliggøre en hurtig indsats med henblik på at:

- a) bidrage til fred, stabilitet og konfliktforebyggelse i hastesituationer, situationer med begyndende krise samt krise- og efterkrisesituationer, herunder situationer, der kan opstå som følge af migrationsstrømme og tvangsfordrivelse
- b) bidrage til at styrke staters, samfunds, lokalsamfunds og enkeltpersoners modstandsdygtighed og til at knytte forbindelser mellem humanitær bistand og udviklingsforanstaltninger og, hvor det er relevant, fredsofbygning
- c) imødekomme Unionens udenrigspolitiske behov og prioriteter.

Tiltag vedrørende hurtig reaktion kan omfatte alle tredjelande samt oversøiske lande og territorier.

For at opfylde målene for instrumentet baseres foranstaltninger vedrørende hurtig reaktion på de interventionsområder, der er fastsat i bilag IV.

5. Tiltag i henhold til instrumentet gennemføres primært ved hjælp af geografiske programmer.

Tiltag, der gennemføres ved hjælp af tematiske programmer, skal supplere tiltag, der finansieres i henhold til geografiske programmer, og støtte globale og tværregionale initiativer, der sigter mod at opfylde internationalt vedtagne mål, navnlig SDG'erne og Parisaftalen, samt beskytte globale offentlige goder eller tackle globale udfordringer. Tiltag, der gennemføres ved hjælp af tematiske programmer, kan også foretages, hvis:

- a) der ikke findes et geografisk program
- b) det geografiske program er blevet suspenderet
- c) der ikke findes nogen aftale om tiltag med det pågældende partnerland, eller
- d) tiltaget ikke kan håndteres hensigtsmæssigt ved hjælp af geografiske programmer.

Tiltag vedrørende hurtig reaktion supplerer geografiske og tematiske programmer. Tiltag vedrørende hurtig reaktion udformes og gennemføres, således at de, hvis det er relevant, kan videreføres under geografiske eller tematiske programmer.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 44 med henblik på at ændre bilag II, III og IV.

(*) Nummeret på forordningen i dokument ... [2018/0247(COD)].

7. Kommissionen tillægges beføjelser til senest den 31. december 2021 at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 44 med henblik på at supplere denne forordning med bestemmelser, der fastsætter:

- a) specifikke mål og prioriterede samarbejdsområder ud fra de fælles samarbejdsområder for de geografiske programmer i bilag II, herunder en prioritering, for underregionerne: naboskab Syd, naboskab Øst, Vestafrika, Øst- og Centralafrika, det sydlige Afrika og Det Indiske Ocean, Mellemøsten, Centralasien, Sydasien, Nord- og Sydøstasien, Stillehavsområdet, Nord-, Syd- og Mellemamerika og Vestindien
- b) vejledende tematiske mål for den geografiske søjle, og
- c) vejledende finansielle tildelinger til Vestafrika, Øst- og Centralafrika, det sydlige Afrika og Det Indiske Ocean.

Den i dette stykkes første afsnit omhandlede delegerede retsakt tages op til revision ved den i artikel 42, stk. 2, omhandlede midtvejsevaluering.

Artikel 5

Overensstemmelse, sammenhæng, synergier og komplementaritet

1. Der skal i forbindelse med instrumentets gennemførelse sikres overensstemmelse, sammenhæng, synergier og komplementaritet med alle områder af Unionens optræden udadtil, herunder andre eksterne finansieringsinstrumenter, og med andre relevante EU-politikker og -programmer samt udviklingsvenlig politikkoherens.

Unionen tager med henblik herpå højde for alle interne og eksterne politikkers indvirkning på bæredygtig udvikling og bestræber sig på at fremme større synergivirkninger og komplementaritet, navnlig med handelspolitikken, økonomisk samarbejde og andet sektorsamarbejde.

2. Tiltag, der er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1257/96, finansieres ikke i henhold til instrumentet.

3. Hvis det er relevant, kan et tiltag, der har modtaget et bidrag i henhold til instrumentet, også modtage et bidrag fra et andet EU-program, forudsat at bidragene ikke dækker de samme omkostninger. Der kan også i henhold til instrumentet ydes bidrag til tiltag, der er fastsat i henhold til et andet EU-program, forudsat at bidragene ikke dækker de samme omkostninger. Reglerne for det relevante EU-program finder anvendelse på det tilsvarende bidrag til tiltaget. Den kumulative finansiering må ikke overstige de samlede støtteberettigede omkostninger ved tiltaget. Støtten fra de forskellige EU-programmer kan beregnes forholdsmæssigt i overensstemmelse med de dokumenter, hvori støttebetingelserne er fastsat.

Artikel 6

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af instrumentet for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027 udgør 79 462 000 000 EUR i løbende priser.

2. Den i stk. 1 omhandlede finansieringsramme bevilges som følger:

a) 60 388 000 000 EUR til geografiske programmer:

- naboskab: mindst 19 323 000 000 EUR
- Afrika syd for Sahara: mindst 29 181 000 000 EUR
- Asien og Stillehavsområdet: 8 489 000 000 EUR
- Nord-, Syd- og Mellemamerika og Vestindien: 3 395 000 000 EUR

b) 6 358 000 000 EUR til tematiske programmer:

- menneskerettigheder og demokrati: 1 362 000 000 EUR
- civilsamfundsorganisationer: 1 362 000 000 EUR
- fred, stabilitet og konfliktforebyggelse: 908 000 000 EUR
- globale udfordringer: 2 726 000 000 EUR

c) 3 182 000 000 EUR til tiltag vedrørende hurtig reaktion.

3. Stødpuden til nye udfordringer og prioriteter på 9 534 000 000 EUR skal øge de beløb, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, litra a), b) og c), i overensstemmelse med artikel 17.

4. Den i stk. 2, litra a), omhandlede finansieringsramme skal svare til mindst 75 % af den i stk. 1 omhandlede finansieringsramme.
5. Tiltag i henhold til artikel 9 finansieres med et beløb på op til 270 000 000 EUR. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 44 med henblik på at ændre dette beløb.

Artikel 7

Politikramme

De associeringsaftaler, partnerskabs- og samarbejdsaftaler og multilaterale aftaler, som Unionen er part i, og andre aftaler, der etablerer et retligt bindende forhold mellem Unionen og partnerlande, samt Det Europæiske Råds konklusioner, Rådets konklusioner, topmødeerklæringer eller konklusioner fra møder med partnerlande på stats- og regeringschefniveau eller ministerniveau, Europa-Parlamentets beslutninger og meddelelser fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsaffænder og sikkerhedspolitik (»den højtstående repræsentant«) udgør den overordnede politikramme for gennemførelsen af instrumentet.

Artikel 8

Generelle principper

1. Unionen skal gennem dialog og samarbejde med partnerlande, regioner og civilsamfundet, herunder gennem foranstaltninger i multilaterale fora, tilstræbe at fremme, udvikle og konsolidere de demokratiske principper, god regeringsførelse, retsstatsprincippet og respekten for menneskerettighederne, herunder deres universalitet og udelelighed, og de grundlæggende frihedsrettigheder samt respekt for den menneskelige værdighed og principperne om lighed og solidaritet, som Unionen bygger på.
2. Instrumentet anvender en rettighedsbaseret tilgang, som omfatter alle menneskerettigheder, uanset om de er borgerlige og politiske eller økonomiske, sociale og kulturelle, med henblik på at indarbejde menneskerettighedsprincipper, hjælpe rettighedshaverne med at gøre deres rettigheder gældende, idet der fokuseres på fattige, marginaliserede og sårbare personer og grupper, herunder personer med handicap, og på at bistå partnerlandene med at gennemføre deres internationale forpligtelser på menneskerettighedsområdet. Denne tilgang bygger på principperne om »ikke at lade nogen i stikken«, lighed og bekæmpelse af enhver form for forskelsbehandling.
3. Instrumentet skal gennem målrettede og integrerede foranstaltninger fremme ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders og pigers rettigheder og indflydelse og status samt bekæmpelsen af enhver form for forskelsbehandling. Det skal endvidere lægge særlig vægt på barnets rettigheder og styrkelse af unges indflydelse og status.
4. Instrumentet gennemføres i fuld overensstemmelse med Unionens tilsagn om at fremme, beskytte og opfylde alle menneskerettigheder og sikre den fulde og effektive gennemførelse af Beijinghandlingsprogrammet og handlingsprogrammet fra ICPD samt resultaterne af deres gennemgangskonferencer, og om fortsat at beskytte seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder, i denne forbindelse. Med henblik herpå støtter instrumentet Unionens tilsagn om at fremme, beskytte og opfylde alle personers ret til at have fuld kontrol over og frit og ansvarligt at kunne bestemme i spørgsmål vedrørende deres seksualitet og seksuelle og reproduktive sundhed uden forskelsbehandling, tvang eller vold. Det støtter også behovet for universel adgang til omfattende god og økonomisk overkommelig information om seksuel og reproduktiv sundhed samt god og økonomisk overkommelig uddannelse, herunder omfattende seksualundervisning, og sundhedsydelse.
5. Unionen støtter, i det omfang det er relevant, gennemførelsen af samarbejde og dialog på bilateralt, regionalt og multilateralt plan, associerings- og handelsaftaler, partnerskabsaftaler og trepartssamarbejde.

Unionen fremmer en multilateral og regel- og værdibaseret tilgang til globale goder og udfordringer og samarbejder med dette for øje med medlemsstater, partnerlande, internationale organisationer og andre donorer.

Unionen fremmer effektiv multilateralisme med henblik på at fremme samarbejde med internationale organisationer og andre donorer.

I forbindelse med den regelmæssige politiske dialog med partnerlande tager Unionen deres resultater med hensyn til gennemførelsen af forpligtelser og tilsagn, herunder 2030-dagsordenen, internationale menneskerettighedskonventioner og andre konventioner, herunder konventioner om nukleare sikkerhedsstandarder, internationale aftaler, navnlig Parisaftalen, og kontraktuelle forbindelser med Unionen, navnlig associeringsaftaler, partnerskabs- og samarbejdsaftaler og handelsaftaler, i betragtning og drøfter disse.

6. Samarbejdet mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og partnerlandene på den anden side skal bygge på og fremme alle former for principper om udviklingseffektivitet, hvor det er relevant, nemlig: partnerlandenes ejerskab af udviklingsprioriteter, fokus på resultater, inklusive udviklingspartnerskaber, gennemsigtighed og gensidig ansvarlighed. Unionen fremmer effektiv mobilisering og anvendelse af midler.

I overensstemmelse med princippet om inklusive partnerskaber og gennemsigtighed sikrer Kommissionen, hvor det er hensigtsmæssigt, at relevante interessenter fra modtagerlandene, herunder civilsamsfundsorganisationer og lokale myndigheder, bliver behørigt hørt og har rettidig adgang til relevante oplysninger, således at de er i stand til at blive tilstrækkeligt inddraget og spille en meningsfuld rolle i forbindelse med udformningen, gennemførelsen og den dertil hørende overvågning af programmer. Kommissionen sikrer også, hvor det er hensigtsmæssigt, at der etableres en styrket dialog med den private sektor.

I overensstemmelse med princippet om ejerskab vælger Kommissionen, hvor det er hensigtsmæssigt, at anvende partnerlandenes institutioner og systemer til gennemførelsen af programmer.

7. Unionen og medlemsstaterne sikrer koordinering af deres politikker og konsulterer jævnligt hinanden om deres bistandsprogrammer, herunder i internationale organisationer og på internationale konferencer, således at komplementariteten og effektiviteten af deres indsats og initiativer styrkes.

Unionen og medlemsstaterne koordinerer deres respektive støtteprogrammer med sigte på at øge effektiviteten og virkningen.

Unionen fremmer inklusiviteten i gennemførelsen af instrumentet og samarbejdet med medlemsstater med henblik på at maksimere merværdien og under hensyntagen til erfaring og kapaciteter og derved styrker fælles interesser, værdier og mål. Unionen tilskynder til udveksling af bedste praksis og videndeling mellem medlemsstaternes organer og eksperter.

8. Programmer og tiltag i henhold til instrumentet skal integrere bekæmpelse af klimaændringer, miljøbeskyttelse, menneskerettigheder, demokrati, ligestilling mellem kønnene og, hvor det er relevant, reduktion af katastroferisici og omhandle de indbyrdes sammenhænge med SDG'erne for at fremme integrerede tiltag, der kan skabe sidegevinster og opfylde flere mål på en koordineret måde. Disse programmer og tiltag skal bygge på en omfattende tværfaglig analyse af kontekst, kapaciteter, risici og sårbarheder, indeholde en strategi for modstandsdygtighed og være konfliktfølsomme under hensyntagen til konfliktforebyggelse og fredsopbygning. De skal bygge på principperne om ikke at gøre skade og ikke at lade nogen i stikken.

9. Instrumentet skal fremme anvendelsen af digitalisering som en stærk katalysator for bæredygtig udvikling og inklusiv vækst.

10. Der skal tilstræbes en mere koordineret, helhedsorienteret og struktureret tilgang til migration med partnere, som tager hensyn til betydningen af at håndtere de grundlæggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse. Den skal skabe størst mulig synergi og føre til omfattende partnerskaber, samtidig med at der lægges særlig vægt på oprindelses- og transitlande. Denne tilgang skal kombinere alle passende redskaber og den nødvendige løftestangeffekt gennem en fleksibel incitativ tilgang med, hvor det er relevant i denne sammenhæng, eventuelle ændringer i tildelingen af midler relateret til migration i overensstemmelse med programmeringsprincipperne for instrumentet. Tilgangen skal tage hensyn til effektivt samarbejde og effektiv gennemførelse af EU-aftaler og -dialoger om migration. Disse tiltag gennemføres med fuld respekt for folkeretten, herunder den internationale menneskerettigheds- og flygtningeret, samt Unionens og medlemsstaternes kompetencer. Effektiviteten af denne tilgang vurderes årligt eller efter behov. Migrationsrelaterede tiltag i henhold til instrumentet gennemføres til støtte for Unionens migrationspolitikmål gennem en fleksibel finansieringsmekanisme.

11. Kommissionen sikrer, at de tiltag, der vedtages i henhold til instrumentet, og som vedrører terrorisme og organiseret kriminalitet, cybersikkerhed og bekæmpelse af cyberkriminalitet samt kapacitetsopbygning hos militære aktører til støtte for udvikling og sikkerhed for udvikling, gennemføres i overensstemmelse med folkeretten, herunder internationale menneskerettigheder og humanitær folkeret. Kommissionen indfører med henblik herpå en passende risikovurderings- og overvågningsramme. Inden for disse rammer udarbejder Kommissionen praktisk vejledning for at sikre, at der tages hensyn til menneskerettigheder ved udformningen og gennemførelsen af disse tiltag.

Sådanne tiltag skal bygge på en regelmæssig og solid konfliktanalyse for at sikre konfliktfølsomhed og for at gennemføre en tilgang baseret på sikkerhedssektorreform, som bidrager til demokratisk regeringsførelse, ansvarlighed og menneskers sikkerhed, herunder fordele for lokalbefolkningen. Disse tiltag integreres, hvor det er relevant, i forbindelse med langsigtet bistand, der har til formål at reformere sikkerhedssektoren.

12. Kommissionen underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet og udveksler på initiativ af enhver af disse tre institutioner synspunkter med dem, herunder om den incitamentsbaserede tilgang som reaktion på resultater på centrale områder, jf. artikel 20. Europa-Parlamentet kan regelmæssigt udveksle synspunkter med Kommissionen om sine egne bistandsprogrammer, om spørgsmål såsom kapacitetsopbygning, herunder relateret mægling og dialog, og valgobservation.
13. Kommissionen udveksler regelmæssigt oplysninger med civilsamfundet.
14. Kommissionen udarbejder og følger, hvor det er relevant, rammer for risikostyring, herunder foranstaltninger til vurdering og modvirkning.
15. EU-midler i henhold til instrumentet må ikke anvendes til at finansiere anskaffelse af våben og ammunition eller til operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet.

Artikel 9

Kapacitetsopbygning hos militære aktører til støtte for udvikling og sikkerhed for udvikling

1. For at bidrage til bæredygtig udvikling, hvilket forudsætter, at der opnås stabile, fredelige og inklusive samfund, kan EU-bistand i henhold til instrumentet anvendes som led i en bredere reform af sikkerhedssektoren eller til at opbygge kapaciteten hos militære aktører i partnerlande under de ekstraordinære omstændigheder, der er fastsat i stk. 3, med henblik på gennemførelse af udviklingsaktiviteter og aktiviteter, der skaber sikkerhed for udvikling.
2. Bistand i henhold til denne artikel kan navnlig omfatte levering af kapacitetsopbygningsprogrammer til støtte for udvikling og sikkerhed for udvikling, herunder uddannelse, mentorordninger og rådgivning, såvel som tilvejebringelse af udstyr, infrastrukturforbedringer og tjenester, der er direkte knyttet til denne bistand.
3. Bistand i henhold til denne artikel må kun ydes:
 - a) hvis forudsætningerne for i tilstrækkelig grad at nå Unionens mål i henhold til instrumentet ikke kan opfyldes af ikkemilitære aktører, og der er en trussel mod de fungerende statslige institutioners eksistens eller beskyttelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, og de statslige institutioner ikke kan håndtere denne trussel, og
 - b) hvis der er konsensus mellem det pågældende partnerland og Unionen om, at militære aktører er afgørende for bevarelse, etablering eller genetablering af de betingelser, der er afgørende for bæredygtig udvikling, herunder i krisesituationer og skrøbelige eller destabiliserede sammenhænge og situationer.
4. EU-bistand i henhold til denne artikel må ikke anvendes til at finansiere kapacitetsopbygning hos militære aktører til andre formål end gennemførelse af udviklingsaktiviteter og aktiviteter, der skaber sikkerhed for udvikling. Den må navnlig ikke anvendes til at finansiere nogen af følgende:
 - a) faste militærudgifter
 - b) anskaffelse af våben og ammunition eller andet dødbringende udstyr
 - c) uddannelse, der har til formål direkte at styrke de væbnede styrkers kampkapacitet.

5. Kommissionen fremmer partnerlandets ejerskab ved udformningen og gennemførelsen af foranstaltninger i henhold til denne artikel. Den udvikler ligeledes de nødvendige elementer og den gode praksis, der kræves for at sikre bæredygtighed og ansvarlighed på mellemlang og lang sigt, og fremmer retsstatsprincippet og etablerede folkeretlige principper.

AFSNIT II

GENNEMFØRELSE AF INSTRUMENTET

KAPITEL I

Programmering

Artikel 10

Anvendelsesområde for de geografiske programmer

1. For at opfylde målene for instrumentet udarbejdes der geografiske programmer inden for følgende samarbejdsområder:
 - a) god regeringsførelse, demokrati, retsstatsprincippet og menneskerettighederne, herunder ligestilling mellem kønnene

- b) udryddelse af fattigdom, bekæmpelse af ulighed og forskelsbehandling samt fremme af menneskelig udvikling
 - c) migration, tvangsfordrivelse og mobilitet
 - d) miljø og klimaændringer
 - e) inklusiv og bæredygtig økonomisk vækst og anstændig beskæftigelse
 - f) fred, stabilitet og konfliktforebyggelse
 - g) partnerskab.
2. Yderligere oplysninger om hver af de i stk. 1 omhandlede samarbejdsområder er fastsat i bilag II.

Artikel 11

Anvendelsesområde for de tematiske programmer

1. For at opfylde målene for instrumentet omfatter de tematiske programmer følgende interventionsområder:
- a) menneskerettigheder og demokrati: fremme
 - i) de grundlæggende demokratiske værdier
 - ii) retsstatsprincippet
 - iii) menneskerettighedernes universalitet, udelelighed og indbyrdes afhængighed
 - iv) respekt for den menneskelige værdighed
 - v) principperne om ikkeforskelsbehandling, lighed og solidaritet
 - vi) respekt for principperne i FN-pagten og international menneskeret
 - b) civilsamfundsorganisationer:
 - i) et inklusivt, deltagerorienteret, stærkt og uafhængigt civilsamfund og demokratisk rum i partnerlande
 - ii) en inklusiv og åben dialog med og mellem civilsamfundsaktører
 - iii) europæiske borgeres bevidsthed om, forståelse af, viden om og engagement i udviklingsspørgsmål
 - c) fred, stabilitet og konfliktforebyggelse:
 - i) bistand til konfliktforebyggelse, fredsopbygning og kriseberedskab
 - ii) bistand til håndtering af globale og tværregionale trusler og nye trusler
 - d) globale udfordringer:
 - i) sundhed
 - ii) uddannelse
 - iii) ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders og pigers indflydelse og status
 - iv) børn og unge
 - v) migration, tvangsfordrivelse og mobilitet
 - vi) anstændigt arbejde, social beskyttelse, uligheder og inklusion
 - vii) kultur
 - viii) sikring af et sundt miljø og håndtering af klimaændringer
 - ix) bæredygtig energi

- x) bæredygtig og inklusiv vækst, anstændige job og inddragelse af den private sektor
 - xi) fødevarer- og ernæringsikkerhed
 - xii) styrkelse af de lokale myndigheders rolle som udviklingsaktører
 - xiii) fremme af inklusive samfund og flerpartsinitiativer, forsvarlig økonomisk forvaltning, herunder fair og inklusiv mobilisering af indenlandske indtægter
 - xiv) støtte til vurderingen og dokumentationen af fremskridt med gennemførelsen af principperne for partnerskab og effektivitet.
2. Yderligere oplysninger om hver af de i stk. 1 omhandlede samarbejdsområder er fastsat i bilag III.

Artikel 12

Generelle programmeringsprincipper

1. Samarbejde og interventioner i henhold til instrumentet programmeres med undtagelse af tiltag vedrørende hurtig reaktion som omhandlet i artikel 4, stk. 4.
2. På grundlag af artikel 7 bygger programmering i henhold til instrumentet på følgende:
 - a) programmeringsdokumenter skaber en sammenhængende ramme for samarbejdet mellem Unionen og partnerlande eller -regioner i overensstemmelse med denne forordnings overordnede formål, anvendelsesområde, mål og principper
 - b) når der udarbejdes programmeringsdokumenter for partnerlande og -regioner, der er i krisituationer, efterkrisituationer eller skrøbelige og udsatte situationer, gennemføres der en konfliktanalyse for at sikre konfliktfølsomhed, og der tages behørigt hensyn til de berørte partnerlandes eller -regioners samt deres befolkningers særlige behov og forhold; hvis partnerlande eller -regioner er direkte involveret i eller berørt af en krisituation, en efterkrisituation eller en skrøbelig situation, lægges der særlig vægt på at forbedre koordineringen blandt alle relevante aktører for at hjælpe med overgangen fra nødsituation til bæredygtig udvikling og stabil fred, herunder forebyggelse af vold
 - c) Unionen og medlemsstaterne sikrer inklusive konsultationer med hinanden på et tidligt tidspunkt i og gennem hele programmeringsprocessen for at fremme sammenhængen, komplementariteten og overensstemmelsen i deres samarbejde; fælles programmering er den foretrukne metode til landeprogrammering, og gennemførelsen heraf skal være fleksibel, inklusiv og styret på landeniveau; fælles programmering skal være åben for andre relevante donorer og aktører, hvis Unionen og medlemsstaterne vurderer, at dette er relevant; Unionen og dens medlemsstater skal desuden så vidt muligt tilstræbe at støtte partnerlandene gennem fælles gennemførelse
 - d) Unionen tilskynder på et tidligt tidspunkt i og gennem hele programmeringsprocessen til en regelmæssig og inklusiv flerpartsdialog med andre donorer og aktører, herunder lokale myndigheder, repræsentanter for civilsamfundet, fonde og den private sektor, hvor det er relevant, med henblik på at lette deres respektive bidrag, når det er relevant, og sikre, at de spiller en meningsfuld rolle i programmeringsprocessen
 - e) der ydes gennem det tematiske program for menneskerettigheder og demokrati og det tematiske program for civilsamfundsorganisationer, der er omhandlet i henholdsvis artikel 4, stk. 3, litra a) og b), bistand, uafhængigt af om regeringen og andre offentlige myndigheder i det pågældende tredjeland giver deres samtykke; disse tematiske programmer støtter hovedsagelig civilsamfundsaktører på alle niveauer under hensyntagen til gennemførelsesformerne og -metoderne, jf. artikel 27, stk. 3.

Europa-Parlamentet og Rådet informeres om udfaldet af de konsultationer, der er forudset i første afsnit, litra c) og d).

3. Programmeringsdokumenterne skal være resultatbaserede og så vidt muligt indeholde klare mål og indikatorer. Indikatorerne baseres, hvor det er relevant, på internationalt fastsatte mål og indikatorer, navnlig dem, der gælder for SDG'erne, samt nationale resultatrammer, med henblik på at vurdere og videreformidle Unionens bidrag til output, resultater og virkninger.

*Artikel 13***Programmeringsprincipper for geografiske programmer**

1. Programmeringen af geografiske programmer bygger på følgende principper:
 - a) foranstaltningerne udarbejdes så vidt muligt på grundlag af en tidlig, løbende og inklusiv dialog mellem Unionen, medlemsstaterne og de pågældende partnerlande, herunder nationale, regionale og lokale myndigheder, og sker med inddragelse af civilsamfundsorganisationer, nationale, regionale og lokale parlamenter og andre interessenter for at øge det demokratiske ejerskab over processen og for at øge støtten til nationale og regionale strategier, jf. dog stk. 5
 - b) programmeringsperioden synkroniseres med og tilpasses til partnerlandenes strategyklusser, hvor det er relevant
 - c) programmeringen kan omfatte samarbejdsaktiviteter, der finansieres af andre bevillinger, jf. artikel 6, stk. 2, og af andre EU-programmer i henhold til deres basisretsakter.
2. Programmeringen af geografiske programmer skal udgøre et specifikt, skræddersyet ramme for samarbejde, der bygger på:
 - a) partnernes behov, som fastlægges på grundlag af specifikke kriterier, idet der tages hensyn til befolkningen, fattigdom, ulighed, menneskelig udvikling, økonomisk og miljømæssig sårbarhed og statens og samfundets modstandsdygtighed samt følgerne af langvarige og tilbagevendende kriser
 - b) partnernes kapacitet og vilje til at fremme fælles værdier, principper og interesser, herunder menneskerettigheder, grundlæggende frihedsrettigheder, demokrati, retsstatsprincippet, god regeringsførelse, bekæmpelse af korruption, åbent civilt råderum og ligestilling mellem kønnene, og til at støtte fælles mål og multilaterale alliancer og multilateralt samarbejde, et regelbaseret internationalt system samt fremme af Unionens prioriteter
 - c) partnernes forpligtelser, herunder dem, der er aftalt i fællesskab med Unionen, og resultater, som fastlægges på grundlag af kriterier som politisk reform og økonomisk og social udvikling, miljømæssig bæredygtighed og effektiv anvendelse af bistanden under hensyntagen til partnerlandenes særlige forhold og udviklingsniveau
 - d) den potentielle virkning af EU-midlerne i partnerlande og -regioner
 - e) partnernes kapacitet til at mobilisere og gøre effektiv brug af nationale midler og til at få adgang til finansielle midler, forvalte midlerne på en gennemsigtig måde til støtte for de nationale udviklingsprioriteter og evnen til at anvende midlerne.
3. Ved tildelingen af midler gives højest prioritet til de lande, der er i størst nød, navnlig LDC'erne, lavindkomstlandene og lande, der er i en krisesituation, en efterkrisesituation eller en skrøbelig og udsat situation, herunder små østater, der er udviklingslande, og udviklingslande, der er inlandsstater.
4. Desuden tager Unionen fat på de specifikke udfordringer i mellemindkomstlande og navnlig i lande, der rykker op fra lavindkomststatus.
5. Samarbejdet med industrialiserede lande fokuserer på at fremme Unionens og fælles interesser og værdier samt fælles aftalte mål og multilateralisme.
6. Instrumentet bidrager til tiltag, der gennemføres i henhold til forordning (EU) 2021/... (*). Der udarbejdes et enhedsprogrammeringsdokument på grundlag af nærværende forordning gældende for syv år, herunder for midlerne fra IPA III-forordningen. Forordning (EU) 2021/... (*) gælder for anvendelsen af disse midler.

*Artikel 14***Programmeringsdokumenter for geografiske programmer**

1. Gennemførelsen af instrumentet foretages for geografiske programmets vedkommende gennem flerårige vejledende landeprogrammer og flerlandeprogrammer.
2. I de flerårige vejledende programmer angives de prioriterede områder, der er udvalgt med henblik på EU-finansiering, de specifikke mål, de forventede resultater, klare og specifikke resultatindikatorer og de vejledende finansielle tildelinger, både samlet set og pr. prioriteret område, og, hvis det er relevant, gennemførelsesmetoderne.

(*) Nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 32/21 [2018/0191(COD)].

3. De flerårige vejledende programmer omfatter:
- a) en national eller regional strategi i form af en udviklingsplan eller et lignende dokument, som Kommissionen har godkendt som grundlag for det tilhørende flerårige vejledende program på tidspunktet for vedtagelsen af sidstnævnte dokument
 - b) et rammedokument om fastlæggelse af Unionens politik over for den eller de pågældende partnere, herunder et fælles dokument mellem Unionen og medlemsstaterne
 - c) Unionens og den eller de pågældende partners fælles dokument, som fastlægger de fælles prioriteter og gensidige forpligtelser.
4. For at få større virkning af Unionens kollektive samarbejde erstatter et fælles programmeringsdokument Unionens og medlemsstaternes programmeringsdokumenter, hvor det er muligt og relevant. Et sådant fælles programmeringsdokument må dog kun erstatte Unionens flerårige vejledende program, hvis det godkendes i en gennemførelsesretsakt vedtaget i overensstemmelse med artikel 16, overholder kravene i artikel 12 og 13, indeholder de elementer, der er fastsat i stk. 2 i nærværende artikel, og fastlægger arbejdsdelingen mellem Unionen og medlemsstaterne.

Artikel 15

Programmeringsdokumenter for tematiske programmer

1. Gennemførelsen af instrumentet foretages for tematiske programmers vedkommende gennem flerårige vejledende programmer.
 2. I de flerårige vejledende programmer for tematiske programmer fastlægges Unionens strategi, de prioriteter, der er udvalgt med henblik på EU-finansiering, de specifikke mål, de forventede resultater, klare og specifikke resultatindikatorer, den internationale situation og de vigtigste partners aktiviteter vedrørende det pågældende tema.
- Der afsættes midler til og foretages en prioritering af interventioner med henblik på deltagelse i globale initiativer, hvor det er relevant.
3. I de flerårige vejledende programmer for tematiske programmer angives den samlede vejledende finansielle tildeling pr. samarbejdsområde og pr. prioritet. Den vejledende finansielle tildeling kan tage form af en beløbsramme.

Artikel 16

Vedtagelse og ændring af flerårige vejledende programmer

1. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter de i artikel 14 og 15 omhandlede flerårige vejledende programmer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 45, stk. 2. Denne procedure gælder også de revisioner, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3 og 4, og som har den virkning, at de ændrer det flerårige vejledende programs indhold væsentligt.
2. Ved vedtagelsen af fælles flerårige programmeringsdokumenter, jf. artikel 14, finder Kommissionens afgørelse kun anvendelse på Unionens bidrag til det fælles flerårige programmeringsdokument.
3. Flerårige vejledende programmer for geografiske programmer revideres efter midtvejsevalueringen, jf. artikel 42, stk. 2, og på ad hoc-basis, hvis det er nødvendigt for en effektiv gennemførelse, navnlig hvis der er væsentlige ændringer i politikrammen, jf. artikel 7, eller som følge af en krise- eller efterkrisesituation.
4. Flerårige vejledende programmer for tematiske programmer revideres efter midtvejsevalueringen, jf. artikel 42, stk. 2, og på ad hoc-basis, hvis det er nødvendigt for en effektiv gennemførelse, navnlig hvis der er væsentlige ændringer i politikrammen, jf. artikel 7.
5. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, såsom kriser eller umiddelbare trusler mod freden, demokratiet, retsstatsprincippet, menneskerettigheder eller grundlæggende frihedsrettigheder, kan Kommissionen ændre flerårige vejledende programmer, jf. artikel 14 og 15, ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter hasteproceduren, jf. artikel 45, stk. 4.

Artikel 17

Stødpude til nye udfordringer og prioriteter

1. Det beløb, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, bruges der, hvor det er mest tiltrængt, og hvor det er behørigt begrundet, bl.a. til:
 - a) at sikre, at Unionen kan reagere hensigtsmæssigt i tilfælde af uforudsete omstændigheder

- b) at håndtere nye behov eller nye udfordringer såsom dem ved Unionens eller dens naboers grænser i forbindelse med kriser, uanset om de er naturlige eller menneskeskabte, voldelige konflikter og efterkrisesituationer eller migrationspres og tvangsfordrivelse
 - c) at fremme nye EU-ledede eller internationale initiativer eller prioriteter.
2. Der træffes afgørelse om brugen af disse midler i overensstemmelse med procedurerne i artikel 16 og 25.

KAPITEL II

Særlige bestemmelser for naboskabsområdet

Artikel 18

Særlige mål for naboskabsområdet

I overensstemmelse med artikel 3 og 4 er de specifikke mål for Unionens støtte i henhold til instrumentet for naboskabsområdet at:

- a) fremme et udvidet politisk samarbejde og styrke og konsolidere et velforankret og bæredygtigt demokrati, stabilitet, god regeringsførelse, retsstatsprincippet og respekten for menneskerettighederne
- b) støtte gennemførelsen af associeringsaftaler eller andre gældende og kommende aftaler og i fællesskab aftalte associeringsdagsordener og partnerskabsprioriteter eller tilsvarende dokumenter, herunder ved institutionelt samarbejde og kapacitetsopbygning
- c) fremme et styrket partnerskab med samfund mellem Unionen og partnerlandene og blandt partnerlandene, herunder ved mellemfolkelige kontakter, og en bred vifte af aktiviteter med særligt fokus på unge
- d) styrke det regionale og grænseoverskridende samarbejde, navnlig inden for rammerne af Det Østlige Partnerskab, Middelhavsunionen og hele det europæiske naboskabsområde samt det regionale samarbejde i Sortehavsområdet, det arktiske samarbejde og den nordlige dimension, herunder på områderne energi og sikkerhed
- e) sikre en gradvis integration i Unionens indre marked og et øget sektorsamarbejde og samarbejde på tværs af sektorer, herunder gennem en tilnærmelse af lovgivning og harmonisering af reglerne hen imod EU-normer og -standarder og andre relevante internationale normer og standarder, og forbedret markedsadgang, herunder gennem vidtgående og brede frihandelsområder med hertil knyttet institutionsopbygning og investeringer
- f) styrke partnerskaber om velforvaltet og sikker migration og mobilitet og, hvor det er relevant, og forudsat at betingelserne for velforvaltet og sikker mobilitet er til stede, støtte gennemførelsen af eksisterende visumfrie ordninger i overensstemmelse med den reviderede mekanisme til suspension af visumfritagelsen, visumliberaliseringsdialoger og bilaterale eller regionale aftaler og ordninger med tredjelande, herunder mobilitetspartnerskaber
- g) støtte tillidsskabende foranstaltninger og andre foranstaltninger, der bidrager til sikkerhed og til at forebygge og løse konflikter, herunder støtte til berørte befolkningsgrupper og genopbygning.

Artikel 19

Programmeringsdokumenter og tildelingskriterier

1. For de partnerlande, der er opført i bilag I, udvælges de prioriterede områder med henblik på EU-finansiering primært blandt dem, der indgår i associerings-, partnerskabs- og samarbejdsaftaler, i fællesskab aftalte associeringsdagsordener og partnerskabsprioriteter eller andre relevante gældende og kommende i fællesskab aftalte dokumenter, jf. artikel 14, stk. 3, litra c), mellem Unionen og partnerlandene i bilaterale og multilaterale formater, herunder, hvor det er relevant, inden for det østlige partnerskab og den europæiske naboskabspolitik sydlige dimension, i overensstemmelse med de specifikke mål fastsat i artikel 18 og samarbejdsområderne for de geografiske programmer fastsat i bilag II.

2. Uanset artikel 13, stk. 2 og 3, skal Unionens støtte i henhold til geografiske programmer i naboskabsområdet differentieres i form og i størrelse, idet der tages hensyn til partnerlandets:

- a) behov på grundlag af indikatorer såsom befolkning, ulighed og udviklingsniveau
- b) engagement i og fremskridt med gennemførelsen af de i fællesskab aftalte politiske, økonomiske, miljømæssige og sociale reformmål

- c) engagement i og fremskridt med opbygningen af et velforankret og bæredygtigt demokrati, retsstatsprincippet, god regeringsførelse, menneskerettigheder og bekæmpelse af korruption
 - d) partnerskab med Unionen, herunder ambitionsniveauet for dette partnerskab
 - e) absorptionskapacitet og de potentielle virkninger af EU-støtten i henhold til instrumentet.
3. Den i denne artikels stk. 2 omhandlede EU-støtte afspejles i de programmeringsdokumenter for de i artikel 14 omhandlede geografiske programmer.

Artikel 20

Incitamentsbaseret tilgang

1. Vejledende 10 % af den finansieringsramme, der er fastsat i artikel 6, stk. 2, litra a), første led, til at supplere de vejledende finansielle landebestemmelser omhandlet i artikel 14, tildeles partnerlandene og -territorierne anført i bilag I som et incitament til reformer. Sådanne bevillinger fastsættes på grundlag af deres resultater og fremskridt hen imod demokrati, god regeringsførelse og retsstatsprincippet, herunder samarbejde med civilsamfundet, menneskerettigheder, herunder ligestilling mellem kønnene, samarbejde om migration, økonomisk forvaltning og reformer, navnlig de reformer, der er blevet aftalt i fællesskab. Partnerlandenes fremskridt vurderes regelmæssigt, navnlig ved hjælp af fremskridtsrapporter, der omfatter tendenser sammenlignet med tidligere år.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på støtte til civilsamfundet, konfliktforebyggelse og fredsopbygning, mellemfolkelige kontakter, herunder samarbejde mellem lokale myndigheder, støtte til fremme af menneskerettigheder eller kriserelaterede støtteforanstaltninger. I tilfælde af alvorlig eller vedvarende forringelse med hensyn til demokrati, menneskerettigheder eller retsstatsprincippet eller en øget risiko for konflikt øges støtten til disse tiltag, hvor det er muligt og relevant.

Artikel 21

Vejledende flerlandeprogrammer

Vejledende flerlandeprogrammer i naboskabsområdet håndterer udfordringer, der er fælles for alle eller en række partnerlande, på grundlag af prioriteterne for det østlige partnerskab og den reviderede europæiske naboskabspolitik's sydlige dimension og under hensyntagen til det arbejde, der er udført i forbindelse med Middelhavsunionen, og regionalt, tværregionalt og subregionalt samarbejde, hovedsagelig mellem to eller flere partnerlande, herunder også inden for rammerne af regionalt samarbejde i den nordlige dimension og Sortehavssynergien.

Artikel 22

Grænseoverskridende samarbejde

1. Grænseoverskridende samarbejde, jf. definitionen i artikel 2, stk. 1, nr. 5), omfatter samarbejde langs ydre tilstødende land- og søgrænser, tværnationalt samarbejde hen over større tværnationale territorier eller omkring havområder samt interregionalt samarbejde.
2. Naboskabsområdet bidrager til grænseoverskridende samarbejdsprogrammer, jf. stk. 1, som medfinansieres af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling inden for rammerne af Interreg-forordningen. Op til 5 % af finansieringsrammen for naboskabsområdet tildeles foreløbigt til støtte til disse programmer.
3. Bidrag til grænseoverskridende samarbejdsprogrammer fastlægges og anvendes i henhold til artikel 10, stk. 3, i Interreg-forordningen.
4. Unionens medfinansieringssats må højst udgøre 90 % af et grænseoverskridende samarbejdsprogram's støtteberettigede udgifter.
5. Forfinansiering til grænseoverskridende samarbejdsprogrammer kan overstige den sats, der er omhandlet i artikel 51 i Interreg-forordningen. På forvaltningsmyndighedens anmodning kan forfinansieringssatsen for hvert regnskabsår være på op til 80 % af de årlige forpligtelser til programmet.
6. Der vedtages i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, i Interreg-forordningen et flerårigt strategidokument for grænseoverskridende samarbejde, som fastsætter de elementer, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, i nærværende forordning.

7. Hvis grænseoverskridende samarbejdsprogrammer afbrydes i henhold til artikel 12 i Interreg-forordningen kan støtte fra finansieringsrammen i naboskabsområdet til det afbrudte program, som fortsat er til rådighed, fortrinsvis anvendes til at finansiere andre grænseoverskridende samarbejdsprogrammer eller andre aktiviteter under denne finansieringsramme, hvor det er relevant.

KAPITEL III

Handlingsplaner, foranstaltninger og gennemførelsesmetoder

Artikel 23

Handlingsplaner og foranstaltninger

1. Kommissionen vedtager årlige eller flerårige handlingsplaner og foranstaltninger. Foranstaltningerne kan bestå af individuelle foranstaltninger, særlige foranstaltninger, støtteforanstaltninger eller ekstraordinære bistandsforanstaltninger. I handlingsplanerne og foranstaltningerne tages der hensyn til den specifikke kontekst, og for hvert tiltag angives mål, de forventede resultater og vigtigste aktiviteter, gennemførelses-, overvågnings- og evalueringsmetoderne samt budgettet og eventuelle udgifter til støttefunktioner.
2. Handlingsplanerne bygger på programmeringsdokumenter, undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 5 og 6. Handlingsplanerne udarbejdes på en inklusiv og gennemsigtig måde og rettidigt. Når det er relevant, drøftes handlingsplanerne sammen med medlemsstaterne som led i »et bedre samarbejde«.
3. Om nødvendigt kan et tiltag vedtages som en individuel foranstaltning før eller efter vedtagelsen af handlingsplaner. Individuelle foranstaltninger bygger på programmeringsdokumenter, undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 5 og i andre behørigt begrundede tilfælde.
4. I tilfælde af uforudsete behov eller omstændigheder, og når finansiering fra mere egnede kilder ikke er mulig, kan Kommissionen vedtage særlige foranstaltninger, der ikke er fastsat i programmeringsdokumenterne.
5. Der kan anvendes årlige eller flerårige handlingsplaner og individuelle foranstaltninger til at gennemføre tiltag vedrørende hurtig reaktion omhandlet i artikel 4, stk. 4, litra b) og c).
6. Kommissionen kan vedtage ekstraordinære bistandsforanstaltninger i forbindelse med tiltag vedrørende hurtig reaktion som omhandlet i artikel 4, stk. 4, litra a).

En ekstraordinær bistandsforanstaltning kan være af en varighed på op til 18 måneder, som kan forlænges to gange med op til yderligere seks måneder, op til en samlet varighed på højst 30 måneder, hvis der ligger objektive og uforudsete hindringer i vejen for dens gennemførelse, forudsat at foranstaltningens finansielle beløb ikke stiger.

I tilfælde af langvarige kriser og konflikter kan Kommissionen vedtage en anden ekstraordinær bistandsforanstaltning af en varighed på op til 18 måneder. I behørigt begrundede tilfælde kan der vedtages yderligere foranstaltninger, hvis videreførelsen af Unionens tiltag er væsentlig og ikke kan sikres på anden vis.

Artikel 24

Støtteforanstaltninger

1. EU-finansiering kan dække udgifter til støttefunktioner til instrumentets gennemførelse og virkeliggørelsen af dens mål, herunder administrativ støtte i forbindelse med forberedelses-, opfølgings-, overvågnings-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, som er nødvendige for en sådan gennemførelse, samt udgifter i hovedsæderne og i Unionens delegationer til den administrative og koordineringsmæssige støtte, der er nødvendig i forbindelse med instrumentet og for at forvalte de transaktioner, der finansieres i henhold til instrumentet, herunder informations- og kommunikations-tiltag, og til interne IT-systemer.
2. Hvor udgifterne til støttefunktioner ikke er medtaget i de i artikel 23 omhandlede handlingsplaner eller foranstaltninger vedtager Kommissionen støtteforanstaltninger, hvor det er relevant. EU-finansiering kan i forbindelse med støtteforanstaltninger omfatte:
 - a) undersøgelser, møder, information, bevidstgørelse, uddannelse, forberedelse og udveksling af erhvervede erfaringer og bedste praksis, publikationsaktiviteter og eventuelle andre udgifter til administrativ eller teknisk bistand, der er nødvendig for tiltagens programmering og forvaltning, herunder aflønning af eksterne eksperter

- b) forsknings- og innovationsaktiviteter og undersøgelser af relevante spørgsmål og videreformidling heraf
- c) udgifter i forbindelse med informations- og kommunikationstiltag, herunder udvikling af kommunikationsstrategier og kommunikation om og synliggørelse af Unionens politiske prioriteter.

Artikel 25

Vedtagelse af handlingsplaner og foranstaltninger

1. Handlingsplaner og foranstaltninger vedtages ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 45, stk. 2.
2. Den procedure, der er omhandlet i stk. 1, er ikke påkrævet i forbindelse med:
 - a) individuelle foranstaltninger, for hvilke EU-finansieringen ikke overstiger 5 000 000 EUR
 - b) særlige foranstaltninger og støtteforanstaltninger samt handlingsplaner, der er vedtaget for at gennemføre tiltag vedrørende hurtig reaktion, for hvilke EU-finansieringen ikke overstiger 10 000 000 EUR
 - c) ekstraordinære bistandsforanstaltninger, jf. artikel 23, stk. 4, for hvilke EU-finansieringen ikke overstiger 20 000 000 EUR
 - d) tekniske ændringer af handlingsplaner og foranstaltninger, såfremt sådanne ændringer ikke væsentligt påvirker målene for den pågældende handlingsplan eller foranstaltning, såsom:
 - i) ændring af gennemførelsesmetode
 - ii) forlængelse af gennemførelsesperioden
 - iii) omfordeling af midler mellem tiltag i et handlingsprogram
 - iv) forøgelse eller reduktion af budgettet for handlingsplaner og foranstaltninger med højst 20 % af det oprindelige budget, men ikke over 10 000 000 EUR.

I tilfælde af flerårige handlingsplaner og foranstaltninger gælder de tærskler, der er omhandlet i stk. 2, første afsnit, litra a), b) og c) samt litra d), nr. iv), på årsbasis.

Handlingsplaner og foranstaltninger, der vedtages i overensstemmelse med dette stykke, med undtagelse af ekstraordinære bistandsforanstaltninger, og tekniske ændringer meddeles Europa-Parlamentet og medlemsstaterne gennem det i artikel 45 omhandlede relevante udvalg senest en måned efter deres vedtagelse.

3. Inden Kommissionen vedtager eller forlænger ekstraordinære bistandsforanstaltninger, for hvilke udgifterne ikke overstiger 20 000 000 EUR, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet om foranstaltningernes art og mål og om de planlagte finansielle beløb. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet, inden den foretager betydelige væsentlige ændringer af ekstraordinære bistandsforanstaltninger, der allerede er vedtaget. Af hensyn til sammenhængen i Unionens optræden udadtil tager Kommissionen højde for den relevante politiktilgang ved planlægningen og den efterfølgende gennemførelse af sådanne foranstaltninger.

4. Hvor behørigt begrundede særligt hastende tilfælde såsom kriser, herunder naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, eller umiddelbare trusler mod demokratiet, retsstatsprincippet, menneskerettigheder eller grundlæggende frihedsrettigheder kræver det, kan Kommissionen vedtage handlingsplaner og foranstaltninger eller ændringer af eksisterende handlingsplaner og foranstaltninger som umiddelbart gældende gennemførelsesretsakter efter den procedure, der er omhandlet i artikel 45, stk. 4.

5. Navnlig for store nye infrastrukturer foretages der på tiltagsniveau en passende miljøscreening, herunder for klimaændringer og indvirkning på biodiversitet, i overensstemmelse med gældende lovgivningsmæssige EU-retsakter, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU⁽⁴²⁾ og Rådets direktiv 85/337/EØF⁽⁴³⁾, som, hvor det er relevant, omfatter en vurdering af miljøvirkninger, herunder indvirkningen på klimaændringer, økosystemer og biodiversitet, hvis der er tale om miljøfølsomme tiltag.

⁽⁴²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (kodifikation) (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

⁽⁴³⁾ Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40).

Der foretages andre passende forudgående vurderinger, som står i et rimeligt forhold til målene og beløbene for de planlagte tiltag og foranstaltninger med henblik på at fastslå disse tiltags og foranstaltningers mulige følger og risici for så vidt angår menneskerettigheder, adgang til naturressourcer såsom jord og sociale standarder, herunder i form af konsekvensanalyser af større tiltag og foranstaltninger, der forventes at have en betydelig indvirkning på disse områder.

Der anvendes strategiske miljøvurderinger, herunder af indvirkningen på klimaændringer, ved gennemførelsen af sektorprogrammer, hvor det er relevant. Det sikres, at interesserede parter inddrages i miljøvurderinger, og at der er offentlig adgang til resultaterne af sådanne vurderinger.

Artikel 26

Samarbejdsmetoder

1. Som fastsat i finansforordningen gennemfører Kommissionen finansiering i henhold til instrumentet, enten direkte af Kommissionen, gennem EU-delegationer og gennemførelsesorganer eller indirekte gennem en af de enheder, der er opført i nævnte forordnings artikel 62, stk. 1, litra c).
2. Finansiering i henhold til instrumentet kan også gennemføres ved hjælp af bidrag til internationale, regionale eller nationale fonde såsom dem, der er oprettet eller forvaltes af EIB, medlemsstater, partnerlande og partnerregioner, af internationale organisationer eller af andre donorer.
3. De enheder, der er opført i finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra c), og støtteberettigede modparter, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 35, stk. 4, opfylder rapporteringsforpligtelserne i finansforordningens artikel 155 hvert år. Rapporteringskravene for alle disse enheder er fastlagt i rammeaftalen om finansielt partnerskab, bidragsaftalen, aftalen om budgetgarantier eller finansieringsaftalen.
4. Tiltag, der finansieres i henhold til instrumentet, kan gennemføres ved hjælp af parallel eller fælles medfinansiering.
5. I tilfælde af parallel medfinansiering opdeles et tiltag i et antal tydeligt identificerbare dele, der hver især finansieres af de forskellige partnere, der deltager i medfinansieringen, således at finansieringsmidlernes endelige anvendelse altid kan identificeres, og der undgås dobbeltfinansiering.
6. I tilfælde af fælles medfinansiering fordeles de samlede omkostninger ved et tiltag mellem de partnere, der deltager i medfinansieringen, og midlerne lægges sammen, således at det ikke længere er muligt at identificere finansieringskilden for en specifik aktivitet under tiltaget.
7. Samarbejdet mellem Unionen og dens partnere kan f.eks. tage form af:
 - a) trepartsordninger, hvorved Unionen med et tredjeland koordinerer sin bistand til et partnerland eller en partnerregion
 - b) administrative og tekniske samarbejdsforanstaltninger samt kapacitetsopbygning, herunder udveksling af erfaringer mellem medlemsstaterne vedrørende gennemførelse i en overgangsperiode eller gennemførelse af reformer, såsom decentralt samarbejde gennem partnerskaber eller twinning mellem offentlige institutioner, herunder lokale myndigheder, offentligretlige organer eller privatretlige enheder, der har fået overdraget ansvaret for offentlige tjenesteydelsesopgaver i en medlemsstat, og de tilsvarende enheder i et partnerland eller en partnerregion, samt samarbejdsforanstaltninger, der omfatter eksperter fra den offentlige sektor, der er udsendt fra medlemsstaterne og deres regionale og lokale myndigheder
 - c) bidrag, så vidt muligt fra civilsamfundsorganisationer, til afholdelse af omkostninger, der er nødvendige for at oprette og administrere et offentligt-privat partnerskab, herunder bidrag til uafhængige vurderinger og overvågning
 - d) støtteprogrammer for sektorpolitikker, hvorved Unionen yder støtte til et partnerlands sektorprogram
 - e) bidrag til de omkostninger, der er forbundet med landenes deltagelse i Unionens programmer, og til tiltag, som gennemføres af EU-agenturer og -organer, samt til organer eller personer, der har fået overdraget ansvaret for gennemførelsen af specifikke tiltag under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i TEU.

Artikel 27

Former for EU-finansiering

1. EU-finansiering kan ydes gennem de former for finansiering, der er anført i finansforordningen, navnlig:

- a) tilskud
- b) offentlige kontrakter vedrørende tjenesteydelser, varer eller bygge- og anlægsarbejder
- c) budgetstøtte
- d) bidrag til trustfonde, som Kommissionen har oprettet i overensstemmelse med finansforordningens artikel 234
- e) finansielle instrumenter
- f) budgetgarantier
- g) blandingstransaktioner
- h) gældslettelse i forbindelse med internationalt aftalte programmer om gældslettelse
- i) finansiel bistand
- j) aflønning af eksterne eksperter.

2. Når Kommissionen arbejder med interessenter i partnerlande såsom civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder, tager den ved fastlæggelsen af finansieringsformer, bidragstype, tildelingsmetoder og de administrative bestemmelser for forvaltning af tilskud hensyn til deres særlige forhold, herunder deres behov og den relevante kontekst, med henblik på at nå ud til og bedst muligt imødekomme så mange interessenter som muligt. Specifikke metoder skal fremmes i overensstemmelse med finansforordningen såsom partnerskabsaftaler, tilladelse til finansiel støtte til tredjeparter, direkte tildeling eller begrænset adgang til indkaldelse af forslag eller faste beløb, enhedsomkostninger og finansiering efter fast takst samt finansiering, som ikke er knyttet til omkostninger, jf. finansforordningens artikel 125, stk. 1.

3. Ud over de tilfælde, der er omhandlet i finansforordningens artikel 195, kan proceduren for direkte tildeling anvendes på:

- a) små tilskud til menneskerettighedsforkæmpere til finansiering af presserende beskyttelsestiltag og -behov, herunder gennem mekanismer til beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere, der er i fare, samt mæglere og andre civilsamfundsaktører, der er involveret i dialog om kriser og væbnede konflikter og i konfliktløsning, forsoning og fredsopbygning, når det er relevant, uden behov for medfinansiering
- b) tilskud, hvor det er relevant, uden behov for medfinansiering til finansiering af tiltag under meget vanskelige vilkår, hvor en offentliggørelse af indkaldelse af forslag ville være uhensigtsmæssig, herunder i situationer, hvor der er en alvorlig mangel på grundlæggende frihedsrettigheder, herunder krænkelse af menneskerettigheder, trusler mod demokratiske institutioner, eskalering af kriser eller væbnede konflikter, hvor menneskers sikkerhed er mest truet, eller hvor menneskerettighedsorganisationer og menneskerettighedsforkæmpere, mæglere og andre civilsamfundsaktører, der er involveret i dialog om kriser og væbnede konflikter og i forsoning og fredsopbygning, arbejder under meget vanskelige vilkår; sådanne tilskud må ikke overstige 1 000 000 EUR og deres varighed må ikke overstige 18 måneder, som kan forlænges med yderligere 12 måneder i tilfælde af objektive og uforudsete hindringer for gennemførelsen
- c) tilskud til FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder samt til Global Campus of Human Rights, det fælleseuropæiske universitetscenter for menneskerettigheder og demokratisering, som tilbyder en europæisk mastergrad i menneskerettigheder og demokratisering, og det hertil knyttede netværk af universiteter, der tilbyder ph.d.-studier i menneskerettigheder, herunder stipendier til studerende og menneskerettighedsforkæmpere fra tredjelande
- d) små tilskud til civilsamfundsorganisationer, der i videst muligt omfang anvender forenklede finansieringsformer i overensstemmelse med finansforordningens artikel 125.

Budgetstøtte, herunder i form af resultatorienterede kontrakter om sektorreform, skal bygge på landenes ejerskab, gensidig ansvarlighed og partnerlandenes engagement i universelle værdier, demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet, idet der tages hensyn til partnerlandenes resultater og fremskridt, og har til formål at styrke partnerskaber mellem Unionen og partnerlandene. Den omfatter øget politisk dialog, kapacitetsopbygning og bedre forvaltning og skal supplere partnernes bestræbelser på at tilvejebringe flere midler og anvende dem bedre med henblik på at støtte bæredygtig og inklusiv vækst, skabelse af anstændige job, herunder til unge, fattigdomsudryddelse, mindskelse af ulighed og skabe og konsolidere demokratier og fredelige samfund. Budgetstøtte skal også bidrage til ligestilling mellem kønnene.

Enhver afgørelse om at yde budgetstøtte skal bygge på Unionens budgetstøttepolitikker, et klart sæt kriterier for støtteberettigelse og en omhyggelig vurdering af risici og fordele.

4. Budgetstøtte differentieres på en sådan måde, at den svarer bedst til den politiske, økonomiske, sociale og miljømæssige situation i partnerlandet, idet der tages hensyn til sårbare situationer.

Når Kommissionen yder budgetstøtte i overensstemmelse med finansforordningens artikel 236, fastlægger den klare betingelser for budgetstøtten, herunder fremskridt med reformer og gennemsigtighed, og overvåger overholdelsen heraf, og den støtter udviklingen af parlamentarisk kontrol, national revisionskapacitet og øget gennemsigtighed og offentlig adgang til information.

5. Udbetaling af budgetstøtten skal bygge på indikatorer, der viser, at der gøres tilfredsstillende fremskridt med at opfylde de mål, der er aftalt med partnerlandet.

6. I overensstemmelse med finansforordningens artikel 193, stk. 2, andet afsnit, litra a), kan aktiviteter, der støttes i henhold til instrumentet, og de underliggende omkostninger, der er påløbet i 2021, i behørigt begrundede tilfælde, som er angivet i finansieringsafgørelsen, betragtes som støtteberettigede fra den 1. januar 2021, selv om disse aktiviteter er gennemført, og disse omkostninger er påløbet, inden ansøgningen om tilskud blev indgivet.

7. Finansielle instrumenter, budgetgarantier og blandingstransaktioner i henhold til instrumentet gennemføres i overensstemmelse med principperne i finansforordningens artikel 209, stk. 1, og så vidt muligt under ledelse af EIB, en multilateral europæisk finansieringsinstitution såsom Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling eller en bilateral europæisk finansieringsinstitution såsom udviklingsbanker, eventuelt kombineret med andre former for finansiel støtte både fra medlemsstater og tredjeparter.

Bidrag til finansielle instrumenter i henhold til instrumentet kan ydes af medlemsstater og af enhver enhed, der er omhandlet i finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra c).

8. De i stk. 7 omhandlede finansielle instrumenter kan opdeles i faciliteter med henblik på gennemførelse og rapportering.

9. EU-finansiering genererer eller foranlediger ikke opkrævning af særlige skatter, særlig told eller særlige afgifter.

10. Skatter, told og afgifter, som partnerlande pålægger, kan være berettiget til finansiering i henhold til instrumentet.

Artikel 28

Støtteberettigede personer og enheder

1. Deltagelse i udbuds-, tilskuds- og pristildelingsprocedurer for tiltag, der finansieres som led i geografiske programmer, det tematiske program for civilsamfundsorganisationer og det tematiske program for globale udfordringer, er åben for internationale organisationer og alle andre juridiske enheder, herunder civilsamfundsorganisationer, som har hjemsted i, og for så vidt angår juridiske personer, som også reelt er etableret i følgende lande:

- a) medlemsstater, støttemodtagere på listen i det relevante bilag I til IPA III-forordningen og kontraherende parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde
- b) naboskabspartnerlande og Den Russiske Føderation, hvis den pågældende procedure finder sted i forbindelse med de programmer, der er omhandlet i bilag I, hvori den deltager

- c) udviklingslande og -territorier, jf. fortegnelsen over modtagere af ODA, der er fastsat af OECD's Komite for Udviklingsbistand, og som ikke er medlemmer af G20-gruppen, og oversøiske lande og territorier
- d) udviklingslande, jf. fortegnelsen over modtagere af ODA, som er medlemmer af G20-gruppen, og andre lande og territorier, hvis den pågældende procedure finder sted i forbindelse med et tiltag, der finansieres af Unionen i henhold til instrumentet, og som de deltager i
- e) lande, for hvilke Kommissionen har truffet afgørelse om gensidig adgang til ekstern finansiering; denne adgang kan gives for en begrænset periode på mindst et år, når et land giver enheder fra Unionen og fra lande, der er støtteberettigede i henhold til instrumentet, ret til støtte på samme vilkår; Kommission træffer afgørelse om den gensidige adgang og varigheden heraf efter høring af det eller de pågældende modtagerlande
- f) lande, der er medlemmer af OECD, i tilfælde af kontrakter, der gennemføres i et af LDC'erne eller et højt forgældet fattigt land, som er opført på listen over modtagere af ODA.

2. Med forbehold af de begrænsninger, der skyldes tiltagets art og mål, er deltagelsen i udbuds- tilskuds- og pristildelingsprocedurer for tiltag, som finansieres som led i det tematiske program for menneskerettigheder og demokrati og det tematiske program for fred, stabilitet og konfliktforebyggelse, samt tiltag vedrørende hurtig reaktion åben uden begrænsninger.

3. Alle varer og materialer, der finansieres i henhold til instrumentet, kan have oprindelse i et hvilket som helst land.

4. Reglerne for støtteberettigelse fastlagt i denne artikel anvendes ikke på og skaber ikke statsborgerskabsbegrænsninger for fysiske personer, der er beskæftiget eller på anden måde lovligt ansat af en støtteberettiget leverandør eller, hvor det er relevant, underleverandør.

5. Tiltag, der finansieres ved hjælp af fælles medfinansiering af en enhed eller gennemføres ved direkte eller indirekte forvaltning med enheder, der er omhandlet i finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra c), nr. ii)-viii), er også omfattet af disse enheders regler om støtteberettigelse.

6. Når donorer yder finansiering til en trustfond, der er oprettet af Kommissionen, eller gennem eksterne formålsbestemte indtægter, anvendes reglerne om støtteberettigelse i akten om oprettelse af trustfonden eller, hvis der er tale om eksterne formålsbestemte indtægter, i aftalen med donorerne.

7. Når der er tale om tiltag, der finansieres i henhold til instrumentet og i henhold til et andet EU-program, anses enheder, som er støtteberettigede i henhold til et af disse EU-programmer, for at være støtteberettigede.

8. Når der er tale om flerlandtiltag, kan juridiske enheder, som har hjemsted i, og juridiske personer, som også reelt er etableret i de lande og territorier, der er omfattet af tiltaget, anses for støtteberettigede.

9. Der kan være begrænsninger for reglerne om støtteberettigelse fastlagt i denne artikel med hensyn til statsborgerskab, geografisk placering eller arten af ansøgere, hvis sådanne begrænsninger er nødvendige på grund af tiltagets særlige art og mål, og hvis de er en forudsætning for dets effektive gennemførelse.

10. Tilbudsgivere, ansøgere og kandidater fra lande, der ikke er støtteberettigede, kan accepteres som støtteberettigede, hvis sagens hastende karakter eller manglen på tjenester på de pågældende landes eller territoriers markeder eller andre behørigt begrundede forhold betyder, at anvendelsen af reglerne om støtteberettigelse ville gøre det umuligt eller ekstremt vanskeligt at gennemføre et tiltag.

11. Med henblik på at fremme lokale kapaciteter, markeder og indkøb, og hvis finansforordningen giver mulighed for tildeling på grundlag af et enkelt bud, prioriteres lokale og regionale kontrahenter. I alle andre tilfælde fremmes lokale og regionale kontrahenters deltagelse i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i nævnte forordning. Bæredygtigheds- og due diligence-kriterier fremmes.

12. Ifølge det tematiske program for demokrati og menneskerettigheder er en enhed, som ikke er omfattet af definitionen af juridisk enhed i artikel 2, stk. 1, nr. 6), støtteberettiget, hvis det er nødvendigt for at forfølge dette programs interventionsområder.

Artikel 29

Udelukkede aktiviteter

EU-finansiering i henhold til instrumentet må ikke støtte tiltag eller foranstaltninger, som:

- a) kan føre til krænkelse af menneskerettighederne i partnerlande
- b) er uforenelige med modtagerlandets nationalt bestemte bidrag (NDC) i henhold til Parisaftalen, eller som fremmer investeringer i fossile brændsler, eller som ifølge miljøscreeningen og konsekvensanalysen har væsentlige negative virkninger for miljøet eller klimaet, medmindre sådanne tiltag eller foranstaltninger er strengt nødvendige for at nå målene for instrumentet, og de ledsages af passende foranstaltninger til at undgå, forebygge eller reducere og om muligt opveje disse virkninger, herunder støtte til udfasning af miljøskadelige subsidier til fossile brændsler.

Artikel 30

Fremførsler, årlige trancher, forpligtelsesbevillinger, tilbagebetalinger og indtægter fra finansielle instrumenter og budgetgarantier

1. Udover finansforordningens artikel 12, stk. 4, fremføres uudnyttede forpligtelses- og betalingsbevillinger i henhold til instrumentet automatisk, og der kan enten indgås forpligtelser for disse beløb, eller de kan anvendes, frem til den 31. december i det følgende regnskabsår. Det fremførte beløb anvendes først i det følgende regnskabsår.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om fremførte forpligtelsesbevillinger, jf. finansforordningens artikel 12, stk. 6.

2. Ud over reglerne fastlagt i finansforordningens artikel 15 om genopførelse af bevillinger genopføres forpligtelsesbevillinger, der svarer til det beløb af frigørelser, der er foretaget som følge af manglende eller ufuldstændig gennemførelse af et tiltag i henhold til instrumentet, på den oprindelige budgetpost.

3. Budgetmæssige forpligtelser for tiltag, der strækker sig over mere end et regnskabsår, kan opdeles i årlige trancher over flere regnskabsår, jf. finansforordningens artikel 112, stk. 2.

Finansforordningens artikel 114, stk. 2, tredje afsnit, finder ikke anvendelse på de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede flerårige tiltag. Kommissionen frigør automatisk enhver del af en budgetmæssig forpligtelse for et tiltag, som den 31. december i det femte år efter året for indgåelsen ikke er blevet anvendt til formålet med forfinansieringen eller til mellemliggende betalinger, eller for hvilken der ikke er indgivet en attesteret udgiftserklæring eller en betalingsanmodning.

Nærværende artikels stk. 2 anvendes også på årlige trancher.

4. Uanset finansforordningens artikel 209, stk. 3, stilles tilbagebetalinger og indtægter fra et finansielt instrument og budgetgarantier til rådighed på den oprindelige budgetpost som internt formålsbestemt indtægt efter fradrag af forvaltningsomkostninger og -gebyrer. Hvert femte år undersøger Kommissionen, hvilket bidrag der er ydet fra de eksisterende finansielle instrumenter for at nå Unionens mål, og hvor effektive de eksisterende finansielle instrumenter er.

KAPITEL IV

EFSD+, garantien for foranstaltninger udadtil, budgetgarantier og finansiel bistand til tredjelande

Artikel 31

Anvendelsesområde og finansiering

1. Den finansieringsramme, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra a), dækker Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling Plus (EFSD+) og garantien for foranstaltninger udadtil.

2. Formålet med EFSD+ som en integreret finansiel pakke, der yder finansiel kapacitet i form af tilskud, teknisk bistand, finansielle instrumenter, budgetgarantier og blandingstransaktioner som omhandlet i denne forordnings artikel 27, stk. 1, er at støtte investeringer og øge adgangen til finansiering som en metode til at bidrage til at nå de mål og generelle principper fastsat i denne forordnings artikel 3 og 8, og, hvor det er relevant, målene i IPA III-forordningen og samtidig maksimere additionalitet og udviklingseffekt og levere innovative produkter, herunder til SMV'er.

EFSD+ fremmer navnlig en bæredygtig og inklusiv økonomisk, miljømæssig og social udvikling, omstillingen til en bæredygtig økonomi med merværdi og et stabilt investeringsmiljø. Den skal også fremme den socioøkonomiske og miljømæssige modstandsdygtighed i partnerlande med særlig fokus på fattigdomsudryddelse. EFSD+ bidrager således til at mindske de socioøkonomiske uligheder, bæredygtig og inklusiv vækst, tilpasning til og modvirkning af klimaændringer, miljøbeskyttelse og -forvaltning, skabelse af anstændige job på grundlag af ILO's grundlæggende arbejdsstandarder, økonomiske muligheder, færdigheder og iværksætter, socioøkonomiske sektorer, herunder sociale virksomheder og kooperativer, SMV'er, bæredygtig konnektivitet, støtte til sårbare grupper, fremme af menneskerettigheder, ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders og unges indflydelse og status samt tackler specifikke socioøkonomiske grundlæggende årsager til irregulær migration og grundlæggende årsager til tvangsfordrivelse i overensstemmelse med de prioriterede områder, der er skitseret i bilag V, og relevante vejledende programmeringsdokumenter.

Der lægges særlig vægt på skrøbelige eller konfliktramte lande, LDC'er og højt forgældede fattige lande, herunder ved at yde støtte til institutionel kapacitetsopbygning, økonomisk forvaltning og teknisk bistand.

3. Garantien for foranstaltninger udadtil støtter transaktioner under EFSD+, som er omfattet af budgetgarantier, jf. denne forordnings artikel 32-39. Garantien for foranstaltninger udadtil støtter også makrofinansiel bistand og lån til tredjelande, jf. artikel 10, stk. 2, i forordning (Euratom) 2021/... (*).

4. Unionen kan i henhold til garantien for foranstaltninger udadtil stille garanti for foranstaltninger under garanti-aftaler, der er undertegnet mellem den 1. januar 2021 og den 31. december 2027, med op til 53 449 000 000 EUR.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 44 med henblik på at ændre det maksimale beløb for garantien for foranstaltninger udadtil med op til 20 %.

5. Tilførselssatsen er på mellem 9 % og 50 %, afhængigt af transaktionens art.

Et maksimalt beløb på 10 000 000 000 EUR fra Unionens budget kan anvendes til at tilføre midler til garantien for foranstaltninger udadtil. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 44 med henblik på at ændre dette maksimale beløb for at sikre, at tilførselsbeløbet afspejler tilførselssatserne for garantien for foranstaltninger udadtil under hensyntagen til typen af garanterede transaktioner.

Tilførselssatsen for garantien for foranstaltninger udadtil er på 9 % for Unionens makrofinansielle bistand og for budgetgarantier, der omfatter risici forbundet med statslige låntagere i forbindelse med långivningstransaktioner.

Tilførselssatserne revideres mindst hvert tredje år fra datoen for denne forordnings anvendelse, jf. artikel 51. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 44 med henblik på at ændre tilførselssatserne.

6. Garantien for foranstaltninger udadtil skal betragtes som en enkelt garanti i den fælles hensættelsesfond, der er oprettet ved artikel 212 i finansforordningen.

7. Der kan fra EFSD+ og garantien for foranstaltninger udadtil ydes støtte til finansierings- og investeringstransaktioner i partnerlande i de geografiske områder, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2. Hensættelser til garantien for foranstaltninger udadtil finansieres over budgettet for de relevante geografiske programmer, der er oprettet i henhold til artikel 6, stk. 2, litra a), og overføres til den fælles hensættelsesfond. EFSD+ og garantien for foranstaltninger udadtil kan også yde støtte til transaktioner hos de støttemodtagere, på listen i det relevante bilag til IPA III-forordningen. Finansieringen af disse transaktioner under EFSD+ og af hensættelserne til garantien for foranstaltninger udadtil sker fra IPA III-forordningen. Hensættelser til garantien for foranstaltninger udadtil til lån til tredjelande, jf. artikel 10, stk. 2, i forordning (Euratom) 2021/... (*), finansieres fra nævnte forordning.

8. Den tilførsel, der er omhandlet i finansforordningens artikel 211, stk. 2, fastlægges på grundlag af Unionens samlede forpligtelser, der er godkendt i henhold til nærværende forordning. Det nødvendige årlige tilførselsbeløb kan fastlægges over en periode, der ikke overstiger syv år. Hensættelser til garantier, der er godkendt i henhold til forordning (EU) 2017/1601, og til garantier, finansiel bistand og Euratomlån til tredjelande, der er godkendt i henhold til basisretsakter, hvori hensættelserne er omfattet af forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009, fortsætter med at følge bestemmelserne i disse forordninger.

(*) EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument ST 12568/20 [2018/0245(NLE)] i teksten.

9. Nettoaktiverne pr. den [datoen på den sidste dag i den måned, der følger efter den måned, hvor denne forordning træder i kraft], for EFSD-garantifonden og garantifonden for aktioner i forhold til tredjeland, som er oprettet ved henholdsvis forordning (EU) 2017/1601 og forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009, skal overføres til den fælles hensættelsesfond med henblik på at tilføre midler til budgetgarantier, der er godkendt i henhold til forordning (EU) 2017/1601, og garantier, finansiel bistand og Euratomlån til tredjelande, der er godkendt i henhold til basisretsakter, hvori hensættelserne er omfattet af forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009.

Artikel 32

Strukturen for EFSD+

1. EFSD+ består af regionale investeringsplatforme i de regionale områder, som er fastsat i denne forordnings artikel 4, stk. 2, og i IPA III-forordningen, og som oprettes på grundlag af de arbejdsmetoder, procedurer og strukturer, der gælder for Unionens eksisterende eksterne blandingsfaciliteter, som kan kombinere deres blandingstransaktioner og transaktioner, som er omfattet af garantien for foranstaltninger udadtil under EFSD+.
2. Kommissionen sikrer forvaltningen af EFSD+.

Artikel 33

Det strategiske udvalg for EFSD+

1. I forbindelse med sikringen af forvaltningen af EFSD+ bistår Kommissionen af et strategisk udvalg, medmindre der er tale om transaktioner, som dækker støttemodtagere på Vestbalkan på listen i det relevante bilag til IPA III-forordningen, og for hvilke der findes et særligt strategisk udvalg.
2. Det strategiske udvalg for EFSD+ rådgiver Kommissionen om de strategiske retningslinjer og prioriteter for investeringer, der foretages med støtte fra garantien for foranstaltninger udadtil under EFSD+, herunder inden for de investeringsvinduer, der er omhandlet i artikel 36, og bidrager til at sikre deres overensstemmelse med de vejledende principper og mål for Unionens optræden udadtil, Unionens udviklingspolitik, den europæiske naboskabspolitik samt målene fastsat i artikel 3 og formålet med EFSD+, jf. artikel 31. Det strategiske udvalg for EFSD+ bistår også Kommissionen med at fastlægge de overordnede investeringsmål for anvendelsen af garantien for foranstaltninger udadtil med henblik på at støtte EFSD+-transaktioner og overvåger, at der er en passende og varieret geografisk og tematisk dækning for investeringsvinduer.
3. Det strategiske udvalg for EFSD+ støtter ligeledes den overordnede koordinering, komplementaritet og sammenhæng mellem de regionale investeringsplatforme, mellem den eksterne investeringsplans tre søjler, mellem den eksterne investeringsplan og Unionens øvrige indsats med hensyn til migration og gennemførelse af 2030-dagsordenen, herunder bekæmpelse af klimaændringer, samt med Unionens eksterne programmer og finansieringsinstrumenter.
4. Det strategiske udvalg for EFSD+ består af repræsentanter for Kommissionen, den højtstående repræsentant, alle medlemsstater og EIB. Europa-Parlamentet har observatørstatus. Bidragsydere, støtteberettigede modparter, partnerlande, relevante regionale organisationer og andre interessenter kan tildeles observatørstatus, hvor det er relevant. Det strategiske udvalg for EFSD+ høres, inden eventuelle nye observatører inddrages. Det strategiske udvalg for EFSD+ ledes af Kommissionen og den højtstående repræsentant i fællesskab.
5. Det strategiske udvalg for EFSD+ mødes mindst to gange om året og vedtager om muligt udtalelser ved konsensus. Yderligere møder kan til enhver tid arrangeres af formanden eller på anmodning af en tredjedel af dets medlemmer. Såfremt der ikke kan opnås konsensus, anvendes stemmerettighederne som vedtaget på det første møde i det strategiske udvalg for EFSD+ og fastlagt i dets forretningsorden. I forretningsordenen fastsættes rammerne for observatørernes rolle. Referaterne fra og dagsordenerne for møderne i det strategiske udvalg for EFSD+ offentliggøres, efter at de er blevet vedtaget.
6. Kommissionen aflægger årligt rapport til det strategiske udvalg for EFSD+ om de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af EFSD+. Det strategiske udvalg, der dækker Vestbalkan, oplyser, hvilke fremskridt der er gjort med gennemførelsen af garantiinstrumentet for den pågældende region, for at supplere ovennævnte rapportering. Det strategiske udvalg gennemgår de evalueringsrapporter, der er omhandlet i artikel 42, stk. 5, og tager dem i betragtning.

Det strategiske udvalg for EFSD+ organiserer regelmæssigt en høring af relevante interessenter om de strategiske retningslinjer for og gennemførelsen af EFSD+.

7. At der findes et strategisk udvalg for EFSD+ og et strategisk udvalg, der dækker Vestbalkan, har ikke indflydelse på behovet for en fælles EFSD+-ramme for risikostyring.

8. Risikostyringsfunktionen for garantier inden for rammerne af EFSD+ tager hensyn til målene og principperne for instrumentet. Den risikovurdering og de aflønningsmetoder, der er omfattet af EFSD+, finder konsekvent anvendelse på alle investeringsvinduer, herunder dem, der er omhandlet i artikel 36. Kommissionen nedsætter en gruppe til teknisk risikovurdering. Kommissionen sikrer, at gruppen til teknisk risikovurdering er velfungerende og uafhængig, upartisk og inklusiv. Kommissionen sikrer også at oplysninger og analyser deles rettidigt og på en gennemsigtig og inklusiv måde med alle medlemsstaterne under behørig hensyntagen til fortrolighed. Sammensætningen af og forretningsordenen og arbejdsmetoderne for gruppen til teknisk risikovurdering skal være inklusive, tilgængelige for eksperter fra EIB, andre støtteberettigede modparter og interesserede medlemsstater og forelægges for det strategiske udvalg for EFSD+. Kommissionen offentliggør sammensætningen af, mandatet og forretningsordenen for gruppen til teknisk risikovurdering for Europa-Parlamentet og Rådet og sikrer upartiskhed og fravær af interessekonflikter for gruppens medlemmer.

9. Det strategiske udvalg for EFSD+ vedtager og offentliggør så hurtigt som muligt i anvendelsesperioden for EFSD+ retningslinjer, der indeholder en beskrivelse af, hvordan det sikres, at transaktionerne under EFSD+ er i overensstemmelse med det formål og de mål og kriterier for støtteberettigelse, der er fastsat i artikel 31 og 35.

Artikel 34

Regionale administrative udvalg

De administrative udvalg for regionale investeringsplatforme, som tager hensyn til rådgivningen fra det berørte strategiske udvalg og relevante risikovurderinger, bistår på gennemførelsesniveauet Kommissionen med at opstille regionale og sektorspecifikke investeringsmål og fastlægge regionale, sektorspecifikke og tematiske investeringsvinduer og afgiver udtalelser om blandingsoperationer og om anvendelsen af garantien for foranstaltninger udadtil, som dækker de foreslåede investeringsprogrammer under EFSD+.

Artikel 35

Støtteberettigelse og udvælgelse af transaktioner og modparter for garantien for foranstaltninger udadtil under EFSD+

1. De finansierings- og investeringstransaktioner, der er berettigede til støtte fra garantien for foranstaltninger udadtil, skal være i overensstemmelse med og afstemt efter såvel Unionens politikker, de relevante programmeringsdokumenter som partnerlandenes strategier og politikker. De skal navnlig støtte målene, de generelle principper og politikrammen for instrumentet og, hvor det er relevant, IPA III-forordningen under behørig hensyntagen til de prioriterede områder i bilag V til nærværende forordning.

2. Garantien for foranstaltninger udadtil støtter finansierings- og investeringstransaktioner, som opfylder betingelserne i finansforordningens artikel 209, stk. 2, litra a)-e), som navnlig vedrører behovet for at opnå additionalitet, herunder ved at afhjælpe markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold, afstemme interesser mellem de støtteberettigede modparter, undgå konkurrenceforvriddning og, hvor det er relevant, maksimere private investeringer, og som:

a) i overensstemmelse med finansforordningens artikel 34 skal underkastes forudgående evalueringer, som skal stå i forhold til målsætningerne og beløbene for de planlagte transaktioner med henblik på at fastslå eventuelle følger og risici ved disse transaktioner for menneskerettigheder, miljømæssige, arbejdsmæssige og sociale standarder, herunder i form af konsekvensanalyser af større programmer, der forventes at have en betydelig virkning på disse områder, i overensstemmelse med formålet med EFSD+, jf. artikel 31, stk. 2, i nærværende forordning, og under behørig hensyntagen til princippet om frit, forudgående informeret samtykke fra de berørte samfund i forbindelse med jordrelaterede investeringer

b) sikrer komplementaritet inden for de forskellige søjler i den eksterne investeringsplan og med andre initiativer

c) er økonomisk og finansielt bæredygtige under behørig hensyntagen til eventuel støtte fra og medfinansiering fra private og offentlige partnere i projektet, idet der tages hensyn til det specifikke operationelle miljø og kapaciteten i skrøbelige eller konfliktramte lande, LDC'er, små udviklingsøstater, udviklingslande, der er indlandsstater, og højt forgældede fattige lande, som kan få gavn af mere fordelagtige vilkår

- d) teknisk set er levedygtige og ud fra et miljømæssigt og socialt synspunkt er bæredygtige og maksimerer udviklings-effekten
- e) ikke forvrider markederne i partnerlande og -regioner og ikke udsætter lokale aktører for illoyal konkurrence
- f) gennemføres i overensstemmelse med den politikramme, der er omhandlet i artikel 7, gældende miljømæssige, sociale og arbejdsretlige forpligtelser og standarder og internationalt aftalte retningslinjer, principper og konventioner om investeringer, navnlig dem, som FN og OECD har vedtaget, med fuld respekt for den internationale menneskerettighedslovgivning samt i overensstemmelse med målene og de generelle principper, jf. artikel 3 og 8.

3. Garantien for foranstaltninger udadtil anvendes til at dække risici for følgende instrumenter:

- a) lån, herunder lån i lokal valuta
- b) garantier
- c) modgarantier
- d) kapitalmarkedsinstrumenter
- e) enhver anden form for finansiering eller kreditforbedring, forsikring og indskud af egenkapital eller kvasiegenkapital.

4. De støtteberettigede modparter er med henblik på garantien for foranstaltninger udadtil dem, der er anført i finansforordningens artikel 208, stk. 4, herunder dem fra partnerlande og tredjelande, der bidrager til garantien for foranstaltninger udadtil, og som godkendes af Kommissionen, jf. artikel 37 i nærværende forordning. Derudover og uanset finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra c), er privatretlige organer i en medlemsstat, et partnerland eller et tredjeland, der har bidraget til garantien for foranstaltninger udadtil i overensstemmelse med artikel 37 i nærværende forordning, og som giver tilstrækkelig sikkerhed for deres finansielle kapacitet, støtteberettigede med henblik på garantien for foranstaltninger udadtil.

5. Støtteberettigede modparter skal overholde reglerne og opfylde betingelserne i finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra c). I tilfælde af privatretlige organer i en medlemsstat, et partnerland eller et tredjeland, der har bidraget til garantien for foranstaltninger udadtil, jf. denne forordnings artikel 37, gives der fortrinsret til de organer, der angiver oplysninger om kriterier inden for miljø, sociale og skattemæssige forhold og god virksomhedsledelse.

Kommissionen sikrer en effektiv og retfærdig anvendelse af de midler, der er til rådighed, blandt de støtteberettigede modparter, herunder små og mellemstore modparter, samtidig med at den fremmer samarbejdet mellem dem og tager behørigt hensyn til deres kapacitet, merværdi og erfaring.

Kommissionen sikrer i overensstemmelse med artikel 27, stk. 7, retfærdig behandling af alle støtteberettigede modparter, og at der ikke opstår interessekonflikter i løbet af EFSD+-gennemførelsesperioden. Med henblik på at sikre komplementaritet kan Kommissionen anmode støtteberettigede modparter om alle relevante oplysninger om de af deres transaktioner, der ikke henhører under EFSD+.

6. Betingelserne i artikel 219, stk. 4, i finansforordningen vedrørende bidrag med egne ressourcer finder anvendelse på hver enkelt støtteberettiget modpart, som har fået tildelt en budgetgaranti på porteføljebasis i henhold til instrumentet.

7. Kommissionen udvælger de støtteberettigede modparter i overensstemmelse med finansforordningens artikel 154 under behørig hensyntagen til:

- a) rådgivningen fra de strategiske og de regionale administrative udvalg
- b) målene for investeringsvinduet
- c) erfaringen og risikostyringskapaciteten hos den støtteberettigede modpart
- d) beløbet for egne og yderligere midler samt den private sektors medfinansiering, som den støtteberettigede modpart er villig til at mobilisere til investeringsvinduet under behørig hensyntagen til investeringens størrelse
- e) de støtteberettigede modparters sektorspecifikke eller geografiske ekspertise
- f) fordelene ved at fremme samarbejde mellem de støtteberettigede modparter.

8. På grundlag af de flerårige vejledende programmer og rådgivningen fra det strategiske udvalg for EFSD+ og det strategiske udvalg, der dækker Vestbalkan, fastsætter Kommissionen efter høring af de regionale administrative udvalg og orientering af Europa-Parlamentet og Rådet investeringsvinduer for regioner eller specifikke partnerlande eller begge, for specifikke sektorer eller for specifikke projekter eller specifikke kategorier af slutmodtagere eller begge, som skal finansieres i henhold til instrumentet og vil blive dækket af garantien for foranstaltninger udadtil op til et bestemt beløb. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan investeringsvinduerne er i overensstemmelse med denne artikel, og om de detaljerede finansieringsprioriteter i forbindelse hermed. Alle anmodninger om finansiel støtte inden for investeringsvinduerne sendes til Kommissionen.

Valget af investeringsvinduer skal være behørigt begrundet ud fra en analyse af markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold og en vurdering af dens overensstemmelse med prioriteterne i denne forordning og, hvor det er relevant, IPA III-forordningen. Kommissionen gennemfører denne analyse i samarbejde med potentielle støtteberettigede modparter og interessenter.

Støtteberettigede modparter kan udstede de i stk. 3 omhandlede instrumenter inden for et investeringsvindue eller til individuelle projekter, der forvaltes af en støtteberettiget modpart. Disse instrumenter kan udstedes til fordel for partnerlande, herunder skrøbelige eller konfliktramte lande eller lande, som står over for udfordringer med hensyn til genopbygning og genopbygning efter konflikter, til gavn for disse partnerlandes institutioner, herunder deres offentlige nationale og private lokale banker og finansieringsinstitutioner, samt til gavn for enheder i den private sektor, herunder SMV'er, i disse partnerlande. Disse instrumenter må ikke være til gavn for virksomheder, der kontrolleres af den militære eller statslige sikkerhedssektor, undtagen i behørigt begrundede tilfælde.

9. Kommissionen vurderer de transaktioner, der støttes af garantien for foranstaltninger udadtil, i forhold til kriterierne for støtteberettigelse i stk. 1, 2 og 3, om muligt på baggrund af de eksisterende systemer til resultatmåling i Unionen og hos støtteberettigede modparter. Kommissionen udarbejder en tjekliste over de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i artikel 31 og artikel 35, stk. 1 og 2, og vurderer og udvælger på grundlag af oplysningerne fra de støtteberettigede modparter alle de forslag, som støttes af garantien for foranstaltninger udadtil, i forhold til denne tjekliste. Kommissionen anmoder om nødvendigt de støtteberettigede modparter om at præcisere eller ændre de oplysningerne. Kommissionen offentliggør årligt tjeklisterne og resultaterne af sin vurdering for hvert investeringsvindue opdelt efter land og sektor.

10. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 44 med henblik på at ændre de prioriterede områder i bilag V.

Artikel 36

EIB's rolle

1. EIB gennemfører et eksklusivt særligt investeringsvindue, der giver en omfattende dækning af risici ved transaktioner med statslige modparter og ikkekommercielle ikkestatslige modparter med et vejledende mindstebeløb på 11 000 000 000 EUR, som programmeres i overensstemmelse med procedurerne i kapitel I og III i dette afsnit.

EIB har inden for det eksklusive særlige investeringsvindue eksklusiv ret til transaktioner med statslige modparter og ikkekommercielle ikkestatslige modparter. Inden for det eksklusive særlige investeringsvindue forstås ved bidrag med egne ressourcer, at en overtagelse af restrisikoen og EU-garantien skal dække 65 % af det samlede udbetalte og garanterede beløb under EIB's finansieringstransaktioner med fradrag af tilbagebetalte beløb og samtlige dermed forbundne beløb.

Hvis EIB ikke kan gennemføre eller beslutter ikke at gennemføre transaktioner inden for det eksklusive særlige investeringsvindue, er gennemførelsen af disse transaktioner uanset andet afsnit åben for andre støtteberettigede modparter i overensstemmelse med de betingelser, der fastsættes i de relevante aftaler om garantien for foranstaltninger udadtil, som tager hensyn til de betingelser, som EIB har fået tilbudt for samme type transaktioner, og de særlige behov, omstændigheder og karakteristika hos den støtteberettigede modpart, der gennemfører disse transaktioner.

2. EIB er berettiget til at gennemføre transaktioner med ikkestatslige modparter, der ikke er omfattet af det i stk. 1 omhandlede eksklusive særlige investeringsvindue, og transaktioner med den private sektor. Den procedure, der er omhandlet i artikel 35, anvendes, hvor det er relevant, til at overdrage to yderligere særlige investeringsvinduer til EIB, der omfatter:

- a) en ikkeeksklusiv omfattende dækning af risici ved transaktioner med kommercielle ikkestatslige modparter, og
- b) ikkeeksklusive transaktioner til fremme af udenlandske direkte investeringer, handel og internationalisering af partnerlandenes økonomier, hvilket sikrer dækning af politiske risici ved transaktioner i den private sektor.

3. Det vejledende beløb for de særlige investeringsvinduer, der er omhandlet i stk. 1 og 2, er 26 725 000 000 EUR.

Ved gennemførelsen af de særlige investeringsvinduer, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal EIB overholde denne forordning, herunder dens overordnede mål og målene for EFSD+ og, hvor det er relevant, IPA III-forordningen, samt de relevante programmeringsdokumenter og rapporteringsforpligtelser.

4. I overensstemmelse med finansforordningens artikel 209, stk. 2, litra f), og som følge af arten af og politikmålet for det eksklusive særlige investeringsvindue, der er omhandlet i stk. 1, kan det i den relevante aftale om garantien for foranstaltninger udadtil fastsættes, at Unionen ikke modtager vederlag for transaktioner inden for dette investeringsvindue.

5. I denne artikel betragtes ikkestatslige transaktioner som kommercielle transaktioner, medmindre andet er behørigt begrundet af EIB og bekræftet af Kommissionen.

Transaktionerne inden for det særlige investeringsvindue, der er omhandlet i stk. 2, litra b), skal være i overensstemmelse med eksportkreditagenturernes transaktioner i medlemsstaterne.

6. EIB er genstand for udtalelse i de udvalg, der er fastsat i henholdsvis artikel 33 og 34.

EIB's transaktioner, der hører under de investeringsvinduer, der er omhandlet i nærværende artikel, skal opfylde den støtteberettigelsesvurdering, der er fastsat i artikel 35, stk. 9, inden for rammerne af proceduren i artikel 19 i protokol nr. 5 vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank, som er knyttet som bilag til TEUF. EIB forelægger rettidigt alle de oplysninger, som Kommissionen har brug for til dette formål. EIB's finansieringstransaktioner, der hører under disse investeringsvinduer, er ikke omfattet af EU-garantien, hvis Kommissionen afgiver en negativ udtalelse i henhold til proceduren i artikel 19 i protokol nr. 5 vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank, som er knyttet som bilag til TEUF. Alle yderligere bestemmelser, der gælder for EIB, fastlægges i de relevante aftaler om garantien for foranstaltninger udadtil.

7. EIB er berettiget til at gennemføre aktiviteter inden for andre investeringsvinduer, der er fastsat i henhold til artikel 35, stk. 8.

8. I overensstemmelse med denne forordning, herunder målene og principperne heri, de relevante programmeringsdokumenter samt, hvor det er relevant, IPA III-forordningen indgår Kommissionen og EIB særlige aftaler om garantien for foranstaltninger udadtil inden for de særlige investeringsvinduer, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

Artikel 37

Bidrag fra andre donorer til garantien for foranstaltninger udadtil

1. Medlemsstater, tredjelande og andre tredjeparter kan bidrage til garantien for foranstaltninger udadtil.

Uanset finansforordningens artikel 218, stk. 2, andet afsnit, kan kontraherende parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde give bidrag enten i form af garantier eller kontantbidrag.

Andre tredjelande end de kontraherende parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og andre tredjeparter skal give bidrag i form af kontantbidrag og med forbehold af udtalelsen fra det strategiske udvalg for EFSD+ og Kommissionens godkendelse.

Medlemsstaterne kan anmode om, at deres bidrag øremærkes til iværksættelsen af foranstaltninger i specifikke regioner, lande, sektorer eller inden for eksisterende investeringsvinduer. Kommissionen underretter straks Europa-Parlamentet og Rådet om de bidrag, der godkendes.

2. Bidrag i form af en garanti må ikke overstige 50 % af det beløb, der er omhandlet i artikel 31, stk. 4.

Bidrag fra medlemsstaterne og de kontraherende parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde i form af en garanti må alene anvendes til betaling af træk på garantien, efter at midlerne fra Unionens almindelige budget tillagt eventuelle andre kontantbidrag er blevet anvendt til at betale træk på garantien.

Ethvert bidrag kan anvendes til at dække træk på garantien, selv om det er øremærket.

Der indgås en bidragsaftale mellem Kommissionen på vegne af Unionen og bidragsyderen, som navnlig skal indeholde bestemmelser vedrørende betalingsbetingelserne.

Artikel 38

Gennemførelse af aftaler om garantien for foranstaltninger udadtil

1. På vegne af Unionen indgår Kommissionen aftaler om garantien for foranstaltninger udadtil med de støtteberettigede modparter, som udvælges i henhold til artikel 35. Disse aftaler kan indgås med et konsortium bestående af to eller flere støtteberettigede modparter. I overensstemmelse med artikel 219, stk. 1, i finansforordningen skal budgetgarantier være uigenkaldelige, ubetingede og på anfordring for så vidt angår de omfattede typer af transaktioner under garantien for foranstaltninger udadtil. Når der indgås aftaler om garantien for foranstaltninger udadtil, tager Kommissionen behørigt hensyn til rådgivning og vejledning fra udvalgene og fra gruppen til teknisk risikovurdering.

2. Der indgås en eller flere aftaler om garantien for foranstaltninger Udadtil for hvert investeringsvindue mellem Kommissionen og den eller de udvalgte støtteberettigede modparter. Garantien for foranstaltninger udadtil kan med henblik på at imødekomme særlige behov desuden stilles til individuelle finansierings- eller investeringstransaktioner.

Europa-Parlamentet og Rådet underrettes om undertegnelsen af alle aftaler om garantien for foranstaltninger udadtil. Efter deres anmodning stilles disse aftaler til rådighed for Europa-Parlamentet og Rådet, idet der tages hensyn til beskyttelsen af fortrolige og kommercielt følsomme oplysninger.

3. Aftaler om garantien for foranstaltninger udadtil skal navnlig indeholde bestemmelser om følgende:

- a) nærmere regler om dækning, betingelser, støtteberettigelse, støtteberettigede modparter og procedurer
- b) nærmere regler om tilvejebringelsen af garantien for foranstaltninger udadtil, herunder dens dækningsordninger og dens fastlagte dækning af porteføljer og projekter med bestemte typer instrumenter, og en risikoanalyse af projekter og projektporteføljer, herunder på sektor-, regions- og landeplan
- c) en henvisning til instrumentets mål og formål, en behovsvurdering og en angivelse af de forventede resultater, idet der tages hensyn til fremme af virksomhedernes sociale ansvar og ansvarlig forretningsgskik, herunder navnlig ved overholdelse af internationalt aftalte retningslinjer, principper og konventioner om investering som omhandlet i artikel 35, stk. 2, litra f)
- d) vederlag for garantien for foranstaltninger udadtil, som skal afspejle risikoniveauet, og muligheden for delvis at støtte vederlaget med henblik på at sikre mere fordelagtige vilkår i behørigt begrundede tilfælde, og navnlig i skrøbelige eller konfliktramte lande, LDC'er og højt forgældede fattige lande
- e) betingelser for anvendelse af garantien for foranstaltninger udadtil, herunder betalingsbetingelser såsom specifikke frister, renter af skyldige beløb, udgifter og inddrivelsesomkostninger og eventuelle nødvendige likviditetsordninger
- f) procedurer i forbindelse med fordringer, herunder, men ikke begrænset til, udløsende hændelser og karenstid og procedurer for inddrivelse af fordringer
- g) forpligtelser vedrørende overvågning, rapportering, gennemsigtighed og evaluering
- h) klare og tilgængelige klageprocedurer for tredjeparter, som kan blive berørt af gennemførelsen af projekter, der støttes af garantien for foranstaltninger udadtil.

4. Støtteberettigede modparter godkender finansierings- og investeringstransaktionerne i overensstemmelse med deres egne regler og procedurer og i overensstemmelse med vilkårene i aftalen om garantien for foranstaltninger udadtil.

5. Garantien for foranstaltninger udadtil kan dække:

- a) for gældsinstrumenter: hovedstol og alle renter og forfaldne, men udeblevne betalinger til den udvalgte støtteberettigede modpart i overensstemmelse med vilkårene for finansieringstransaktionerne i tilfælde af misligholdelse
- b) for egenkapitalinvesteringer: det investerede beløb og dertil knyttede finansieringsomkostninger
- c) for andre finansierings- og investeringstransaktioner som omhandlet i artikel 35, stk. 2: betalte beløb og dertil knyttede finansieringsomkostninger
- d) alle relevante udgifter og inddrivelsesomkostninger i forbindelse med misligholdelse, medmindre de trækkes fra indtægterne fra inddrivelse.

6. Med henblik på Kommissionens regnskabsføring og dens rapportering om de risici, der dækkes af garantien for foranstaltninger udadtil, og i overensstemmelse med finansforordningens artikel 209, stk. 4, forelægger de støtteberettigede modparter, med hvem der er indgået en aftale om garantien for foranstaltninger udadtil, årligt regnskaber for Kommissionen og Revisionsretten for de finansierings- og investeringstransaktioner, der er omfattet af nærværende forordning og revideret af en uafhængig ekstern revisor, og som bl.a. indeholder oplysninger om:

- a) risikovurderingen af de finansierings- og investeringstransaktioner, der foretages af de støtteberettigede modparter, herunder oplysninger om Unionens forpligtelser beregnet i overensstemmelse med de regnskabsregler, der er omhandlet i finansforordningens artikel 80, og internationale regnskabsstandarder for den offentlige sektor
- b) omfanget af Unionens udestående finansielle forpligtelser som følge af EFSD+-transaktioner til de støtteberettigede modparter og deres finansierings- og investeringstransaktioner opdelt efter den enkelte transaktion.

7. De støtteberettigede modparter giver efter anmodning Kommissionen alle yderligere oplysninger, som den har brug for til at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne forordning, navnlig med hensyn til de udvælgelseskriterier, der er fastsat i artikel 35, herunder overholdelse af menneskerettighederne og sociale, arbejdsmæssige og miljømæssige standarder.

8. Kommissionen forelægger en årsrapport for det strategiske udvalg for EFSD+, regionale administrative udvalg, Europa-Parlamentet og Rådet om finansielle instrumenter, budgetgarantier, herunder dem, som gennemføres af EIB, finansiell bistand, jf. finansforordningens artikel 41, stk. 4 og 5, og artikel 241 og 250. Med henblik herpå meddeler de støtteberettigede modparter årligt Kommissionen de oplysninger, den har brug for til at opfylde disse rapporteringsforpligtelser.

Artikel 39

Klage- og søgsmålsmekanisme og beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. I lyset af eventuelle klager fra tredjeparter i partnerlandene, herunder lokalsamfund og enkeltpersoner, der er berørt af projekter, der støttes af EFSD+-garantien og garantien for foranstaltninger udadtil, offentliggør Kommissionen og Unionens delegationer på deres websteder direkte henvisninger til klagemekanismerne hos de relevante modparter, der har indgået aftaler med Kommissionen. Kommissionen skal også give mulighed for direkte at modtage klager vedrørende støtteberettigede modparters behandling af klager. Kommissionen tager hensyn til disse oplysninger med henblik på et fremtidigt samarbejde med disse modparter.

2. De personer og enheder, der gennemfører finansielle instrumenter og budgetgarantier, skal overholde den relevante EU-ret og de relevante EU-principper og vedtagne internationale standarder og EU-standarder som fastsat i finansforordningens artikel 155, stk. 2 og 3. Kommissionen skal vurdere, om disse personers og enheders systemer, regler og procedurer sikrer beskyttelse af Unionens finansielle interesser svarende til den, der ydes, hvor Kommissionen gennemfører EU-budgettet, idet der tages behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet samt tiltagets art og de betingelser, hvorpå det gennemføres.

Artikel 40

Kapitalandele i udviklingsfinansieringsinstitutioner

Finansieringsrammen for geografiske programmer som omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra a), kan anvendes til at bidrage til europæiske og andre udviklingsfinansieringsinstitutioners kapitaltilskud.

KAPITEL V

Overvågning, rapportering og evaluering

Artikel 41

Overvågning og rapportering

1. Indikatorer til rapportering om instrumentets fremskridt hen imod opnåelsen af de i artikel 3, stk. 2 fastlagte specifikke mål er fastsat i bilag VI. Disse indikatorer anvendes i overensstemmelse med indikatorerne for SDG'erne sammen med data fra evalueringer og anden eksisterende rapportering af resultater som grundlag for at vurdere, i hvilket omfang disse specifikke mål er nået.

2. Kommissionen overvåger løbende sine tiltag og evaluerer mindst en gang om året de fremskridt, der er gjort for at nå de mål, der er fastsat ved denne forordning, og de forventede resultater, som dækker output og resultater.

Fremskridt i forhold til de forventede resultater overvåges på en gennemsigtig og rettidig måde på grundlag af relevante, målbare, kvalitative og kvantitative data, herunder, men ikke begrænset til, de i bilag VI anførte. Når det er muligt, opdeles indikatorerne efter køn, alder og andre relevante faktorer.

3. Fælles resultatrammer, der indgår i og aftales i fælles programmeringsdokumenter, som opfylder kriterierne i artikel 14, stk. 4, udgør, når det er muligt, grundlaget for Unionens og dens medlemsstaters fælles overvågning af deres fælles støtte til et partnerland.

Præstationsrapporteringsystemet skal sikre, at data til overvågning af programmets gennemførelse og instrumentets resultater indsamles effektivt, virkningsfuldt og rettidigt. Til dette formål pålægges modtagere af EU-midler forholdsmæssige rapporteringskrav.

4. Kommissionen undersøger, hvilke fremskridt der gøres med gennemførelsen af instrumentet. Fra og med 2022 sender Kommissionen rettidigt senest den 30. november hvert år Europa-Parlamentet og Rådet en årsrapport om fremskridt hen imod opfyldelse af instrumentets mål, idet der anvendes indikatorer, herunder, men ikke begrænset til, indikatorerne i bilag VI, en beskrivelse af de igangværende aktiviteter, opnåede resultater og forordningens effektivitet. Rapporten sendes ligeledes til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

5. Årsrapporten skal indeholde:

- a) oplysninger vedrørende det foregående år om de finansierede foranstaltninger
- b) overvågnings- og evalueringsresultater
- c) inddragelse af og samarbejde med relevante partnere opdelt efter type enhed som omhandlet i finansforordningens artikel 62 for både direkte og indirekte forvaltning
- d) budgetmæssige forpligtelser, herunder kontraktbeløb, og betalingsbevillinger opdelt efter land, region og samarbejdssektor
- e) kvalitative og kvantitative oplysninger, herunder om foranstaltninger truffet i henhold til artikel 9, om anvendelsen af stødpuden til nye udfordringer og prioriteter, der er omhandlet i artikel 17, og om anvendelsen af midler afsat til den incitamentbaserede tilgang som reaktion på resultater på centrale områder, jf. artikel 20.

Årsrapporten skal vurdere, hvilke resultater EU-finansieringen har givet, ved så vidt muligt at anvende specifikke og målbare indikatorer til at illustrere fremskridt hen imod instrumentets mål og de fremskridt, der er gjort hen imod integrering, jf. artikel 8, stk. 8. Den skal også indeholde en opdeling af de forskellige former for EU-finansiering, jf. artikel 27. Med hensyn til udviklingssamarbejde skal rapporten, så vidt det er muligt og relevant, også vurdere, om principperne om udviklingseffektivitet har været efterlevet, herunder for innovative finansielle instrumenter.

6. Den årsrapport, som udarbejdes i 2021, skal indeholde konsoliderede oplysninger fra årsrapporterne vedrørende perioden 2014-2020 om al finansiering fra de forordninger, der er omhandlet i artikel 50, stk. 2, i nærværende forordning, herunder eksterne formålsbestemte indtægter og bidrag til trustfonde, garantier og fordelingen af udgifter efter land, former for EU-finansiering, jf. nærværende forordnings artikel 27, type enhed som omhandlet i finansforordningens artikel 62 for både direkte og indirekte forvaltning, forpligtelser og betalinger. Denne årsrapport skal afspejle de vigtigste erfaringer og opfølgningen af henstillingerne i eksterne evalueringsøvelser, der er foretaget i tidligere år.

7. Kommissionen forelægger som en del af årsrapporten detaljeret rapportering om de finansierings- og investeringstransaktioner, der er omfattet af garantien for foranstaltninger udadtil, og om, hvordan EFSD+ fungerer, dens forvaltning og dens faktiske bidrag til målene. Den skal blandt andet indeholde følgende:

- a) en vurdering af de resultater, der bidrager til instrumentets formål og mål, og, hvor det er relevant, andre finansieringsinstrumenter som fastsat i artikel 31, stk. 7

- b) en vurdering på baggrund af indikatorer, jf. artikel 31, stk. 2, og artikel 35, stk. 2, af additionaliteten og merværdien, mobiliseringen af midler fra den private sektor, herunder fra SMV'er, den type virksomheder i den private sektor, som modtager støtte, de anslåede og faktiske resultater samt resultaterne og virkningerne af de finansierings- og investeringstransaktioner, der dækkes af garantien for foranstaltninger udadtil under EFSD+ på aggregeret grundlag, herunder indvirkningen på skabelsen af anstændige arbejdspladser og udryddelsen af fattigdom og den måde, hvorpå de specifikke socioøkonomiske grundlæggende årsager til irregulær migration og grundlæggende årsager til tvangsfordrivelse håndteres; vurderingen skal omfatte en analyse af risikomålingerne og disses indvirkning på partnernes finansielle og økonomiske stabilitet og en kønsspecifik analyse af de omfattede transaktioner, der er baseret på dokumenterede og om muligt kønsopdelte, landeopdelte og sektoropdelte oplysninger
- c) en vurdering af, hvorvidt de transaktioner, som støttes af garantien for foranstaltninger udadtil under EFSD+, opfylder de internationalt aftalte principper om udviklingseffektivitet
- d) en vurdering af den løftestangseffekt, der er opnået ved hjælp af de transaktioner, der er omfattet
- e) en vurdering af synergiene og komplementariteten mellem de transaktioner, der er omfattet af garantien for foranstaltninger udadtil under EFSD+, herunder de i artikel 36 omhandlede, og andre søjler i den eksterne investeringsplan på grundlag af relevante eksisterende rapporter, med særlig henblik på de fremskridt, der er gjort med god regeringsførelse, herunder med hensyn til bekæmpelse af korruption og ulovlige finansielle strømme, respekt for menneskerettigheder, retsstatsprincippet og politikker, der tager hensyn til kønsaspektet, samt fremme af iværksætteri, det lokale erhvervs klima og lokale finansielle markeder
- f) en vurdering af vederlaget for garantierne og af gennemførelsen af finansforordningens artikel 155, stk. 2 og 3.

8. Der foretages på grundlag af de vejledende programmeringsdokumenter, der er vedtaget, et årligt skøn over de samlede udgifter i forbindelse med klimaindsats, ørkendannelse og biodiversitet. De midler, som tildeles i henhold til instrumentet, er omfattet af et system med årlig opfølgning baseret på OECD-metoden, nemlig »miljømarkørerne« og »Riomarkørerne«, uden dermed at udelukke anvendelsen af mere præcise metoder, når de er til rådighed, som er integreret i den eksisterende metode til resultatstyring af EU-programmer, og som skal anvendes til kvantificering af udgifter vedrørende miljøforvaltning og -beskyttelse, klimaindsats, ørkendannelse og biodiversitet i forbindelse med de i artikel 23 omhandlede handlingsplaner og foranstaltninger, og som indgår i evalueringer og årsrapporten.

Kommissionen stiller oplysninger om udviklingssamarbejdet til rådighed i overensstemmelse med anerkendte internationale standarder såsom standarder fra ILO og OECD og ved at anvende rammen for en fælles standard, som er udviklet af det internationale initiativ vedrørende gennemsigtighed i bistanden.

9. For at sikre en effektiv vurdering af instrumentets fremskridt hen imod opnåelsen af dets mål tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 44 for at ændre bilag VI for om nødvendigt at revidere eller supplere indikatorerne og for at supplere denne forordning med bestemmelser om oprettelse af en overvågnings- og evalueringsramme.

Artikel 42

Evaluerings

1. Kommissionen evaluerer sine tiltags virkning og effektivitet pr. interventionsområde og programmerings effektivitet, hvor det er relevant ved hjælp af uafhængige eksterne evalueringer. Kommissionen tager behørigt hensyn til forslag fra Europa-Parlamentet eller Rådet om uafhængige eksterne evalueringer. Principperne for god praksis, der er fastsat af OECD's Komité for Udviklingsbistand, benyttes ved evalueringerne, hvor det er relevant, idet evalueringerne skal klarlægge, om de specifikke mål er opfyldt, og indeholde henstillinger om, hvordan kommende foranstaltninger kan forbedres.

Kommissionen meddeler resultaterne af og konklusionerne på evalueringerne ledsaget af dens observationer og opfølgning til Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne. Evalueringer kan drøftes efter anmodning fra medlemsstaterne i henhold til artikel 45, stk. 7. Resultaterne bidrager til udarbejdelsen af programmer og tiltag og tildelingen af midler. Disse evalueringer og opfølgninger gøres offentligt tilgængelige.

Kommissionen inddrager i behørigt omfang alle relevante interessenter, herunder støttemodtagere, civilsamfundsaktører og lokale myndigheder, i evalueringen af den EU-finansiering, der ydes i henhold til instrumentet, og den kan, hvor det er relevant, forsøge at foretage fælles evalueringer med medlemsstaterne og andre partnere med tæt inddragelse af partnerlandene.

2. Senest den 31. december 2024 forelægger Kommissionen en midtvejsevaluering af instrumentet. Den skal omfatte perioden fra den 1. januar 2021 til iværksættelsen af evalueringen. Midtvejsevalueringen ledsages, hvor det er relevant, af lovgivningsforslag, der fastsætter de nødvendige ændringer af denne forordning.

3. Kommissionen foretager en endelig evaluering af instrumentet som led i midtvejsevalueringen i den følgende regnskabsperiode. I denne evaluering analyseres og vurderes Unionens bidrag til opfyldelsen af målene for instrumentet, idet der tages hensyn til indikatorer til måling af de opnåede resultater og eventuelle resultater og konklusioner vedrørende instrumentet virkning.

4. Midtvejsevalueringen og den endelige evaluering skal også handle om effektivitet, virkning, bæredygtighed, merværdi, muligheder for forenkling, intern og ekstern sammenhæng, herunder komplementaritet og synergier, og om, hvorvidt målene for instrumentet fortsat er relevante. Evalueringerne skal indkredse de erfaringer, der er gjort. Evalueringerne vurderer det maksimale beløb for garantien for foranstaltninger udadtil som fastsat i artikel 31, stk. 4, og omfatter oplysninger om merværdien af at integrere tidligere særskilte instrumenter i et enkelt strømlinet instrument.

Midtvejsevalueringen og den endelige evaluering skal også indeholde konsoliderede oplysninger fra årsrapporter om alle midler, der er omfattet af denne forordning, herunder eksterne formålsbestemte indtægter og bidrag til trustfonde og fordeling af udgifterne efter modtagerland, former for EU-finansiering og inddragelse af medlemsstaterne og relevante partnere, forpligtelser og betalinger, samt en opdeling efter geografiske programmer, tematiske programmer og tiltag vedrørende hurtig reaktion, herunder anvendelse af midler, der er mobiliseret fra stødpuden til nye udfordringer og prioriteter, jf. artikel 6.

Midtvejsevalueringen og den endelige evaluering foretages med det specifikke formål at forbedre EU-finansiering. De skal ligge til grund for afgørelser om fornyelse, ændring eller suspension af de former for tiltag, der gennemføres i henhold til instrumentet.

5. I overensstemmelse med finansforordningens særlige rapporteringsbestemmelser evaluerer Kommissionen senest den 31. december 2024 og derefter hvert tredje år på grundlag af en ekstern evaluering anvendelsen og funktionen af garantien for foranstaltninger udadtil, navnlig dens bidrag til de overordnede mål, de opnåede resultater og den opnåede additionalitet. Kommissionen forelægger denne evalueringsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne evalueringsrapport ledsages af en udtalelse fra Revisionsretten. Evalueringsrapporten og udtalelsen fra Revisionsretten gøres offentligt tilgængelige.

AFSNIT III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 43

Udvidelse af geografisk anvendelsesområde

1. I behørigt begrundede tilfælde, og når det tiltag, der skal gennemføres, er af global, tværregional eller regional karakter, kan Kommissionen inden for rammerne af de relevante flerårige vejledende programmer eller inden for de relevante handlingsplaner eller foranstaltninger beslutte at udvide anvendelsesområdet for tiltagene til lande og territorier, der ikke er omfattet af denne forordning i henhold til artikel 4, for at sikre, at EU-finansieringen er sammenhængende og effektiv, eller for at fremme regionalt eller tværregionalt samarbejde.

2. Kommissionen kan fastsætte en særlig finansiel bevilling til at hjælpe partnerlande og -regioner med at styrke samarbejdet med naboregioner i Unionens yderste periferi og med oversøiske lande og territorier. Med henblik herpå og på grundlag af gensidighed og proportionalitet med hensyn til niveauet af finansiering fra afgørelsen om associeringen af oversøiske lande og territorier, herunder Grønland eller Interreg-forordningen eller begge kan instrumentet, hvor det er relevant, yde bidrag til tiltag, som gennemføres af et partnerland eller en partnerregion eller enhver anden enhed, der er omfattet af denne forordning, af et land, et territorium eller enhver anden enhed, der er omfattet af afgørelsen om associeringen af oversøiske lande og territorier, herunder Grønland, eller af en region i Unionens yderste periferi i forbindelse med fælles operationelle programmer, eller til interregionale samarbejdsprogrammer eller foranstaltninger, der er fastlagt og gennemføres i henhold til Interreg-forordningen.

Artikel 44

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, stk. 6 og 7, artikel 6, stk. 5, artikel 31, stk. 4 og 5, artikel 35, stk. 10, og artikel 41, stk. 9, tillægges Kommissionen i forordningens gyldighedsperiode.
3. Den i artikel 4, stk. 6 og 7, artikel 6, stk. 5, artikel 31, stk. 4 og 5, artikel 35, stk. 10, og artikel 41, stk. 9, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 6 og 7, artikel 6, stk. 5, artikel 31, stk. 4 og 5, artikel 35, stk. 10, og artikel 41, stk. 9, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 45

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af udvalget for instrumentet for naboskab, udviklingsamarbejde og internationalt samarbejde. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011. Udvalget kan mødes i forskellige formater med ansvar for specifikke samarbejds- og interventionsområder såsom geografiske og tematiske programmer og tiltag vedrørende hurtig reaktion.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når udvalgets udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis formanden for udvalget træffer beslutning herom, eller et simpelt flertal af udvalgsmedlemmerne anmoder herom, inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen.
4. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5 anvendelse.
5. Den vedtagne afgørelse forbliver i kraft, så længe det dokument, det handlingsprogram eller det tiltag, der er blevet vedtaget eller ændret, er i kraft.
6. En observatør fra EIB deltager i udvalgets arbejde for så vidt angår spørgsmål vedrørende EIB.
7. Medlemsstaterne kan anmode om undersøgelse af ethvert andet spørgsmål, der vedrører gennemførelsen af instrumentet, navnlig for så vidt angår flerårige programmeringsdokumenter, herunder midtvejs- eller ad hoc-revisioner og -evalueringer.

Artikel 46

Information, kommunikation og synlighed

1. Modtagere af EU-finansiering skal anerkende denne finansierings oprindelse og sikre synlighed af EU-finansieringen, navnlig når de promoverer tiltagene og deres resultater, ved at fremhæve den støtte, der er modtaget fra Unionen, synligt i kommunikationsmateriale vedrørende de tiltag, der støttes i henhold til instrumentet, og ved at give sammenhængende, effektive og forholdsmæssige målrettede oplysninger til forskellige målgrupper, herunder medierne og offentligheden.

Aftaler, der indgås med modtagere af EU-midler, skal indeholde forpligtelser i denne henseende.

2. Kommissionen gennemfører informations- og kommunikationstiltag vedrørende instrumentet, vedrørende tiltag, der iværksættes i henhold til instrumentet og vedrørende de opnåede resultater. De finansielle midler, der er tildelt instrumentet, skal også bidrage til formidling af og rapportering om Unionens politiske prioriteter, for så vidt som disse prioriteter vedrører instrumentets mål.
3. Instrumentet støtter strategisk kommunikation og offentligt diplomati, herunder bekæmpelse af desinformation, med henblik på at formidle Unionens værdier samt den merværdi og de resultater, der opnås ved Unionens tiltag.
4. Kommissionen offentliggør oplysninger om tiltag, der finansieres i henhold til instrumentet, jf. finansforordningens artikel 38, herunder eventuelt via et enkelt samlet websted.
5. Det i stk. 4 omhandlede websted skal i overensstemmelse med artikel 38, stk. 3, litra h), også indeholde oplysninger om finansierings- og investeringstransaktioner og de væsentligste elementer i alle aftaler om garantien for foranstaltninger udadtil, herunder oplysninger om støtteberettigede modparters retlige identitet, forventede udviklingsmæssige fordele og klageprocedurer, idet der tages hensyn til beskyttelsen af fortrolige og kommercielt følsomme oplysninger.
6. I overensstemmelse med deres egen åbenhedspolitik og Unionens bestemmelser om databeskyttelse og om aktindsigt og adgang til oplysninger offentliggør de støtteberettigede EFSD+-modparter proaktivt og systematisk på deres websteder oplysninger om alle finansierings- og investeringstransaktioner, der er omfattet af garantien for foranstaltninger udadtil, navnlig om, hvordan disse transaktioner bidrager til opfyldelsen af målene og kravene fastsat i denne forordning. Disse oplysninger skal så vidt muligt opdeles på projektniveau. Sådanne oplysninger skal altid tage hensyn til beskyttelsen af fortrolige og kommercielt følsomme oplysninger. Støtteberettigede EFSD+-modparter offentliggør også oplysninger om EU-støtte i al den information, som de offentliggør vedrørende finansierings- og investeringstransaktioner, der i henhold til denne forordning er omfattet af garantien for foranstaltninger udadtil.

Artikel 47

Fravigelse af krav om synlighed

Hvor sikkerhedshensyn eller hensyn til politiske følsomme spørgsmål kan betyde, at det i visse lande eller områder eller i visse perioder er tilrådeligt eller nødvendigt at begrænse kommunikations- og oplysningsaktiviteter, skal målgruppen og de oplysningsværktøjer, -produkter og -kanaler, der skal benyttes til at fremme et givent tiltag, fastlægges i hvert enkelt tilfælde i samråd og efter aftale med Unionen. Hvis en pludseligt opstået krise kræver en hurtig indsats, er det ikke nødvendigt at udarbejde en fuldstændig kommunikations- og oplysningsplan omgående. I sådanne situationer skal Unionens støtte dog angives i passende omfang fra starten.

Artikel 48

Klausul om Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

Denne forordning anvendes i overensstemmelse med afgørelse 2010/427/EU, særlig artikel 9.

Artikel 49

Ændring af afgørelse nr. 466/2014/EU

I afgørelse nr. 466/2014/EU foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, stk. 5, affattes således:

»5. EU-garantien dækker EIB-finansieringstransaktioner, der er undertegnet i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2021.«

- 2) Artikel 20, stk. 2, affattes således:

»Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne afgørelse senest den 31. december 2022.«

- 3) De sidste tre afsnit i bilag I, litra D, affattes således:

»Inden for det samlede faste loft kan EIB's styrelsesorganer efter høring af Kommissionen beslutte at omfordele beløb inden for og mellem regionerne.«

Artikel 50

Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Med forbehold af denne forordnings artikel 31, stk. 8, ophæves forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 og (EU) 2017/1601 med virkning fra den ... [første dag i den anden måned, der følger efter nærværende forordning ikrafttræden], og afgørelse nr. 466/2014/EU ophæves med virkning fra den 1. januar 2022. Finansieringsrammen for instrumentet finansierer også hensættelser til budgetgarantier, der er godkendt i henhold til forordning (EU) 2017/1601, og til garantier og finansiel bistand, der er godkendt i henhold til basisretsakter, hvori hensættelserne er omfattet af forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009. Hensættelser til sådanne garantier og finansiel bistand til de støttemodtagere, på listen i det relevante bilag til IPA III-forordningen, finansieres fra nævnte forordning.
2. Finansieringsrammen for instrumentet kan også omfatte udgifter til teknisk og administrativ bistand, som er nødvendig for at sikre overgangen mellem denne forordning og de foranstaltninger, der blev vedtaget i henhold til forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009, (EU) nr. 230/2014, (EU) nr. 232/2014, (EU) nr. 233/2014, (EU) nr. 234/2014, (EU) nr. 235/2014, (EU) nr. 236/2014, (Euratom) nr. 237/2014 og (EU) 2017/1601 og afgørelse nr. 466/2014/EU.
3. Finansieringsrammen for instrumentet kan dække udgifter vedrørende udarbejdelsen af enhver fremtidig relateret forordning.
4. Der kan om nødvendigt opføres bevillinger på budgettet efter 2027 til dækning af udgifter i medfør af artikel 24, stk. 1, til forvaltning af foranstaltninger, som ikke er afsluttet den 31. december 2027.

Artikel 51

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i..., den ...

På Europa-Parlamentets vegne

...

Formand

På Rådets vegne

...

Formand

BILAG I

LISTE OVER LANDE OG TERRITORIER I NABOSKABSOMRÅDET

Algeriet

Armenien

Aserbajdsjan

Belarus

Egypten

Georgien

Israel

Jordan

Libanon

Libyen

Republikken Moldova

Marokko

De besatte palæstinensiske områder

Syrien

Tunesien

Ukraine

EU-støtte på dette område kan også anvendes til at give Den Russiske Føderation mulighed for at deltage i grænseoverskridende samarbejdsprogrammer og andre relevante vejledende flerlandeprogrammer, herunder som omhandlet i artikel 13, stk. 6, og artikel 21.

BILAG II

SAMARBEJDSOMRÅDER FOR GEOGRAFISKE PROGRAMMER

For alle geografiske regioner

PERSONER

1. God regeringsførelse, demokrati, retsstatsprincippet og menneskerettighederne, herunder ligestilling mellem kønnene

- a) styrke og fremme demokrati og inklusive demokratiske processer, retsstatsprincippet, bekæmpelse af korrupsion, forvaltning og tilsyn, herunder gennemsigtige, inklusive og troværdige valgprocesser såvel som gennemsigtige, ansvarlige, effektive og inklusive institutioner på alle niveauer, herunder lovgivende organer og et uafhængigt retsvæsen, samt styrke en meningsfuld politisk deltagelse og repræsentation
- b) styrke fremme, beskyttelse og overholdelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder i overensstemmelse med den internationale menneskerettighedslovgivning, herunder verdenserklæringen om menneskerettigheder; støtte og beskytte menneskerettighedsforkæmpere; støtte og overvåge klage- og søgsmålsmekanismer for så vidt angår krænkelse af menneskerettighederne og misbrug på nationalt og lokalt plan; bidrage til gennemførelsen af globale og regionale instrumenter og rammer samt øge civilsamfundets kapacitet til gennemførelse og overvågning heraf
- c) bekæmpe forskelsbehandling i enhver form og fremme princippet om ligestilling og ikkeforskelsbehandling, navnlig ligestilling mellem kønnene, kvinders og pigers rettigheder og styrkelse af deres indflydelse og status, rettighederne for børn, personer med handicap, personer, der tilhører mindretal, personer, der er lesbiske, bøsser, biseksuelle, transkønnede og interkønnede (LGBTI), og oprindelige folk som fastsat i De Forenede Nationers deklARATION om oprindelige folks rettigheder (UNDRIP)
- d) fremme, styrke og befordre et velfungerende civilsamfund og dets uafhængige, aktive og forskelligartede roller i politiske omstillingsprocesser, reformprocesser og demokratiske omstillingsprocesser og fremme et miljø, som er åbent og ansporer civilsamfundets og borgernes deltagelse i det politiske liv og i kontrollen med beslutningsprocessen, og modvirke indskrænkningen af det demokratiske rum; støtte og fremme alles deltagelse i de politiske processer og det offentlige liv
- e) øge frie og uafhængige mediers pluralisme, uafhængighed og professionalismisme samt øge mediekendskab og tackle desinformation; styrke digitale rettigheder, herunder retten til adgang til oplysninger; styrke retten til privatlivets fred og databeskyttelse
- f) opbygge staters, samfunds, lokalsamfunds og enkeltpersoners modstandsdygtighed over for politiske, økonomiske, miljømæssige, fødevarerelaterede, demografiske og samfundsmæssige pres og chok, naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer og sundhedskriser, herunder pandemier
- g) styrke udviklingen af demokratiske og inklusive offentlige institutioner på internationalt, nationalt og subnationalt niveau, herunder lokale myndigheder; styrke kapaciteten til kønsbevidst budgettering og planlægning samt et uafhængigt, effektivt og pålideligt retssystem, fremme af retsstatsprincippet, international retfærdighed, ansvarlighed og adgang til en overkommelig pris til retlig prøvelse for alle
- h) støtte reform af den offentlige forvaltning på nationalt og subnationalt niveau, herunder ved hjælp af borgercentrerede e-forvaltningssystemer og andre digitale løsninger til opbygning af robuste, ansvarlige og gennemsigtige offentlige forvaltnings- og tjenesteydelsessystemer, styrke de retlige rammer og den institutionelle opbygning, nationale statistiske systemer og kapaciteter, herunder ved at opdele data efter indkomst, køn, alder og andre faktorer, forsvarlig forvaltning af offentlige midler, herunder ekstern revision, og bidrage til bekæmpelse af korrupsion, skatteundgåelse, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning

- i) støtte nationale og lokale myndigheder og forvaltninger i at skabe den nødvendige infrastruktur til at sikre, at alle civile registreringer (fra fødsel til død) nøje registreres, og at officielt anerkendte duplikatdokumenter kan offentliggøres, hvis det er nødvendigt, for at sikre, at alle borgere officielt eksisterer og kan udøve deres grundlæggende rettigheder
- j) fremme inklusive, afbalancerede og integrerede territorial-, land- og bypolitikker og udvikling ved at styrke offentlige institutioner og organer på nationalt og subnationalt niveau, støtte lokale myndigheders kapacitetsopbygning og mobilisere deres ekspertise for at fremme en territorial tilgang til lokaludvikling, herunder effektiv decentralisering, skattemæssig decentralisering og statslige omstrukturingsprocesser
- k) øge gennemsigtigheden og ansvarligheden for offentlige institutioner på nationalt og subnationalt niveau og for statsejede virksomheder og forbedre adgangen for alle til oplysninger om offentlige anliggender, styrke offentlige udbud, herunder fremme udviklingen af miljømæssige, sociale og økonomiske bæredygtighedskriterier og -mål, og forvaltning af offentlige midler på regionalt, nationalt og lokalt plan, støtte udviklingen og udbredelsen af e-forvaltningssystemer og styrke leveringen af tjenesteydelser
- l) støtte en bæredygtig, ansvarlig, konfliktfølsom og gennemsigtig forvaltning af naturressourcesektorer og dertil hørende indtægter samt reformer for at sikre rimelige, retfærdige, effektive og bæredygtige skattepolitikker.

2. Udryddelse af fattigdom, bekæmpelse af ulighed og forskelsbehandling samt fremme af menneskelig udvikling

- a) udrydde fattigdom i alle dens dimensioner, herunder ved hjælp af offentlige tjenesteydelser inden for sundhed, ernæring, uddannelse og social beskyttelse, bekæmpe forskelsbehandling og ulighed og sikre, at ingen lades i stikken
- b) støtte et bæredygtigt landbrug, skovbrug og fiskeri for at øge fødevarerikkerhed, skabe økonomiske muligheder og job
- c) øge bestræbelserne på at få vedtaget politikker og tilvejebringe passende investeringer for at fremme, beskytte og overholde rettighederne for kvinder og piger, unge og børn samt personer med handicap og lette deres engagement og meningsfulde deltagelse i samfundslivet, civilsamfundet og økonomien og sikre, at de fuldt ud bidrager til inklusiv vækst og bæredygtig udvikling
- d) fremme respekten for, beskyttelsen og overholdelsen af kvinders og pigers rettigheder og styrkelse af deres indflydelse og status, herunder økonomiske rettigheder, arbejdstagerrettigheder og sociale rettigheder, jordrettigheder såvel som rettighederne i artikel 8, stk. 4, og fjerne enhver form for seksuel og kønsbestemt vold, herunder skadelig praksis såsom tidlige ægteskaber, tvangsægteskaber og børneægteskaber og kvindelig kønslemlæstelse
- e) adressere sammenhænge mellem global befolkningstilvækst og demografiske ændringer og bæredygtig udvikling på alle relevante områder, herunder ligestilling mellem kønnene, sundhed, social beskyttelse, social samhørighed, uddannelse og beskæftigelse
- f) rette en særlig opmærksomhed mod dem, der er dårligt stillet, sårbare og marginaliserede, herunder børn og unge, ældre, personer med handicap, LGBTI-personer, personer, der tilhører mindretal, og oprindelige folk, flygtninge, internt fordrevne, personer, der er ramt af væbnede konflikter, og statsløse personer
- g) fremme en integreret tilgang til at hjælpe lokalsamfund, navnlig de mest marginaliserede, sårbare og fattigste personer og de personer, der er sværest at nå, herunder ved at forbedre universel adgang til basale tjenester, herunder på sundheds-, uddannelses- og ernæringsområdet og området for social beskyttelse
- h) støtte tilvejebringelsen af et sikkert og befordrende miljø for børn som et vigtigt led i at fremme en sund ung befolkning, som kan udnytte sit fulde potentiale. Dette omfatter fremme af overgangen fra institutionel pleje til pleje i nærmiljøet for børn. Det omfatter også at give børn, navnlig de mest marginaliserede, den bedste start i livet ved at investere i udviklingen i den tidlige barndom og sikre, at børn, der oplever fattigdom eller ulighed, har adgang til basale tjenester inden for f.eks. sundhed, ernæring, uddannelse og social beskyttelse

- i) støtte universel adgang til tilstrækkelige, sikre og nærende økonomisk overkommelige fødevarer og sund kost, navnlig for dem, der er mest udsatte, herunder børn under fem år, unge, både piger og drenge, og kvinder, navnlig under graviditet og amning, samt øge fødevarer- og ernæringsikkerheden og styrke hele plejeforløbet, navnlig i lande, der står over for langvarige eller tilbagevendende kriser; forhindre nedsat vækst, afmagring og andre former for fejlernæring; fremme multisektorielle, ernæringsensitive tilgange til landbrug
- j) støtte universel adgang til sikkert og tilstrækkeligt drikkevand, sanitet og hygiejne og bæredygtig og integreret vandforvaltning, navnlig på lokalt plan
- k) opnå universel sundhedsdækning med lige adgang for alle enkeltpersoner og lokalsamfund til økonomisk overkommelige sundhedsydelser af god kvalitet, herunder seksuelle og reproduktive sundhedsydelser i forbindelse med gennemførelsen af Beijinghandlingsprogrammet og handlingsprogrammet fra den ICPD samt resultaterne af deres revisionskonferencer, ved at støtte opbygningen af inklusive, robuste og modstandsdygtige sundhedssystemer af høj kvalitet, der er tilgængelige for alle, og øge kapaciteten til tidlig varsling, risikoreduktion, risikostyring og genopretning; iværksætte supplerende tiltag gennem Unionens rammeprogram for forskning og innovation med henblik på at imødegå globale sundhedstrusler, udvikle sikre, effektive og prismæssigt overkommelige vacciner, lægemidler og behandlinger mod fattigdomsrelaterede og oversete sygdomme samt forbedre beredskabet over for sundhedsmæssige udfordringer, herunder overførbare sygdomme, antimikrobiel resistens samt nye sygdomme og epidemier
- l) støtte en universel og rimelig social beskyttelse og styrke sociale sikkerhedsnet, støttenetværk og -systemer med henblik på at garantere en basisindkomst, forhindre ekstrem fattigdom og opbygge større modstandsdygtighed
- m) fremme en inklusiv og bæredygtig byudvikling for at afhjælpe uligheder i byer, idet der fokuseres på personer med størst behov
- n) hjælpe lokale myndigheder, bl.a. gennem decentraliseret samarbejde, kapacitetsudvikling og mobilisering af midler, forbedre gennemførelsen af SDG'erne i by- og landområder gennem levering og fleksibilitet af basale tjenester og sikre lige adgang til fødevarer- og ernæringsikkerhed og til tilgængelige, anstændige og økonomisk overkommelige boliger samt med at forbedre livskvaliteten, navnlig for personer, der lever i uofficielle bosættelser og slumkvarterer, og styrke og fremme tilgængelige deltagelses- og klagemekanismer, navnlig for dårligt stillede og udstødte personer og grupper
- o) fremme opfyldelsen af internationalt aftalte mål inden for uddannelse med særlig fokus på styrkelse af gratis uddannelsessystemer gennem inklusiv og bæredygtig formel, uformel og ikkeformel uddannelse af god kvalitet og fremme muligheder for livslang læring for alle og på alle niveauer, navnlig i den tidlige barndom og de første skoleår, teknisk uddannelse og erhvervsuddannelse, også i nødsituationer og krisesituationer, og med særlig fokus på kvinder og piger; og forbedre undervisning og indlæring, bl.a. gennem efteruddannelse og faglig udvikling af lærere og anvendelse af digitale teknologier
- p) fremme kapacitetsopbygning, læringsmobilitet mellem Unionen og partnerlande eller mellem partnerlandene selv samt samarbejde og politisk dialog med institutioner, organisationer, lokale forvaltningsorganer og -myndigheder fra disse lande
- q) fremme samarbejdet inden for videnskab, teknologi og forskning, navnlig adressere fattigdomsrelaterede og samfundsmæssige ændringer, åbne data, big data, kunstig intelligens og innovation, og samtidig forhindre fænomenet med hjerneflugt
- r) øge koordineringen mellem alle relevante aktører på alle niveauer for at bistå med overgangen fra en naturlig eller menneskeskabt nødsituation til udviklingsfasen; sikre sammenhængende planlægning og programmering af samarbejdstiltag, der er i overensstemmelse med humanitær bistand og, hvor det er relevant, fredsopbyggende tiltag på grundlag af fælles analyser
- s) støtte retten til at tænke frit, samvittighedsfrihed og religions- eller trosfrihed, bl.a. ved hjælp af foranstaltninger til afskaffelse af alle former for had, intolerance og forskelsbehandling, der er begrundet i religion eller tro, og ved at fremme tolerance og respekt for religiøs og kulturel mangfoldighed i og mellem samfundene

- t) fremme interkulturel dialog og kulturel mangfoldighed i enhver form, bevare og fremme kulturarv og udnytte de kreative industriers potentiale for at skabe bæredygtig, social og økonomisk udvikling
- u) støtte tiltag og fremme samarbejde inden for sport med henblik på at bidrage til styrkelse af kvinders, unges, enkeltpersoners og lokalsamfunds indflydelse og status samt til 2030-dagsordenens mål for sundhed, uddannelse og social inklusion
- v) fremme værdigheden og modstandsdygtigheden hos personer, der er tvangsfordrevne på længere sigt, samt deres inklusion i det økonomiske og sociale liv i værtslandet og værtssamfundet, herunder på lokalt plan.

3. Migration, tvangsfordrivelse og mobilitet

- a) styrke bilaterale, regionale og internationale partnerskaber om migration, tvangsfordrivelse og mobilitet på grundlag af en integreret og afbalanceret tilgang, der omfatter alle aspekter af migration, herunder hjælp til gennemførelse af Unionens bilaterale eller regionale aftaler, dialoger og ordninger, herunder om tilbagesendelse og tilbagesøgning, lovlige migrationsveje og mobilitetspartnerskaber, med fuld respekt for folkeretten og menneskerettighedsforpligtelserne
- b) støtte en bæredygtig reintegration af tilbagevendende migranter og deres familier samt sikre og værdige tilbagesendelser mellem partnerlande under fuld overholdelse af humanitære forpligtelser og menneskerettighedsforpligtelser i henhold til folkeretten og EU-retten
- c) tackle og begrænse de grundlæggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse
- d) bekæmpe irregulær migration og tvangsfordrivelse; reducere sårbarhederne i forbindelse med migration, herunder sårbarheder forårsaget af menneskehandel og -smugling, og herunder støtte foranstaltninger til beskyttelse af ofre for udnyttelse og misbrug; og intensivere samarbejdet om integreret grænseforvaltning i overensstemmelse med folkeretten og EU-retten, menneskerettighedslovgivningen, den humanitære folkeret og databeskyttelsesstandarder
- e) styrke den videnskabelige, tekniske, menneskelige og institutionelle kapacitet til migrationsstyring, herunder undervisning i menneskerettigheder og støtte til partnerlandenes modtagelses-, behandlings-, asyl- og tilbagesendelsesprocedurer; styrke det grænseoverskridende samarbejde om udveksling af oplysninger i overensstemmelse med databeskyttelsesstandarder og -forpligtelser vedrørende retten til privatlivets fred i henhold til den internationale menneskerettighedslovgivning; og støtte indsamling og anvendelse af nøjagtige og opdelte data som grundlag for evidensbaserede politikker med henblik på at fremme velordnet, sikker, regulær og ansvarlig migration og mobilitet
- f) støtte effektive og menneskerettighedsbaserede migrationspolitikker på alle niveauer, herunder beskyttelsesprogrammer
- g) forbedre betingelserne for at fremme velordnet migration og velforvaltet mobilitet, hvor det er relevant, samtidig med at medlemsstaternes kompetencer respekteres, samt mellemfolkelige kontakter, herunder inden for uddannelse, forskning og innovation, kulturel udveksling og interkulturel dialog, herunder ved at levere nøjagtige og rettidige oplysninger, og maksimere udviklingseffekten af regulær migration
- h) forbedre den fælles forståelse af sammenhængen mellem migration og udvikling og anerkende, at velordnet, sikker, regulær og ansvarlig migration og mobilitet, fred, god regeringsførelse, stabilitet, inklusiv vækst og bæredygtig udvikling i høj grad er indbyrdes forbundne, og forfølge synergier mellem disse forskellige dimensioner
- i) sikre beskyttelse, overholdelse og opfyldelse af menneskerettigheder for alle migranter, flygtninge, tvangsfordrevne personer og internt fordrevne personer, herunder personer, der fordrives som følge af klimaændringer, med særlig fokus på sårbare grupper

- j) støtte udviklingsorienterede løsninger for tvangsfordrevne personer, internt fordrevne personer og deres værtsamfund, herunder gennem socioøkonomisk inklusion med adgang til arbejdsmarkedet, anstændige job, uddannelse og tjenester, med henblik på at fremme fordrevne personers værdighed, modstandsdygtighed og evne til at klare sig selv
- k) støtte diasporasamfunds engagement i oprindelseslandene, så de kan bidrage til bæredygtig udvikling, herunder gennem inddragelse af lokale myndigheder og civilsamfundsorganisationer, under hensyntagen til deres investeringspotentiale og støtte deres solidaritets- og iværksætterinitiativer
- l) fremme hurtigere, billigere og sikrere pengeoverførsler i både kilde- og modtagerlande og derved øge deres udviklingspotentiale.

Samarbejde på dette område vil blive forvaltet i sammenhæng med EU-regler, der er relevante for migration, med fuld respekt for princippet om udviklingsvenlig politikkoherens.

PLANETEN

4. Miljø og klimaændringer

- a) styrke den videnskabelige, tekniske, menneskelige og institutionelle kapacitet til klima- og miljøforvaltning, -integration og -overvågning; styrke regional, national og lokal klima- og miljøforvaltning og lette adgangen til offentlige og private midler til reduktion af katastroferisici, økosystemer og bevarelse af biodiversitet og klimafinansiering og -forsikring
- b) støtte tilpasning til klimaændringer med særlig fokus på meget udsatte stater og befolkningsgrupper; støtte partnernes bestræbelser på at opfylde deres forpligtelser vedrørende klimaændringer, økosystemer og bevarelse af biodiversitet, herunder på lokalt plan, i overensstemmelse med Parisaftalen og Sendairammen for katastrofe-forebyggelse. Disse bestræbelser omfatter gennemførelsen af NDC'er og handlingsplaner for modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, herunder synergier mellem tilpasning og modvirkning, gennem globale initiativer såsom NDC-partnerskabet samt deres forpligtelser i henhold til andre multilaterale miljøaftaler såsom FN's biodiversitetskonvention og FN's konvention om bekæmpelse af ørkendannelse
- c) udvikle og/eller styrke bæredygtig grøn og blå vækst og cirkulær økonomi i alle økonomiske sektorer
- d) fremme adgangen til bæredygtig energi i udviklingslande; styrke bæredygtigt vedvarende energisamarbejde i fuld overensstemmelse med de højeste internationale standarder, herunder vurdering af både nationale og grænseoverskridende sikkerheds- og miljøvirkninger; fremme og øge samarbejdet om energieffektivitet og produktion og brug af vedvarende energikilder; fremme adgangen til pålidelige, sikre, økonomisk overkommelige, rene og bæredygtige energiydelser; støtte, navnlig mindre løsninger, løsninger med mininet og løsninger uden netforbindelse, som er af høj miljømæssig og udviklingsmæssig værdi, samt lokale og decentraliserede løsninger, der sikrer adgang til energi for mennesker, der lever i fattigdom og i fjerntliggende områder
- e) opbygge kapacitet til at integrere målene for miljømæssig bæredygtighed og klimaændringer og tilstræbe grøn vækst i nationale og lokale udviklingsstrategier, herunder støtte bæredygtighedskriterier ved offentlige udbud
- f) fremme udfasningen af miljøskadelige subsidier til fossile brændsler, etableringen af stabile og gennemsigtige energimarkeder og udrulningen af intelligente net samt brugen af digitale teknologier til bæredygtig energiforvaltning
- g) fremme virksomhedernes sociale ansvar, due diligence i forsyningskæder og konsekvent anvendelse af »forsigtighedstilgangen« og forureneren betaler-princippet
- h) fremme miljømæssigt bæredygtig landbrugspraksis, herunder agroøkologi og biodiversitet, samt fremme modvirkning af og tilpasning til klimaændringer og fremme miljømæssig og social modstandsdygtighed og sunde økosystemer

- i) forbedre lokale, nationale, regionale og kontinentale multimodale transportnet og -tjenester for at skabe flere muligheder for bæredygtig klimaresistent økonomisk udvikling og jobskabelse med henblik på klimaresistent lavemissionsudvikling; styrke transportfaciliteringen og -liberaliseringen, øge bæredygtigheden og færdselssikkerheden og gøre transportsektoren mere modstandsdygtig
- j) styrke inddragelsen af lokale myndigheder og lokalsamfund og oprindelige folk i klimaindsatsen, bekæmpelsen af tab af biodiversitet og kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter, bevarelsen af økosystemer og den konfliktfølsomme forvaltning af naturressourcer, herunder gennem forbedrede ejendomsretsforhold og forbedret forvaltning af vandressourcer; fremme bæredygtig byudvikling og modstandsdygtighed i byområder; styrke og fremme deltagelse i og adgang til klage- og søgsmålsmekanismer på nationalt og lokalt plan, navnlig for oprindelige folk som fastsat i UNDRIP
- k) fremme uddannelse i bæredygtig udvikling med henblik på at gøre befolkningen i stand til at ændre samfundet og skabe en bæredygtig fremtid
- l) fremme bevarelsen, den bæredygtige og konfliktfølsomme forvaltning og udnyttelse og genopretningen af naturressourcer, fremme sunde landbaserede- og ikkelandbaserede økosystemer, standse tabet af biodiversitet og beskytte vilde dyr og planter, herunder bekæmpe krybskytteri og ulovlig handel med vilde dyr og planter; styrke høring og fremme regionalt grænseoverskridende samarbejde og sikre frit, forudgående informeret samtykke og oprindelige folks effektive deltagelse som fastsat i UNDRIP
- m) fremme integreret, bæredygtig, deltagerorienteret og konfliktfølsom forvaltning af vandressourcer og grænseoverskridende samarbejde om vand i overensstemmelse med folkeretten med inddragelse af lokale myndigheder, hvor det er relevant
- n) fremme bevarelsen og forøgelsen af kulstoflagre gennem bæredygtig forvaltning af arealanvendelse, fremme ændringer i arealanvendelse, skovbrug og bekæmpe miljøforringelse, ørkendannelse, jord- og skovforringelse og tørke med inddragelse af lokale myndigheder, hvor det er relevant
- o) fremme skovrejsning og beskyttelse af naturlige skove; mindske skovrydning, fremme retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet og bekæmpe ulovlig skovhugst og handel med ulovligt træ og ulovlige træprodukter.

Støtte bedre forvaltning og kapacitetsopbygning med henblik på bæredygtig forvaltning af naturressourcer, herunder gennem subnationale myndigheder; støtte forhandlinger om og gennemførelse af frivillige partnerskabsaftaler
- p) støtte havforvaltning, herunder beskyttelse, genopretning og bevarelse af kyst- og havområder i enhver form, herunder økosystemer, støtte bekæmpelse af havaffald og ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri og beskytte havets biodiversitet i overensstemmelse med FN's havretskonvention
- q) styrke regional reduktion af katastroferisici, regionalt beredskab og regional modstandsdygtighed, herunder ved hjælp af investeringer og ved at fremme en samfundsbase og menneskeorienteret tilgang, i synergi med politikker og tiltag vedrørende tilpasning til klimaændringer
- r) fremme ressourceeffektivitet og bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion, navnlig gennem hele forsyningskæden, hen imod overgangen til en cirkulær økonomi, bl.a. ved at begrænse anvendelsen af naturressourcer til finansiering af konflikter og ved at støtte interessenternes overholdelse af relevante initiativer; tackle forurening, begrænse luftforurenende stoffer, navnlig sodpartikler, og fremme en fornuftig forvaltning af kemikalier og affald
- s) støtte bestræbelser på at forbedre en bæredygtig økonomisk diversificering, konkurrenceevnen, lokal værdiforøgelse i forsyningskæderne og bæredygtig handel og den private sektors udvikling med særlig fokus på klimaresistent grøn vækst med lave emissioner, SMV'er og kooperativer, idet fordelene ved gældende handelsaftaler med Unionen udnyttes med henblik på bæredygtig udvikling
- t) fremme opfyldelsen af forpligtelser vedrørende bevarelse af biodiversitet i internationale aftaler

- u) øge integrering og mainstreaming af klima- og miljømål gennem støtte til metodologisk og forskningsmæssigt arbejde
- v) adressere klimaændringernes globale og tværregionale virkninger, der har potentielt destabiliserende følger for udvikling, fred og sikkerhed.

VELSTAND

5. Inklusiv og bæredygtig økonomisk vækst og anstændig beskæftigelse

- a) støtte iværksætteri, herunder gennem mikrofinansiering, anstændig beskæftigelse og beskæftigelsesegnethed gennem udvikling af færdigheder og kompetencer, uddannelse og erhvervsuddannelse, forbedringer i forbindelse med fuld anvendelse af internationale arbejdsstandarder og gennem social dialog og bekæmpelse af børnearbejde, arbejdsvilkår i et sundt miljø, ligestilling mellem kønnene, lønninger, som man kan leve af, og skabelse af muligheder, især for unge og kvinder
- b) støtte nationale og lokale udviklingsveje, der maksimerer de positive sociale resultater og virkninger, mindske risikoen for udelukkelse og marginalisering af visse grupper, fremme fair, effektive og bæredygtige offentlige beskatnings- og omfordelingspolitikker samt oprette og styrke bæredygtige sociale beskyttelsessystemer og sociale sikringsordninger; støtte indsatsen på nationalt og internationalt plan for at bekæmpe skatteunddragelse og skattely
- c) forbedre erhvervs- og investeringsklimaet på lokalt og nationalt plan ved at skabe reguleringsmæssige rammer, der fremmer økonomisk udvikling og støtter virksomheder, navnlig SMV'er, herunder opstartsvirksomheder, samt kooperativer, sociale virksomheder og kvindelige iværksættere, når de skal udvide deres virksomheder og skabe job, og samtidig støtte udviklingen af en solidarisk økonomi og fremme ansvarlig forretningsskik og ansvarligheden i den private sektor
- d) fremme virksomhedernes ansvarligheds- og søgsmålsmekanismer for så vidt angår menneskerettighedskrænkelser i forbindelse med aktiviteter i den private sektor; støtte bestræbelser på lokalt, regionalt og globalt plan på at sikre virksomhedernes overholdelse af menneskerettighedsstandarder og den lovgivningsmæssige udvikling, herunder hvad angår obligatorisk due diligence, og af internationale forpligtelser for så vidt angår erhvervslivet og menneskerettighederne
- e) styrke social og miljømæssig bæredygtighed, inklusivitet, virksomheders sociale ansvar og ansvarlig forretningsskik og overholde og fremme menneskerettighedsstandarder og -principper i alle værdikæder og støtte fælles værdiforøgelse og fair handelsbetingelser
- f) øge relevansen, effektiviteten og bæredygtigheden i offentlige udgifter, herunder ved at fremme bæredygtige offentlige udbud; og fremme en mere strategisk anvendelse af offentlige midler, herunder gennem blandingsinstrumenter, med henblik på at tiltrække yderligere offentlige og private investeringer
- g) forstærke byers potentiale som centre for bæredygtig og inklusiv vækst og innovation
- h) fremme intern økonomisk, social og territorial samhørighed ved at skabe stærkere forbindelser mellem by- og landområder og fremme udviklingen af både kreative industrier og en bæredygtig turistsektor som katalysator for bæredygtig udvikling
- i) forstærke og diversificere landbrugets og fødevarers bæredygtige og inklusive værdikæder, fremme fødevarersikkerhed og økonomisk diversificering, værdiforøgelse, regional integration, konkurrencedygtighed og fair handel og styrke bæredygtige innovationer med lave emissioner, der kan modstå klimaændringer
- j) fokusere på miljøvenlig landbrugsintensivering hos mindre landbrugere, navnlig kvinder, gennem støtte til effektive og bæredygtige nationale politikker, strategier og retlige rammer og lige og bæredygtig adgang til og forvaltning af ressourcer, herunder jord og jordrettigheder, vand, andre former for landbrugsinput og (mikro)kredit

- k) støtte civilsamfundets, herunder på regionalt plan, og navnlig landbrugsorganisationers øgede deltagelse i udarbejdelsen af politikker og forskningsprogrammer og øge deres inddragelse i gennemførelsen og evalueringen af regeringsprogrammer
- l) støtte og fremme bæredygtig fiskeriforvaltning og bæredygtig akvakultur
- m) fremme universel adgang til sikker og bæredygtig energi til overkommelige priser og en klimaresistent, ressourceeffektiv og cirkulær lavemissionsøkonomi i overensstemmelse med målsætningerne i Parisaftalen og 2030-dagsordenen
- n) fremme intelligent, bæredygtig, inklusiv og sikker mobilitet og forbedre transportforbindelserne med Unionen
- o) fremme tilgængelig, økonomisk overkommelig, inklusiv, pålidelig og sikker digital konnektivitet og styrke den digitale økonomi; fremme digitale færdigheder; lette digitalt iværksætteri og digital jobskabelse; fremme anvendelsen af digitale teknologier som katalysator for bæredygtig udvikling; adressere cybersikkerhed, databeskyttelse og andre reguleringsmæssige spørgsmål forbundet med digitalisering
- p) udvikle og styrke markeder og sektorer på en måde, der fremmer inklusiv, bæredygtig og klimaresistent vækst og fair handel, samt mindske den socioøkonomiske marginalisering af sårbare grupper
- q) støtte den regionale integrationsdagsorden og fordelagtige handelspolitikker til støtte for inklusiv og bæredygtig udvikling, styrke landes handelskapacitet og støtte konsolideringen og gennemførelsen af handelsaftaler mellem Unionen og dens partnere, herunder helhedsorienterede og asymmetriske aftaler med partnere fra udviklingslande i overensstemmelse med menneskerettighedsstandarderne; fremme og styrke multilateralisme, bæredygtigt økonomisk samarbejde samt foranstaltninger til fremme og styrkelse af Verdenshandelsorganisationens regler
- r) fremme samarbejdet inden for videnskab, teknologi og forskning, digitalisering, åbne data, big data og kunstig intelligens og innovation, herunder udviklingen af videnskabsdiplomati
- s) fremme interkulturel dialog og kulturel mangfoldighed i enhver form, udvikle lokale håndværk såvel som moderne kunst og kulturelle udtryksformer, bevare og fremme kulturarv, udnytte de kreative industriers potentiale for at skabe bæredygtig, social og økonomisk udvikling og garantere og styrke oprindelige folks rettigheder som fastsat i UNDRIP samt lokalsamfund og deres effektive deltagelse samt indflydelse og status
- t) anspore kvinder til at spille en større økonomisk rolle og en større rolle i beslutningstagningen, herunder på lokalt plan
- u) forbedre adgangen til anstændigt arbejde for alle i et sundt miljø og skabe mere inklusive og velfungerende arbejdsmarkeder og beskæftigelsespolitikker, der tager sigter på at skabe anstændigt arbejde, overholde menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder, herunder lønninger, som man kan leve af, for alle, især kvinder og unge
- v) fremme retfærdig, bæredygtig, uhindret, konfliktfølsom og ukorrumpert adgang til udvindingsindustrien under overholdelse af menneskerettighederne; øge gennemsigtigheden, due diligence og investoransvar og samtidig fremme ansvarligheden i den private sektor; anvende ledsageforanstaltninger til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 ⁽¹⁾.

FRED

6. Fred, stabilitet og konfliktforebyggelse

- a) bidrage til fred, forebyggelse af konflikter og dermed til stabilitet ved at opbygge staters, subnationale myndigheders, samfunds, lokalsamfunds og enkeltpersoners modstandsdygtighed over for politiske, økonomiske, miljømæssige, fødevarerrelaterede, demografiske, sikkerhedsmæssige og samfundsmæssige pres og chok, herunder ved at imødegå hybride trusler og støtte vurderinger af modstandsdygtighed med henblik på at klarlægge lokalsamfundenes egen kapacitet til modstå, tilpasse sig og hurtigt komme sig over disse pres og chok; adressere politisk og økonomisk udelukkelse og andre langsigtede strukturelle og grundlæggende årsager til konflikt, usikkerhed og ustabilitet;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder (EUT L 130 af 19.5.2017, s. 1).

- b) fremme en ikkevoldelig kultur, herunder ved at støtte formel, uformel og ikkeformel fredsuddannelse
- c) støtte konfliktforebyggelse, tidlig varsling og fredsopbygning gennem mægling og dialog, krisestyring og stabilisering og genopbygning efter konflikter, herunder en stærkere rolle for kvinder i alle disse faser; fremme, muliggøre og opbygge kapacitet inden for tillidsskabelse, mægling, dialog og forsoning, gode naboskabsforbindelser og andre foranstaltninger, som bidrager til at forebygge og løse konflikter, navnlig med hensyn til imødegåelse af nye spændinger mellem forskellige lokalsamfund samt forsoningsforanstaltninger mellem samfundsgrupper og under langvarige konflikter og kriser
- d) støtte rehabilitering og reintegration af ofre for væbnede konflikter, støtte nedrustning, demobilisering og reintegration af tidligere kombattanter og deres familier i samfundet og adressere de sociale konsekvenser af omstruktureringen af de væbnede styrker, herunder kvinders særlige behov
- e) øge kvinders og unges systematiske deltagelse, herunder i beslutningstagningen og gennemførelsen, i fredsforhandlinger, forsoningsprocesser, konfliktforebyggelse og fredsopbygning og deres inddragelse, meningsfulde deltagelse i det civile og politiske liv og sociale anerkendelse i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000), navnlig i situationer og lande, som er skrøbelige, konfliktramte eller tidligere konfliktramte, bl.a. med henblik på at imødegå de uforholdsmæssige konsekvenser af den voldelige konflikt for dem og bedre tage hensyn til deres særlige behov under konflikter
- f) forebygge alle former for seksuel og kønsbestemt vold, herunder brug af seksuel vold som krigsvåben
- g) støtte kønsbevidste og konfliktfølsomme reformer af sikkerhedssektoren, som garanterer respekt for samt fremme og opfyldelse af Unionens grundlæggende værdier og principper om god regeringsførelse og gradvis giver den enkelte person, civilsamfundet og staten mere effektive, demokratiske og ansvarlige sikkerhedskapaciteter og -instrumenter med henblik på bæredygtig udvikling og fred
- h) støtte kapacitetsopbygning hos militære aktører til støtte for udvikling og sikkerhed for udvikling i overensstemmelse med artikel 9
- i) støtte regionale og internationale nedrustningsinitiativer og våbeneksportkontrolordninger og -mekanismer
- j) støtte lokale, nationale, regionale og internationale initiativer, der bidrager til sikkerhed, stabilitet og fred, herunder nedrustningsinitiativer og våbeneksportkontrolordninger og -mekanismer, minerydning og minetiltag, samt sammenkoble disse forskellige initiativer og adressere den socioøkonomiske virkning for civilbefolkningen, herunder for kvinders behov, af personelminer, ueksploderet ammunition og eksplosive krigsefterladenskaber
- k) forebygge og bekæmpe radikaliserings, der fører til voldelig ekstremisme og terrorisme, samt beskytte personer mod sådanne trusler, bl.a. ved hjælp af kontekstspecifikke, konfliktfølsomme og kønsbevidste tiltag
- l) støtte lokale, nationale, regionale og internationale ad hoc-tribunaler, sandheds- og forsoningskommissioner og -mekanismer
- m) bekæmpe enhver form for vold, korruption, organiseret kriminalitet og hvidvask af penge
- n) fremme grænseoverskridende samarbejde om bæredygtig, konfliktfølsom og deltagerorienteret forvaltning af fælles naturressourcer i overensstemmelse med folkeretten og EU-retten og overholde og fremme menneskerettighederne for berørte personer og grupper, herunder oprindelige folk som fastsat i UNDRIP og lokalsamfund

- o) samarbejde med tredjelande om fredelig anvendelse af nuklear energi inden for sundhed, landbrug og fødevaresikkerhed og samtidig sikre fuld overensstemmelse med de højeste internationale standarder samt støtte sociale tiltag, der handler om at tackle konsekvenserne for befolkningen i lande, der er udsat for et strålingsuheld, og tager sigte på at forbedre deres levevilkår; fremme videnforvaltning og uddannelse inden for nukleare områder. Hvor det er relevant, skal disse aktiviteter være i overensstemmelse med aktiviteterne i det europæiske instrument for internationalt samarbejde om nuklear sikkerhed
- p) øge maritim sikring og sikkerhed med henblik på at kunne opnå sikre, rene og bæredygtigt forvaltede have
- q) støtte kapacitetsopbygning inden for cybersikkerhed, modstandsdygtige digitale net, databeskyttelse og privatlivets fred i overensstemmelse med menneskerettighedsstandarder og -principper.

PARTNERSKAB

7. Partnerskab

- a) øge landenes ejerskab, partnerskabet og den konstruktive dialog, herunder med civilsamfundet, for at bidrage til at gøre alle aspekter af udviklingssamarbejdet mere effektive (med særlig fokus på de specifikke udfordringer for LDC'er og de lande, der er berørt af konflikter, og som befinder sig i en skrøbelig situation, samt specifikke midlertidige udfordringer i mellemindkomstlande og mere udviklede udviklingslande), gennemføre en rettighedsbaseret tilgang til udviklingssamarbejde, der omfatter alle menneskerettigheder, og sikre, at ingen lades i stikken
- b) uddybe den politiske, økonomiske, sociale, miljømæssige og kulturelle dialog mellem Unionen og tredjelande og regionale og internationale organisationer og støtte gennemførelsen af bilaterale og internationale forpligtelser
- c) fremme større inddragelse af og samarbejde mellem alle aktører i gennemførelsen af udviklingssamarbejdet og politikkerne for optræden udadtil og tilstræbe at dele de erfaringer, der er gjort, maksimere kapaciteter, merværdi, ekspertise og erfaring og derved styrke de fælles mål, værdier og interesser samt ambitionen om at arbejde bedre sammen
- d) fremme gode naboskabsforbindelser, regional integration, øget konnektivitet, samarbejde og en inklusiv og konstruktiv dialog, herunder bl.a. udvidet regionalt samarbejde inden for rammerne af EU-strategien for, hvordan forbindelserne mellem Europa og Asien styrkes, EU-strategien for Centralasien, partnerskabet mellem EU og Afrika, det regionale samarbejde i Sortehavsområdet, det arktiske samarbejde og den nordlige dimension
- e) støtte og styrke partnerlandes og -regioners samarbejde med naboregioner i Unionens yderste periferi og med oversøiske lande og territorier
- f) fremme et gunstigt miljø for civilsamfundsorganisationer og fonde, som øger deres meningsfulde, fortsatte og strukturerede deltagelse i indenrigspolitik og international politik og deres kapacitet til at udfylde rollen som uafhængige udviklings- og forvaltningsaktører, og styrke flerpartstilgange og nye former for partnerskab med civilsamfundsaktører, herunder kvinderettighedsorganisationer; støtte demokrati og udvide det civile råderum; fremme en omfattende og struktureret dialog med Unionen og den effektive anvendelse og gennemførelse af landekøreplaner for Unionens samarbejde med civilsamfundet
- g) samarbejde med lokale myndigheder og støtte deres rolle som politiske beslutningstagere og meningsdannere med henblik på at fremme lokaludvikling, herunder erhvervsklimaet, og en bedre forvaltning samt udviklings- og forvaltningsaktører; fremme en befordrende lovgivningsmæssig og institutionel ramme, der giver de lokale myndigheder mulighed for at udøve deres mandat og øger deres meningsfulde, fortsatte og strukturerede deltagelse i indenrigspolitik og international politik; og styrke flerpartstilgange, tilgange med flerniveaustyring og nye former for partnerskab med de lokale myndigheder

- h) samarbejde mere effektivt med befolkningen, herunder menneskerettighedsforkæmpere, i tredjelande, bl.a. ved fuldt ud at anvende økonomisk, kulturelt og offentligt diplomati
 - i) inddrage industrialiserede og mere udviklede udviklingslande i gennemførelsen af 2030-dagsordenen, globale offentlige goder og udfordringer, herunder i syd-syd-samarbejdet og trepartssamarbejdet
 - j) anspre til regional integration og regionalt samarbejde på en resultatorienteret måde gennem støtte til regional integration og dialog
 - k) opbygge partnerskaber med den private sektor med henblik på at skabe job og forbedre indkomstmulighederne i partnerlandene.
-

BILAG III

INTERVENTIONSOMRÅDER FOR TEMATISKE PROGRAMMER

1. INTERVENTIONSOMRÅDER FOR MENNESKERETTIGHEDER OG DEMOKRATI

Unionen bidrager til at fremme de grundlæggende værdier demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighedernes universalitet, udelelighed og indbyrdes afhængighed, respekt for den menneskelige værdighed, principperne om ikke-forskelsbehandling, lighed og solidaritet samt respekt for principperne i FN-pagten og international menneskeret, primært inden for følgende områder:

1. opretholde menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder for alle og bidrage til at skabe samfund, hvor deltagelse, tolerance, ikkeforskelsbehandling, menneskelig værdighed, lighed, social retfærdighed, international retfærdighed og ansvarlighed er gældende. Dette omfatter to hovedakser:

- a) Overvågning, fremme og styrkelse af respekten for og overholdelsen af alle menneskerettigheder, herunder civile og politiske samt økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder.

Dette omfatter bl.a. tiltag til at afskaffe dødsstraf, fremme bekæmpelse af tvungne forsvindinger, forhindre og afskaffe tortur, mishandling og anden grusom, umenneskelig og nedværdigende straf eller behandling, fremme ytrings-, forsamlings- og foreningsfrihed, retten til at tænke frit, samvittighedsfrihed og religions- og trosfrihed, fremme og beskytte ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders og pigers indflydelse og status i alle livssfærer, herunder inden for uddannelse, sundhed og de områder og rettigheder, der er omhandlet i artikel 8, stk. 4, balance mellem arbejdsliv og privatliv, politisk beslutningstagning og støtte foranstaltninger til afskaffelse af alle former for vold mod kvinder og piger, fremme og beskytte rettighederne for børn, kvinder, unge, LGBTI-personer, herunder foranstaltninger til at afkriminalisere homoseksualitet, personer, der tilhører nationale eller etniske, religiøse og sproglige mindretal, oprindelige folk som fastsat i UNDRIP og personer med handicap og bekæmpe racisme, fremmedhad og forskelsbehandling på et hvilket som helst grundlag. Inden for det angivne anvendelsesområde sætter EU's bistand navnlig ind over for de mest kontekstfølsomme menneskerettigheds-spørgsmål, reagerer på det stadig mindre råderum for civilsamfund, der er aktive inden for fremme og beskyttelse af menneskerettighederne, samt imødegår andre nye og komplekse udfordringer.

- b) Det er afgørende for beskyttelse og styrkelse af menneskerettighedsforkæmpere i hele verden, navnlig i lande, hvor manglende respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder er særlig udtalt og systematisk, herunder når der er indført restriktive tiltag for at begrænse deres handlinger og deres indsats, at forstærke de institutionelle og retlige rammer for menneskerettighederne. Der skal ydes nødhjælp og mellem-lang- og langsigtet bistand til og træffes bæredygtige foranstaltninger for menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundet, navnlig lokale menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundet, herunder gennem en særlig mekanisme til beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere, så de kan udføre deres arbejde uhindret
2. udvikle, støtte, konsolidere og beskytte demokrati ved at adressere alle aspekter af demokratisk regeringsførelse, herunder ved at styrke politisk pluralisme, repræsentation og ansvarlighed, styrke demokratiet på alle niveauer, forbedre borgernes og civilsamfundets deltagelse, støtte troværdige, inklusive og gennemsigtige valgprocesser samt støtte borgernes kapacitet til at overvåge demokratiske systemer og valgsystemer gennem støtte til nationale borgervalgobservationsorganisationer og deres regionale netværk. Demokratiet skal styrkes ved at opretholde de vigtigste søjler i demokratiske systemer, demokratiske normer og principper, frie, uafhængige og pluralistiske medier, både online og offline, internetfrihed, bekæmpelse af censur, ansvarlige og inklusive institutioner, herunder parlamenter og politiske partier, og bekæmpelse af korrupsion. Unionens bistand støtter civilsamfundets indsats for at styrke retsstatsprincippet, fremme retsvæsenets og den lovgivende forsamplings uafhængighed og støtte og evaluere retlige og institutionelle reformer og deres gennemførelse, overvåge demokratiske systemer og valg-systemer og fremme økonomisk overkommelig adgang for alle til retlig prøvelse, herunder effektive og tilgængelige klage- og søgsmålsmekanismer på nationalt og lokalt plan.

Valgobservationer spiller en vigtig rolle i den bredere støtte til demokratiske processer. I denne kontekst skal EU's valgobservationer og opfølgningen af henstillingerne fra EU's valgobservationsmissioner fortsat være en vigtig del af programmet.

Interventionsområde 1 og 2 bidrager til at styrke samarbejdet og partnerskabet med civilsamfundet om menneskerettigheder og demokrati, herunder i følsomme situationer, og fremme nye regionale og tværregionale synergier gennem videndeling, bl.a. deling af bedste praksis og opbygning af netværk i civilsamfundet og mellem civilsamfundet og andre relevante menneskerettighedsorganer og -mekanismer for at forbedre deres kapacitet, herunder deres modstandsdygtighed, og udvikle en overbevisende fortælling om menneskerettigheder og demokrati med en multiplikatoreffekt

3. fremme effektiv multilateralisme og strategiske partnerskaber, der bidrager til at styrke internationale, regionale og nationale instrumenters og mekanismers kapacitet til at fremme og beskytte menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet. Strategiske partnerskaber skal styrkes med særlig fokus på FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder, Den Internationale Straffedomstol og andre relevante internationale, regionale og nationale menneskerettighedsmekanismer. Desuden skal programmet fremme uddannelse og forskning i menneskerettigheder og demokrati, herunder gennem netværket »Global Campus of Human Rights«.

2. INTERVENTIONSOMRÅDER FOR CIVILSAMFUNDSORGANISATIONER

1. Et inklusivt, deltagerorienteret, stærkt og uafhængigt civilsamfund og demokratisk rum i partnerlande
 - a) skabe et gunstigt og tilgængeligt miljø for borgerdeltagelse og civilsamfundets indsats, herunder gennem fonde ved at støtte civilsamfundets aktive deltagelse i politiske dialoger og konsolidering af dialogplatforme for ikke-statslige aktører
 - b) støtte og opbygge civilsamfundsorganisationers og fondes kapacitet til at fungere som både udviklingsaktører og aktører for god regeringsførelse i sig selv
 - c) kapacitetsopbygning for civilsamfundsorganisationer med henblik på deres støtte til sårbare og marginaliserede grupper ved at levere basale sociale tjenester såsom sundhed, herunder ernæring, uddannelse, social beskyttelse og adgang til rent vand, sanitet og hygiejne
 - d) støtte og styrke kvindeorganisationer og andre relevante organisationer, der arbejder for ligestilling mellem kønnene, samt kvindelige menneskerettighedsforkæmpere, så de har mulighed for at arbejde og blive beskyttet mod trusler og vold
 - e) øge kapaciteten i de netværk, på de platforme og i de alliancer, civilsamfundet har i partnerlandene
 - f) sætte civilsamfundet i stand til at udføre dets arbejde, bl.a. gennem kapacitetsopbygning, koordinering og institutionel styrkelse af civilsamfundsorganisationer under hensyntagen til betydningen af at give plads til deres tiltag og af adgang til finansiering, herunder til at engagere sig i deres organisationer og blandt forskellige typer af interessenter; fremme dialog mellem civilsamfundsorganisationer og regeringer om offentlige politik.
2. Inklusiv og åben dialog med og mellem civilsamfundsaktører
 - a) fremme inklusive fora for flerpartsdialoger, herunder interaktion og koordinering mellem borgere, civilsamfundet, lokale myndigheder, medlemsstater, partnerlande, den private sektor og andre vigtige udviklingsaktører
 - b) fremme samarbejde og udveksling af viden og erfaring nationalt og internationalt mellem og med civilsamfundsaktører
 - c) fremme samarbejde og partnerskaber mellem civilsamfundsorganisationer og internationale mellemstatslige organisationer, herunder kapacitetsopbygning med henblik på at fremme og overvåge gennemførelsen af internationale og regionale instrumenter, herunder instrumenter vedrørende menneskerettighederne, retfærdighed, retsstatsprincippet og demokratiet
 - d) sikre omfattende og vedvarende strukturerede dialoger og partnerskaber med Unionen.

3. Europæiske borgeres bevidsthed om, forståelse af, viden om og engagement i udviklingsspørgsmål

- a) give borgere mulighed for at øge deres engagement i udviklingsspørgsmål og SDG'erne, herunder gennem bevidstgørelse af offentligheden, fremme formel, uformel og ikkeformel uddannelse med henblik på udvikling, navnlig blandt unge, og fremme videndeling mellem de relevante aktører med fokus på EU's medlemsstater, kandidatlande og potentielle kandidatlande
- b) skabe opbakning i offentligheden i Unionen, kandidatlande og potentielle kandidater til bæredygtige og inklusive udviklingsstrategier, herunder fattigdomsreduktion, i partnerlande.

3. INTERVENTIONSOMRÅDER FOR FRED, STABILITET OG KONFLIKTFOREBYGGELSE

1. Bistand til konfliktforebyggelse, fredsopbygning og kriseberedskab

Unionen skal yde teknisk og finansiel bistand, der omfatter støtte til konfliktfølsomme foranstaltninger, der tager sigte på at opbygge og styrke partnernes kapacitet til at analysere risici, forhindre konflikt, opbygge fred og imødekomme behov før og efter en krisesituation i tæt samarbejde med FN og andre internationale, regionale og subregionale organisationer samt staten og civilsamfundsaktører og aktører hos de lokale myndigheder i forbindelse med deres indsats på hovedsagelig følgende områder, bl.a. med særlig fokus på ligestilling mellem kønnene, som sikrer kvinders og unges effektive deltagelse samt styrkelse af deres indflydelse og status:

- a) gennemføre tidlig varsling og konfliktfølsom risikoanalyse i politikudformning og gennemførelse af politikker
- b) fremme og opbygge kapacitet inden for tillidsskabende foranstaltninger, mæglings-, dialog- og forsoningsforanstaltninger, herunder på fællesskabsplan, navnlig med hensyn til nye spændinger mellem forskellige lokal-samfund, især med henblik på forebyggelse af folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden
- c) forebygge konflikt
- d) styrke kapaciteten til deltagelse og deployering i civile stabiliseringsmissioner og fredsbevarende og fredsopbyggende missioner
- e) forbedre genopbygningen efter konflikter og katastrofer af relevans for den politiske og sikkerhedsmæssige situation
- f) støtte stabiliseringsforanstaltninger, foranstaltninger til enkeltpersoners sikkerhed og foranstaltninger til genoprettelse af menneskers sikkerhed, herunder minerydning og retsopgør efter regimeskifte i overensstemmelse med de relevante multilaterale aftaler
- g) støtte tiltag til fordel for freds- og statsopbygning, som alt efter omstændighederne involverer civilsamfundsorganisationer, stater og internationale organisationer samt styrkelse af forbindelserne mellem stat og samfund
- h) bidrage til den videre udvikling af struktureret dialog om fredsopbygningsspørgsmål på forskellige niveauer, mellem civilsamfundet og partnerlandene og med Unionen
- i) styrke krisestyring og -beredskab
- j) bremse brugen af naturressourcer til finansiering af konflikter og støtte interessenternes overholdelse af initiativer, f.eks. Kimberleyprocessens certificeringsordning, og herunder retsakter såsom forordning (EU) 2017/821, navnlig i forbindelse med gennemførelsen af effektiv national kontrol med produktionen af og handelen med naturressourcer
- k) kapacitetsopbygning hos militære aktører til støtte for udvikling og sikkerhed for udvikling i overensstemmelse med artikel 9
- l) støtte tiltag, der fremmer ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status, navnlig ved gennemførelsen af UNSCR 1325 (2000) og 2250 (2015) samt kvinders og unges deltagelse og repræsentation i formelle og uformelle fredsprocesser

- m) fremme en ikkevoldelig kultur, herunder ved at støtte formel, uformel og ikkeformel fredsuddannelse
 - n) støtte tiltag, som styrker staters, samfunds, lokalsamfunds og enkeltpersoners modstandsdygtighed, herunder vurderinger af modstandsdygtighed med henblik på at klarlægge samfundenes egen kapacitet til at modstå, tilpasse sig og hurtigt komme sig over pres og chok
 - o) støtte internationale straffedomstole og nationale undersøgelsesdomstole, sandheds- og forsoningskommissioner, retsopgør efter regimeskifte samt andre mekanismer til retsforfølgelse af menneskerettighedskrænkelser og fremsættelse af krav om og fastlæggelse af ejendomsrettigheder
 - p) støtte foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlig brug af og adgang til skydevåben, håndvåben og lette våben
 - q) støtte overførsel af knowhow, udveksling af oplysninger og bedste praksis, vurdering af risici eller trusler, forskning og analyse, systemer for tidlig varsling, uddannelse og levering af tjenesteydelser.
2. Bistand til håndtering af globale og tværregionale trusler og nye trusler

Unionen yder teknisk og finansiel bistand til at støtte partnernes bestræbelser og Unionens tiltag til håndtering af globale og tværregionale trusler og nye trusler, navnlig på følgende områder:

- a) trusler mod lov og orden og mod enkeltpersoners sikkerhed, bl.a. terrorisme, radikaliserings, der fører til voldelig ekstremisme, organiseret kriminalitet, cyberkriminalitet, hybride trusler, ulovlig handel, handel og transit; navnlig gennem styrkelse af kapaciteten hos de retshåndhævende, de retslige og de civile myndigheder, der er involveret i bekæmpelse af terrorisme, organiseret kriminalitet, herunder cyberkriminalitet
- b) trusler mod det offentlige rum, vigtig infrastruktur, bl.a. international transport, herunder passager- og gods-transport, energivirksomhed og -distribution, og mod cybersikkerheden
- c) trusler mod folkesundheden, herunder pludseligt opståede epidemier med potentielle tværnationale virkninger
- d) trusler mod miljømæssig stabilitet, maritime sikkerhedsstrusler og trusler, der har potentielt destabiliserende følger for fred og sikkerhed, som følger af klimaændringer
- e) afbødning af risici af enten forsætlig, tilfældig eller naturlig art i forbindelse med kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare materialer eller agenser og risici i forbindelse med anlæg eller lokaliteter eller eksplosive krigs- og konfliktereladenskaber, navnlig på følgende områder:
 - i) støtte og fremme af civile forskningsaktiviteter som et alternativ til forsvarsrelateret forskning
 - ii) forbedring af sikkerhedspraksis på civile anlæg, hvor følsomme kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare materialer eller agenser oplagres, eller hvor de håndteres i forbindelse med civile forskningsprogrammer
 - iii) støtte inden for rammerne af Unionens samarbejdspolitikker og målsætningerne heri til etablering af civil infrastruktur og de relevante civile undersøgelser, der er nødvendige i forbindelse med nedlukning, oprydning eller omstilling af våbenrelaterede faciliteter og lokaliteter, hvor disse er erklæret som ikke længere værende en del af et forsvarsprogram
 - iv) styrkelse af kapaciteten hos de kompetente civile myndigheder, der er involveret i udvikling og håndhævelse af effektiv kontrol med ulovlig handel med kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare materialer eller agenser (herunder udstyr til produktion eller levering heraf)

- v) udvikling af de retlige rammer og den institutionelle kapacitet til etablering og håndhævelse af effektiv eksportkontrol, i særdeleshed af varer med dobbelt anvendelse, herunder regionale samarbejdsforanstaltninger og i forbindelse med gennemførelse af bestemmelserne i våbenhandelstraktaten og fremme af tilslutning til denne
- vi) udvikling af effektivt civil katastrofeberedskab, beredskabsplanlægning, kriseindsats og kapacitet til oprydningsforanstaltninger.

Hvor det er relevant, skal disse aktiviteter være i overensstemmelse med aktiviteterne i henhold til det europæiske instrument for internationalt samarbejde om nuklear sikkerhed

- f) kapacitetsopbygning hos militære aktører til støtte for udvikling og sikkerhed for udvikling i overensstemmelse med artikel 9.

Der gives prioritet til tværregionalt samarbejde mellem to eller flere tredjelande, der har udvist klar politisk vilje til at imødegå ovennævnte trusler.

Foranstaltningerne skal lægge særlig vægt på god regeringsførelse og skal være i overensstemmelse med folkeretten. Der kan også gennemføres et samarbejde med individuelle lande og regioner eller internationale, regionale og subregionale organisationer om bekæmpelse af terrorisme.

Med hensyn til bistand til myndigheder, der er involveret i bekæmpelse af terrorisme, gives der prioritet til støtteforanstaltninger vedrørende udvikling og styrkelse af lovgivning til bekæmpelse af terrorisme, gennemførelse og anvendelse af skatte-, told- og immigrationsret, udvikling af retshåndhævelsesprocedurer, der er i overensstemmelse med de højeste internationale standarder, og som overholder folkeretten, styrkelse af demokratisk kontrol og institutionelle tilsynsmekanismer samt forebyggelse af voldelig radikalisme.

Med hensyn til bistand i forbindelse med narkotikaproblemet lægges der behørig vægt på internationalt samarbejde med henblik på fremme af bedste praksis for begrænsning af efterspørgsel, produktion og skader.

4. INTERVENTIONSOMRÅDER FOR GLOBALE UDFORDRINGER

A. PERSONER

1. Sundhed

- a) udvikle vigtige elementer i et effektivt og omfattende sundhedssystem, herunder overførbare sygdomme, der bedst tackles på globalt niveau for at sikre lige, økonomisk overkommelig, inklusiv og universel adgang til sundhedstjenester, herunder de i artikel 8, stk. 4, omhandlede tjenester
- b) fremme, tilvejebringe og udvide væsentlige tjenester og psykologiske støttetjenester til volds ofre, navnlig kvinder og børn udsat for voldtægt
- c) styrke globale initiativer, der er vigtige katalysatorer for universel sundhedsdækning, gennem globalt lederskab i en tilgang, hvor sundhedsaspektet indgår i alle politikker og omfatter hele plejeforløbet, herunder sundhedsfremme, fra forebyggelse til efterbehandling
- d) tackle trusler mod den globale sundhedssikkerhed og antimikrobiel resistens ved hjælp af forskning i og kontrol med overførbare sygdomme, herunder vedrørende fattigdomsrelaterede og oversete sygdomme og sygdomme, der kan forebygges med vacciner, bekæmpe forfalskede lægemidler, omsætte viden til sikre, tilgængelige og økonomisk overkommelige produkter (herunder generiske lægemidler) samt diagnostik og dertil knyttede sundhedsteknologier og politikker, der kan håndtere den skiftende sygdomsbyrde (ikkeoverførbare sygdomme, alle former for fejllærning og miljømæssige risikofaktorer), og påvirke de globale markeder med henblik på at forbedre adgangen til økonomisk overkommelige væsentlige sundhedsprodukter og sundhedstjenester, herunder de i artikel 8, stk. 4, omhandlede
- e) støtte globale initiativer til udvikling af sikre, effektive og prismæssigt overkommelige vacciner.

2. Uddannelse

- a) fremme opfyldelsen af internationalt aftalte mål inden for uddannelse gennem fælles globale bestræbelser på at skabe tilgængelig, inklusiv og bæredygtig uddannelse af god kvalitet, herunder af lærere, på alle niveauer, for alle aldre, også i nødsituationer og krisesituationer, idet der lægges særlig vægt på at styrke gratis uddannelses-systemer
- b) styrke viden, færdigheder og værdier gennem partnerskaber og alliancer, herunder støtte til uddannelsesdata og -analyse, forskning og innovation, videndeling og uddannelsesnetværk, med henblik på aktivt medborgerskab og produktive, uddannede, demokratiske, inklusive og stærke samfund
- c) støtte globale tiltag til at mindske alle former for forskelsbehandling og uligheder såsom uligheder mellem piger/kvinder og drenge/mænd og mellem forskellige samfundsgrupper for at sikre, at alle har samme mulighed for at deltage i det økonomiske, politiske, sociale og kulturelle liv
- d) støtte inklusiv kvalitetsuddannelse i skrøbelige miljøer
- e) støtte tiltag og fremme samarbejde inden for sport med henblik på at bidrage til styrkelse af kvinders, unges, enkeltpersoners og lokalsamfunds indflydelse og status.

3. Ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders og pigers indflydelse og status

- a) engagere sig i at fremme ligestilling mellem kønnene og styrkelse af pigers og kvinders indflydelse og status i alle sfærer, herunder støtte til at skabe et mere gunstigt økonomisk, politisk og socialt miljø til opfyldelse af pigers og kvinders rettigheder, som vil sætte dem i stand til at deltage fuldt ud i samfundslivet, have lige muligheder for lederskab i det sociale, økonomiske, politiske og civile liv og være en drivkraft for udvikling
- b) lede og støtte globale bestræbelser, partnerskaber og alliancer for kvinders og pigers rettigheder, jf. FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder og den valgfrie protokol hertil, for at afskaffe alle former for forskelsbehandling af kvinder og piger, herunder den udelukkelse, som kvinder lider under på forskellige områder i deres private og offentlige liv, såsom på arbejdsmarkedet og i forbindelse med adgang til sociale tjenester og sundhedstjenester
- c) lede og støtte globale bestræbelser, partnerskaber og alliancer for kvinders rettigheder, der sigter mod at afskaffe alle former for vold og skadelig praksis mod kvinder og piger, herunder fysisk, psykologisk, seksuel og kønsbestemt vold, kvindelig kønslemlæstelse og tvangsægteskaber, tidlige ægteskaber og børneægteskaber samt økonomisk, politisk og andre former for vold og forskelsbehandling, herunder i krisesituationer, og den udelukkelse, som kvinder lider under på forskellige områder i deres private og offentlige liv
- d) sætte ind over for de grundlæggende årsager til kønsbestemte uligheder som et middel til at støtte konfliktforebyggelse og fredsopbygning, fremme styrkelsen af kvinders indflydelse og status, herunder i deres egenskab af udviklingsaktører og fredsskabere
- e) fremme beskyttelse og overholdelse af alle kvinders og pigers rettigheder, herunder de i artikel 8, stk. 4, omhandlede rettigheder
- f) fremme beskyttelse og opfyldelse af kvinders og pigers rettigheder, herunder økonomiske og politiske rettigheder, arbejdstagerrettigheder og sociale rettigheder, og de i artikel 8, stk. 4, omhandlede rettigheder.

4. Børn og unge

- a) fremme universel adgang til alle sociale tjenester og sundhedstjenester for børn og unge, herunder de mest marginaliserede, med fokus på sundhed, ernæring, uddannelse, social beskyttelse og udviklingen i den tidlige barndom, herunder gennem særlige ungdomsvenlige tjenester
- b) fremme nye initiativer til at opbygge bedre ordninger for børns beskyttelse i tredjelande, som sikrer, at børn får den bedste start på livet og beskyttes mod alle former for vold, misbrug og misrøgt, herunder ved at fremme omlægningen fra institutionel pleje af børn til pleje i nærmiljøet
- c) fremme børns og unges indflydelse og status ved at åbne nye rum til deres aktive og meningsfulde deltagelse i spørgsmål, der berører dem, navnlig i det politiske liv, fredsprocesser og mæglingsbestrebelse, ved at støtte initiativer til interkulturel dialog mellem ungdomsorganisationer og ved at forebygge marginalisering og udelukkelse
- d) øge bistanden til unge for at hjælpe dem med at erhverve relevante færdigheder og med at få adgang til anstændige kvalitetsjob gennem uddannelse, erhvervsuddannelse og teknisk uddannelse samt digitale teknologier
- e) fremme unges indflydelse og status og ansvarlige medborgerskab ved at åbne nye rum til deres aktive og meningsfulde deltagelse i det politiske liv, fredsprocesser og mæglingsbestrebelse ved at støtte initiativer til interkulturel dialog mellem ungdomsorganisationer og ved at forebygge marginalisering og udelukkelse
- f) skabe et gunstigt miljø, der giver nye og innovative muligheder for unges aktive medborgerskab, unges iværksætterier og ungdomsbeskæftigelse.

5. Migration, tvangsfordrivelse og mobilitet

- a) sikre, at Unionen fortsat fører an, når det gælder om at præge alle aspekter af dagsordenen for styring af migration og tvangsfordrivelse, navnlig med henblik på at fremme velordnet, sikker, regulær og ansvarlig migration i overensstemmelse med menneskerettighederne, den internationale flygtningeret og den humanitære folkeret
- b) styre og støtte globale og tværregionale politiske dialoger, bl.a. om syd-syd-migration og udveksling og samarbejde om migration og tvangsfordrivelse
- c) støtte gennemførelsen af internationale forpligtelser og EU-forpligtelser vedrørende migration og tvangsfordrivelse, herunder på FN-plan
- d) forbedre det globale evidensgrundlag, bl.a. for sammenhængen mellem migration og udvikling, og iværksætte tiltag på forsøgsbasis med sigte på at udvikle innovative operationelle tiltag inden for migration og tvangsfordrivelse
- e) fremme strategiske partnerskaber med relevante internationale organisationer for at støtte internationalt samarbejde og migrationsstyring i overensstemmelse med international menneskeret og international flygtningeret.

Samarbejde på dette område vil blive forvaltet i sammenhæng med EU-regler, der er relevante for migration, med fuld respekt for princippet om udviklingsvenlig politikkoherens.

6. Anstændigt arbejde, social beskyttelse, uligheder og inklusion

- a) påvirke den globale dagsorden og støtte initiativer vedrørende integrering af en solid søjle om ligestilling og social retfærdighed i overensstemmelse med europæiske værdier
- b) bidrage til den globale dagsorden om anstændigt arbejde for alle i et sundt miljø på grundlag af ILO's grundlæggende arbejdsstandarder, herunder vedrørende social dialog, lønninger, som man kan leve af, og bekæmpelse af børnearbejde, virksomheders sociale ansvar, især ved at gøre globale værdikæder bæredygtige og ansvarlige og øge kendskabet til effektive kønsorienterede beskæftigelsespolitikker, som svarer til arbejdsmarkedets behov og fremmer socioøkonomisk inklusion, herunder erhvervsrettet uddannelse og livslang læring

- c) støtte globale initiativer vedrørende erhvervslivet og menneskerettighederne, herunder virksomheders ansvarlighed for krænkelse af rettigheder og adgang til retsmidler
- d) støtte globale initiativer vedrørende universel social beskyttelse, der efterlever princippet om effektivitet, bæredygtighed og ligestilling, herunder støtte til at tackle uligheder for at styrke ligestilling mellem kønnene og social samhørighed, navnlig ved at oprette og styrke bæredygtige sociale beskyttelsessystemer og sociale sikringsordninger
- e) fortsætte den globale forskning og udvikling gennem social innovation, der fremmer social inklusion og handler om rettighederne og de særlige behov i de mest sårbare dele af samfundet
- f) fremme og støtte bestræbelserne på at gøre det sociale, politiske og økonomiske liv mere inklusivt og imødegå socioøkonomiske drivkræfter for konflikter.

7. Kultur

- a) fremme initiativer, der skal sikre kulturel mangfoldighed, interkulturel og interreligiøs dialog med henblik på fredelig sameksistens mellem forskellige lokalsamfund
- b) støtte kultur som et middel til bæredygtig social og økonomisk udvikling og styrke samarbejdet om og bevarelsen af kulturarv
- c) udvikle lokale håndværk som et middel til at bevare den lokale kulturarv og fremme bæredygtig udvikling
- d) styrke samarbejdet om sikring, bevarelse og styrkelse af kulturarven, herunder bevarelse af særlig sårbar kulturarv, navnlig fra mindretal og isolerede samfund og oprindelige folk, jf. UNDRIP
- e) støtte aftaler om tilbagelevering af kulturgenstande til deres oprindelseslande
- f) støtte det kulturelle samarbejde, herunder gennem udvekslinger, partnerskaber og andre initiativer samt anerkendelse af forfatters, kunstners og kulturelle og kreative aktørers faglighed
- g) støtte samarbejde og partnerskaber mellem sportsorganisationer.

B. PLANETEN

1. Sikring af et sundt miljø og håndtering af klimaændringer

- a) styrke global klima- og miljøforvaltning og gennemførelsen af Parisaftalen, FN's konvention om den biologiske mangfoldighed, FN's rammekonvention om klimaændringer, FN's konvention om bekæmpelse af ørkendannelse og andre multilaterale miljøaftaler
- b) bidrage til, at Unionens miljø- og klimaændringspolitikker afspejles i de eksterne politikker
- c) integrere mål for miljøet, økosystemerne og bevarelsen af biodiversiteten, klimaændringerne, reduktionen af katastroferisici og katastrofeberedskabet i politikker, planer og investeringer, herunder ved at skabe større viden og bedre oplysning
- d) gennemføre internationale initiativer og EU-initiativer, der tager sigte på at fremme tilpasningen til og modvirkningen af klimaændringer og en klimaresistent lavemissionsudvikling, herunder ved gennemførelsen af NDC'er og langsigtede lavemissionsstrategier og klimaresistente strategier, fremme reduktion af katastroferisici, imødegå miljøforringelse og standse tabet af biodiversitet, fremme bevarelse og bæredygtig udnyttelse og forvaltning af land- og havøkosystemer og vedvarende naturressourcer, herunder land, vand, verdenshave, fiskeri og skove, fremme skovrejsning og beskyttelse af naturskov, bekæmpe skovrydning, ørkendannelse, jordforringelse, ulovlig skovhugst og handel med vilde dyr og planter, bekæmpe forurening, herunder havaffald, og sikre et sundt miljø, adressere klima- og miljøproblemer, herunder fordrivelse på grund af naturkatastrofer, fremme ressourceeffektivitet, bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion, integreret forvaltning af vandressourcer og forsvarlig forvaltning af kemikalier og affald og støtte omlægningen til en klimaresistent grøn lavemissionsøkonomi og cirkulær økonomi samt fremme virksomheders sociale ansvar og ansvarlig forretningskik

- e) fremme miljømæssigt bæredygtig landbrugspraksis, herunder agroøkologi, med henblik på at beskytte økosystemer og biodiversitet og øge den miljømæssige og sociale modstandsdygtighed over for klimaændringer med særlig fokus på at støtte mindre landbrugere, arbejdstagere og håndværkere
- f) gennemføre internationale initiativer og EU-initiativer til bekæmpelse af tab af biodiversitet og fremme bevarelse, bæredygtig anvendelse og forvaltning af land- og havøkosystemer og tilhørende biodiversitet
- g) fremme udfasning af subsidier til miljøskadelige fossile brændsler, tilskynde til, at energiforsyningselskaberne vedtager tariffer, der afspejler omkostningerne, og undersøge mere omkostningseffektive og klimavenlige alternativer med henblik på social beskyttelse.

2. Bæredygtig energi

- a) støtte globale bestræbelser, forpligtelser, partnerskaber og alliancer, herunder omlægning til bæredygtig energi
- b) fremme energisikkerhed for partnerlande og lokalsamfund, herunder diversificering af energikilder og -ruter under hensyntagen til prisvolatilitetsspørgsmål og muligheden for emissionsreduktion, forbedre markederne og fremme sammenkobling af energinet, navnlig elektricitetsnet samt handel
- c) anspore partnerlandes regeringer til at bakke op om reformer af energisektorpolitikken og energimarkedet, således at der skabes et gunstigt miljø for inklusiv vækst og investeringer, der øger adgangen for alle til energiydelser, der er klimavenlige, økonomisk overkommelige, moderne, pålidelige og bæredygtige, og hvor der gives prioritet til vedvarende energi og energieffektivitet
- d) undersøge, fastlægge og fremme økonomisk rentable forretningsmodeller med et skalerbarheds- og reproducerbarhedspotentiale og gøre disse til normen globalt, skabe innovative og digitale teknologier ved hjælp af innovativ forskning, sikre øget effektivitet, især for decentrale tilgange, og sikre adgang til energi ved hjælp af vedvarende energi, herunder i områder, hvor den lokale markedskapacitet er begrænset.

C. VELSTAND

1. Bæredygtig og inklusiv vækst, anstændige job og inddragelse af den private sektor

- a) fremme bæredygtig privat investering ved hjælp af innovative finansieringsmekanismer og risikodeling
- b) forbedre erhvervs- og investeringsklimaet, udvikle en samfundsmæssigt og økologisk ansvarlig lokal privat sektor, støtte en styrket offentlig-privat dialog og opbygge lokale SMV'ers og opstarts virksomheders samt kooperativers og sociale virksomheders kapacitet, konkurrenceevne og modstandsdygtighed og integrere disse i den lokale, regionale og globale økonomi
- c) fremme finansiel inklusion ved at fremme adgang til og effektiv brug af finansielle tjenester såsom mikrokreditter og opsparing, mikroforsikring og betalingsoverførsler for SMV'er og husholdninger, navnlig dårligt stillede og sårbare grupper
- d) støtte gennemførelsen af Unionens handelspolitik og handelsaftaler i overensstemmelse med bæredygtig udvikling, styrke partnerlandes handelskapacitet og forbedre adgangen til partnerlandes markeder og øge fair handel, ansvarlige investerings- og forretningsmuligheder for virksomheder i Unionen, samtidig med at hindringer for markedsadgang og investeringer fjernes, samt sigte mod at lette adgangen til klimavenlige teknologier, samtidig med at der sikres så meget merværdideling og due diligence som muligt i forbindelse med menneskerettigheder i forsyningskæderne under hensyntagen til udviklingsvenlig politikkoherens
- e) fremme en effektiv politiksammensætning, der fremmer økonomisk diversificering, værdiforøgelse, regional integration og bæredygtig grøn og blå økonomi

- f) fremme adgangen til digitale teknologier, herunder ved at fremme adgangen til finansiering og finansiel inklusion samt e-handel
- g) fremme bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion og innovative teknologier og praksisser for en ressourceeffektiv og cirkulær lavemissionsøkonomi
- h) styrke social og miljømæssig bæredygtighed, virksomheders sociale ansvar og ansvarlig forretningsskik i alle værdikæder
- i) bekæmpe hvidvask af penge, korruption, ulovlige finansielle strømme samt skatteunddragelse og skatteundgåelse; fremme progressiv beskatning, foranstaltninger til bekæmpelse af korruption og politikker til omfordeling af offentlige udgifter
- j) fremme inklusiv vækst, herunder ved at fremme og støtte kvinders og unges deltagelse og ved proaktivt at indkredse og imødegå økonomisk marginalisering af specifikke grupper.

2. Fødevarer- og ernæringsikkerhed

- a) støtte og påvirke internationale strategier, organisationer, mekanismer og aktører, der lancerer større globale politiske spørgsmål om og politikammer for bæredygtig fødevarer- og ernæringsikkerhed, mindske fragmenteringen i den globale struktur på ernæringsområdet og bidrage til at øge ansvarligheden, hvad angår internationale forpligtelser inden for fødevarerikkerhed, ernæring og bæredygtigt landbrug
- b) forbedre globale offentlige goder og fortsætte kampen mod sult og fejlernæring; sikre lige adgang til fødevarer, herunder ved at bidrage til at håndtere den økonomiske ulighed i adgangen til ernæring, herunder gennem værktøjer som det globale netværk om fødevarerkriser for at øge kapaciteten til at reagere på fødevarer- og ernæringskriser på en passende måde
- c) forbedre den tværsektorielle indsats på en koordineret og fremskyndet måde for at øge kapaciteten til diversificeret lokal og regional fødevarerproduktion, sikre ernærings- og fødevarerikkerhed og adgang til drikkevand og styrke modstandsdygtigheden hos de mest sårbare, især i de lande, der står over for langvarige eller tilbagevendende kriser
- d) på globalt niveau bekræfte den centrale rolle, som bæredygtigt landbrug, fiskeri og akvakultur, herunder mindre landbrug, husdyravl og kvægnomadisme, spiller for øget fødevarerikkerhed, fattigdomsudryddelse, jobskabelse, lige og bæredygtig adgang til og forvaltning af ressourcer, herunder jord og jordrettigheder, vand, upatenterede plantefrø (»open source«-plantefrø) og andre landbrugsinput og (mikro)kredit, sikre modvirkning af og tilpasning til klimaændringer og skabe modstandsdygtighed og sunde økosystemer
- e) skabe innovation gennem international forskning og styrke den globale viden og ekspertise, fremme og styrke lokale og uafhængige tilpasningsstrategier, især om tilpasning til og modvirkning af klimaændringer, agrobiodiversitet, globale og inklusive værdikæder, fair handel, fødevarerikkerhed, ansvarlige investeringer, forvaltning af land og rådighed over naturressourcer.

D. PARTNERSKABER

1. Styrkelse af de lokale myndigheders rolle som udviklingsaktører ved at:

- a) øge den institutionelle og operationelle kapacitet hos europæiske og partnerlandes lokale myndigheder og deres netværk og alliancer som udviklingsaktører og partnere i politikudformning med henblik på at bidrage til udformning, gennemførelse og overvågning af politikker og aftaler med fokus på lokalsamfundenes interesser; styrke deres rolle med hensyn til at øge kendskabet til decentraliseringsreformer og lokal- og byudvikling; sikre en omfattende og vedvarende struktureret politisk dialog på udviklingsområdet og fremme demokratisk regeringsførelse, navnlig gennem den territoriale tilgang til lokaludvikling, herunder decentraliseringsprocesser, deltagelse og ansvarlighed
- b) øge interaktionen med europæiske borgere om uddannelse i og bevidsthedsoplysning om udviklingsspørgsmål (herunder videndeling og engagement), navnlig i forbindelse med de SDG'erne, herunder i Unionen og associerede områder samt kandidatlande og potentielle kandidatlande.

2. Fremme af inklusive samfund og flerpartsinitiativer, forsvarlig økonomisk forvaltning, herunder fair og inklusiv mobilisering af indenlandske indtægter, særligt i forbindelse med internationalt skattesamarbejde ved at gennemføre foranstaltninger mod skatteundgåelse og skatteunddragelse, gennemsigtig forvaltning af offentlige midler og effektive og inklusive offentlige udgifter i overensstemmelse med menneskerettighedsforpligtelser og principper om god regeringsførelse.
 3. Støtte til vurderingen og dokumentationen af fremskridt med gennemførelsen af principperne for partnerskab og effektivitet.
-

BILAG IV

INTERVENTIONSOMRÅDER FOR TILTAG VEDRØRENDE HURTIG REAKTION

1. Tiltag, der bidrager til fred, stabilitet og konfliktforebyggelse i nødsituationer, begyndende kriser, eksisterende kriser og efterkrisesituationer, herunder tiltag, som kan opstå som følge af migrationsstrømme og tvangsfordrivelse.

Tiltag vedrørende hurtig reaktion som omhandlet i artikel 4, stk. 4, litra a), skal udformes med henblik på at muliggøre en effektiv, integreret og konfliktfølsom EU-indsats i følgende ekstraordinære og uforudsete situationer:

- a) i nødsituationer og i kriser, i skrøbelige situationer, ved hybride trusler, begyndende kriser og naturkatastrofer, hvis det er relevant for at sikre stabilitet, fred og sikkerhed
- b) i situationer, der udgør en trussel mod fred, demokratiet, lov og orden, beskyttelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder eller enkeltpersoners sikkerhed, navnlig personer, der er udsat for seksuel og kønsbestemt vold i situationer med ustabilitet
- c) i situationer, der truer med at udvikle sig til en væbnet konflikt eller med alvorligt at destabilisere det eller de berørte tredjelande.

Disse tiltag vedrørende hurtig reaktion kan bestå i:

- a) støtte, gennem levering af teknisk og logistisk bistand, til den indsats, som internationale, regionale og lokale organisationer samt statslige aktører og civilsamfundsaktører yder med at fremme tillidsskabelse, mægling, dialog og forsoning, retsopgør efter regimeskifte og styrkelse af kvinders og unges indflydelse og status, navnlig hvad angår spændinger mellem forskellige lokalsamfund og langvarige konflikter
- b) støtte til gennemførelse af UNSCR'er om kvinder, unge, fred og sikkerhed
- c) støtte til oprettelse og drift af midlertidige forvaltninger med folkeretligt mandat
- d) støtte til udvikling af demokratiske, pluralistiske statslige institutioner, herunder foranstaltninger til styrkelse af kvinders rolle i sådanne institutioner, effektiv civil administration og civil kontrol med sikkerhedssystemet samt foranstaltninger til styrkelse af kapaciteten hos de retshåndhævende og retslige myndigheder, der er involveret i bekæmpelsen af terrorisme, organiseret kriminalitet og alle former for ulovlig handel
- e) støtte til internationale straffedomstole og nationale undersøgelsesdomstole, sandheds- og forsoningskommissioner, retsopgør efter regimeskifte samt andre mekanismer til retsforfølgelse af menneskerettighedskrænkelser og fremsættelse af krav om og fastlæggelse af ejendomsrettigheder
- f) støtte til styrkelse af en stats kapacitet til i tilfælde af stort pres hurtigt at opbygge, fastholde eller genskabe centrale funktioner og sikre grundlæggende social og politisk samhørighed
- g) støtte til foranstaltninger, der er nødvendige for at påbegynde rehabilitering og genopbygning af nøgleinfrastruktur, boliger, offentlige bygninger og økonomiske aktiver og væsentlig produktionskapacitet, og støtte til andre foranstaltninger, som skal genoplive den økonomiske aktivitet, fremme beskæftigelsen og skabe de nødvendige mindstebetingelser for en bæredygtig social udvikling
- h) støtte til civile foranstaltninger i forbindelse med demobilisering og reintegration af tidligere kombattanter og deres familier i det civile samfund og om nødvendigt deres repatriering og foranstaltninger til håndtering af problematikken med børnesoldater og kvindelige kombattanter
- i) støtte til foranstaltninger til afbødning af de sociale følger af en omstrukturering af de væbnede styrker

- j) støtte til foranstaltninger til inden for rammerne af Unionens samarbejdspolitikker og deres mål at håndtere de socioøkonomiske følger for den civile befolkning af personelminer, ueksploderet ammunition eller eksplosive krigsefterladenskaber. Aktiviteter, der finansieres i henhold til instrumentet, kan bl.a. omfatte risikooplysning, minesporing og -rydning samt destruktion af lagre i forbindelse hermed
 - k) støtte til foranstaltninger til inden for rammerne af Unionens samarbejdspolitikker og deres mål at bekæmpe ulovlig brug af og adgang til skydevåben, håndvåben og lette våben
 - l) støtte til foranstaltninger til at sikre, at der tages behørigt hensyn til kvinders og børns særlige behov i krise- og konfliktsituationer, herunder forebyggelse af situationer, hvor de udsættes for kønsbestemt vold
 - m) støtte til rehabilitering og reintegration af ofre for væbnede konflikter, herunder foranstaltninger til at imødekomme kvinders og børns særlige behov
 - n) støtte til foranstaltninger til fremme af og forsvar for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, demokrati og retsstatsprincippet samt de hermed forbundne internationale instrumenter
 - o) støtte til socioøkonomiske foranstaltninger til at fremme lige adgang til og gennemsigtig forvaltning af naturressourcerne i en eksisterende eller begyndende krisituation, herunder fredsopbygning
 - p) støtte til foranstaltninger til at håndtere de potentielle følger af pludselige befolkningsbevægelser af relevans for den politiske og sikkerhedsmæssige situation, herunder foranstaltninger til dækning af værtssamfundenes behov
 - q) støtte til foranstaltninger til at fremme civilsamfundets udvikling og organisering og dets deltagelse i den politiske proces, herunder foranstaltninger til at styrke kvinders rolle i sådanne processer, samt foranstaltninger til fremme af uafhængige, pluralistiske og professionelle medier
 - r) støtte til foranstaltninger til håndtering af naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, der er en trussel mod stabiliteten og folkesundheden i forbindelse med pandemier, i mangel af eller som supplement til humanitær bistand og civilbeskyttelsesbistand fra Unionen
 - s) kapacitetsopbygning hos militære aktører til støtte for udvikling og sikkerhed for udvikling i overensstemmelse med artikel 9.
2. Tiltag, der bidrager til at øge modstandsdygtigheden og knytte forbindelser mellem humanitær bistand, udviklings tiltag og, hvor det er relevant, fredsopbygning

Tiltag vedrørende hurtig reaktion som omhandlet i artikel 4, stk. 4, litra b), skal udformes med henblik på effektivt at styrke modstandsdygtigheden og øge koordineringen, sammenhængen og komplementariteten mellem humanitær bistand, udviklings tiltag og, hvor det er relevant, fredsopbygning, som ikke hurtigt kan tackles som led i geografiske og tematiske programmer.

Disse tiltag vedrørende hurtig reaktion kan bestå i:

- a) at styrke modstandsdygtigheden, tackle skrøbeligheder og imødegå potentielle drivkræfter for konflikter ved at støtte enkeltpersoner, lokalsamfund, institutioner og lande, således at de er bedre forberedte på og bedre kan modstå, tilpasse sig og hurtigt komme sig over politiske, økonomiske og samfundsmæssige pres og chok, naturkatastrofer, menneskeskabte katastrofer, konflikter, pandemier og globale trusler, herunder ved at indkredse og styrke deres eksisterende kapacitet, ved i tilfælde af stort pres at styrke en stats kapacitet til hurtigt at opbygge, fastholde eller genskabe centrale funktioner og sikre grundlæggende social og politisk samhørighed samt støtte samfundets, lokalsamfundenes og enkeltpersoners evne til at udnytte muligheder og begrænse risici på en fredelig og konfliktfølsom måde og til at opbygge, fastholde eller genskabe indkomstmuligheder og sociale tjenester i tilfælde af betydeligt pres ved at støtte relevante internationale og multilaterale initiativer med de samme mål

- b) at begrænse de kortsigtede negative følger af udefra kommende chok, der skaber makroøkonomisk ustabilitet, og sikre socioøkonomiske reformer og vigtige offentlige udgifter til socioøkonomisk udvikling og fattigdomsreduktion
- c) at iværksætte kortsigtede foranstaltninger med henblik på rehabilitering og genopbygning, således at ofre for naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, konflikter og globale trusler kan drage fordel af et minimum af socioøkonomiske standarder og hurtigst muligt skabe vilkårene for at genoptage udviklingen på grundlag af langsigtede mål, der fastsættes af de pågældende regioner og lande og berørte befolkningsgrupper. Dette indebærer at afhjælpe de presserende og umiddelbare behov, der følger af, at mennesker er blevet fordrevet, og behovene i de lokalsamfund, der huser dem, som følge af naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer
- d) at hjælpe regionen eller staten på nationalt eller lokalt plan eller relevante internationale organisationer eller civilsamfundsorganisationer med at etablere kortsigtede mekanismer til katastrofeforebyggelse og katastrofeberedskab, bl.a. til forudsigelse og hurtig varsling, med henblik på at mindske følgerne af katastrofer
- e) at støtte foranstaltninger, der gennemfører integrerede tilgange, navnlig ved at forbedre koordineringen og anvendelsen af konfliktfølsomme tilgange, som humanitære aktører, udviklingsaktører og, hvis det er relevant, fredssopbyggende aktører tager i anvendelse.

3. Tiltag, der tjener Unionens udenrigspolitiske behov og prioriteter

De tiltag vedrørende hurtig reaktion, der træffes med henblik på at støtte målene i artikel 4, stk. 4, litra c), skal støtte Unionens udenrigspolitik på tværs af politiske, økonomiske og sikkerhedsmæssige spørgsmål. Disse tiltag skal sætte Unionen i stand til at reagere, hvis der er akutte eller vigtige udenrigspolitiske hensyn eller muligheder for at opfylde mål, som forudsætter en hurtig reaktion, og som vanskeligt kan tilgodeses på anden vis.

Disse tiltag vedrørende hurtig reaktion kan bestå i:

- a) støtte til Unionens bilaterale, regionale og interregionale samarbejdsstrategier, som fremmer politisk dialog og udvikler kollektive tilgange til og svar på globale udfordringer såsom migration og tvangsfordrivelse, klimaændringer og sikkerhedsanliggender, herunder mægling, og som udnytter mulighederne i denne henseende
- b) støtte til Unionens handelspolitik og forhandling, gennemførelse og håndhævelse af handelsaftaler og til at forbedre adgangen til partnerlandes markeder og øge handels-, investerings- og forretningsmuligheder for virksomheder fra Unionen, især SMV'er, samtidig med at hindringer for markedsadgang og investeringer fjernes, og intellektuelle ejendomsrettigheder beskyttes, ved hjælp af økonomisk diplomati og samarbejde på erhvervs- og lovgivningsområdet med de nødvendige tilpasninger til partnerlandets særlige situation under hensyntagen til princippet om udviklingsvenlig politikkoherens som fastsat i artikel 208 og 212 i TEUF og de internationale forpligtelser, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 1
- c) bidrag til gennemførelsen af den internationale dimension af interne EU-politikker såsom miljø, klimaændringer, energi, videnskab og uddannelse og samarbejde om forvaltning og styring af verdenshavene samt støtte til harmonisering af reglerne
- d) fremme af den brede forståelse af Unionen og af dens synlighed og rolle på den globale scene gennem strategisk kommunikation, offentligt diplomati, mellemfolkelige kontakter, kulturelt diplomati, samarbejde om uddannelsesmæssige og akademiske forhold samt opsøgende arbejde med henblik på at fremme Unionens værdier og interesser.

Disse tiltage vedrørende hurtig reaktion skal gennemføre innovative politikker eller initiativer, som svarer til aktuelle eller kommende behov, muligheder og prioriteter på kort og mellemlang sigt, herunder med muligheden for at underbygge fremtidige tiltag under geografiske eller tematiske programmer. Disse tiltag skal fokusere på at uddybe Unionens forbindelser og dialog og bygge partnerskaber og alliancer med vigtige lande af strategisk interesse, især de nye vækstøkonomier og mellemindkomstlande, som spiller en stadig vigtigere rolle i globale anliggender, den globale forvaltning, udenrigspolitikken, den internationale økonomi og multilaterale fora.

BILAG V

PRIORITEREDE OMRÅDER FOR TRANSAKTIONER UNDER EFSD+, SOM ER OMFATTET AF GARANTIEN FOR FORANSTALTNINGER UDADTIL

EFSD+-transaktioner, som er berettigede til støtte fra garantien for foranstaltninger udadtil, skal især tage sigte på følgende prioriterede områder:

- a) tilvejebringe finansiering og støtte til den private og kooperative sektors udvikling, der overholder betingelserne i finansforordningens artikel 209, stk. 2, og i overensstemmelse med formålet i nærværende forordnings artikel 31, stk. 2, med særlig fokus på lokale virksomheder og SMV'er, på at fremme skabelse af anstændige job på grundlag af ILO's grundlæggende arbejdsstandarder og på at ansproge europæiske virksomheder til at bidrage til formålet med EFSD+
- b) fjerne flaskehalse for private investeringer ved at formidle finansielle instrumenter, som kan være denomineret i det berørte partnerlands lokale valuta, herunder »first-loss«-garantier til porteføljer, garantier til projekter i den private sektor, såsom lånegarantier til SMV'er, og garantier til specifikke risici for infrastrukturprojekter samt anden risikovillig kapital
- c) mobilisere finansiering fra den private sektor med særlig fokus på SMV'er ved at fjerne flaskehalse og hindringer for investeringer
- d) styrke socioøkonomiske sektorer og områder og hertil knyttet offentlig og privat infrastruktur og bæredygtig konnektivitet, herunder vedvarende og bæredygtig energi, vand- og affaldshåndtering, transport, informations- og kommunikationsteknologier såvel som miljø, bæredygtig brug af naturressourcer, bæredygtigt landbrug og blå økonomi, bæredygtig skovforvaltning og landskabsgenopretning, social infrastruktur, sundhed og menneskelig kapital med henblik på at forbedre de socioøkonomiske rammer
- e) bidrage til klimaindsatsen og miljøbeskyttelse og -forvaltning
- f) ved at fremme bæredygtig udvikling bidrage til at imødegå specifikke socioøkonomiske grundlæggende årsager til irregulær migration og grundlæggende årsager til tvangsfordrivelse samt til at fremme transit- og værtssamfundenes modstandsdygtighed under behørig hensyntagen til styrkelse af retsstaten, god regeringsførelse og menneskerettigheder.

BILAG VI

LISTE OVER DE VIGTIGSTE RESULTATINDIKATORER

I overensstemmelse med SDG'erne anvendes følgende ikkeudtømmende liste over de vigtigste resultatindikatorer som en hjælp til at måle Unionens bidrag til opfyldelsen af instrumentets specifikke mål:

- 1) point for gennemførelse af retsstatsprincippet vedrørende lande, der modtager EU-bistand
- 2) andel af befolkningen, der lever under den internationale fattigdomsgrænse, opdelt efter køn, alder, beskæftigelsesstatus og geografisk placering (by/land)
- 3) antallet af kvinder i den reproduktive alder, unge piger og børn under 5 år, som har fået gavn af ernæringsprogrammer med EU-støtte
- 4) antal mindre landbrugere, der har fået gavn af EU-støttede tiltag, som tilsigter at øge deres bæredygtige produktion, markedsadgang og/eller sikkerhed med hensyn til jordbesiddelser
- 5) antallet af 1-årige, der fuldt ud er vaccineret med EU-støtte
- 6) antallet af studerende, der er tilmeldt uddannelse på a) primærtrinnet og b) sekundærtrinnet, og antallet af personer, der har haft gavn af tiltag vedrørende institutionsbaseret eller arbejdspladsbaseret erhvervsrettet uddannelse/udvikling af færdigheder, som er støttet af Unionen
- 7) drivhusgasemissioner, der er undgået (kiloton CO₂-ækvivalenter) med EU-støtte
- 8) areal af hav-, land- og ferskvandsøkosystemer, der beskyttes og/eller forvaltes bæredygtigt med EU-støtte
- 9) opnået løftestangeffekt og multiplikatoreffekt som følge af investeringer
- 10) antal personer, der direkte har gavn af EU-støttede tiltag, som specifikt sigter mod at støtte civil fredsopbygning efter konflikter eller konfliktforebyggelse
- 11) antal processer vedrørende partnerlandets praksis i forbindelse med handel, investering og forretning eller fremme af den eksterne dimension af Unionens interne politikker eller Unionens, der er blevet påvirket
- 12) antal personer med adgang til bedre drikkevandskilder og/eller sanitære faciliteter med EU-støtte
- 13) antal migranter, flygtninge og internt fordrevne eller enkeltpersoner fra værtssamfund, der beskyttes eller bistås med EU-støtte
- 14) antal lande og byer med strategier for klimaændringer og/eller reduktion af katastroferisici, som a) er udviklet eller b) er under gennemførelse med EU-støtte
- 15) antal SMV'er, der anvender en praksis for bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion med EU-støtte
- 16) produktionskapacitet for vedvarende energi, der er installeret (MW) med EU-støtte

- 17) andel af EU-finansieret samarbejde, der fremmer ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status
- 18) antal ofre for menneskerettighedskrænkelser, der direkte har gavn af bistand finansieret af Unionen
- 19) antal EU-finansierede initiativer, der støtter gennemførelsen af politiske, økonomiske og sociale reformer og fælles aftaler i partnerlande.

Alle indikatorer, der henviser til enkeltpersoner, opdeles så vidt muligt efter køn, navnlig for at overvåge fremskridt hen imod ligestilling mellem kønnene, og efter alder.

Alle indikatorer opdeles så vidt muligt efter instrumentets geografiske områder.
